

Johnlock

- En studie av online slashfiction



Anette Vedal Strømli

Masteroppgave i Medievitenskap

Institutt for informasjons- og medievitenskap

Universitetet i Bergen

Mai 2017

Forord

Det har vært en opplevelse å skrive denne masteren. Til tider har det vært frustrerende, til tider kjempegøy. Denne masteren ville aldri blitt ferdig hadde det ikke vært for all den støtten og hjelpen jeg har fått.

Først vil jeg takke min veileder, Rune Klevjer, som har hjulpet meg gjennom dette og gitt gode råd, på tross av at ingen av oss hadde noe særlig kunnskap om temaet til å begynne med.

Jeg vil takke min far for at du korrekturleste og for all den støtten du og mamma har gitt.

Og en stor takk til alle venner og familie som har støttet meg. Takk til dere som har overlevd alle de gangene jeg har klagd. Takk til deg som kunne forklare ord og uttrykk for meg. Takk til deg som ble litt for overbegeistra. Takk til deg som har kommet med forslag på problemer som har dukket opp. Takk til deg som tok meg med på kaffe. Takk til deg som sa at dette ville gå bra.

Ikke minst, takk til mine informanter. Takk for at dere tok dere tid til å være med i denne studien.

Tilslutt vil jeg takke S-klubbens medlemmer, Hedda, Solveig, Anne Kathrine og Marie, for en fantastisk studietid.

Bergen, 29. mai 2017

Anette Strømli

Innhold

1. Introduksjon.....	6
1.1. Slashfiction.....	8
1.2. Valg av tema.....	9
1.3. BBCs <i>Sherlock</i>	10
1.4. Nettstedene.....	11
1.4.1. Fanfiction.net.....	11
1.4.2. Archive Of Our Own (AO3).....	12
1.5. Problemstillingen.....	13
1.6. Disposisjon.....	14
2. Metode.....	15
2.1. Kasusstudie.....	15
2.2. Intervjuene.....	16
2.3. Fortellingene og <i>Sherlock</i>	20
2.3.1. Innholdsanalyse.....	20
2.3.2. Tekstanalyse.....	21
2.3.3. <i>Sherlock</i>	23
2.4. Krav til reliabilitet, validitet og generaliserbarhet.....	24
2.4.1. Reliabilitet.....	24
2.4.2. Validitet.....	25
2.4.3. Generaliserbarhet.....	26
3. Teori.....	28
3.1. Canon.....	28
3.2. Fanfictionsamfunn.....	29
3.2.1. Beta-lesere.....	30

3.3. Erotikk eller ekte kjærlighet?.....	31
3.3.1. Romanser.....	32
3.3.2. Fanfiction og pornografi.....	32
3.3.3. Romantopia.....	33
3.3.4. Intimatopia.....	34
3.4. Store sjangre.....	35
3.4.1. «First-time».....	35
3.4.2. Hurt/Comfort.....	36
3.5. Fankritikere.....	37
3.6. Avslutning.....	39
4. Analysen.....	41
4.1. Sir Arthur Conan Doyle.....	41
4.2. Sherlock Holmes.....	42
4.3. Slashable.....	42
4.4. Sjangerhybrid og bruk av effekter.....	45
4.5. Fansens verden.....	51
4.6. Canon vs. Slashfiction.....	53
4.7. Karakterskildring.....	54
4.8. Romantopia vs. Intimatopia.....	56
4.9. The first time I got hurt.....	58
4.10. Korte fortellinger.....	62
4.11. Avslutning.....	66
5. Intervjuene.....	69
5.1. The relationship between the characters.....	70
5.2. There's so much possibility.....	71

5.3. Hva er slashfiction?.....	73
5.4. A place for exploration.....	74
5.5. True to character.....	75
5.6. Fansamfunn.....	77
5.7. Sick and tired.....	78
5.8. Aktivisme.....	80
5.9. Avslutning.....	81
6. Konklusjon.....	82
6.1. Lange vs. korte.....	82
6.1.1. Den romantiske/erotiske rollen.....	83
6.2. Forhold til canon.....	85
6.3. Hvorfor skrive slash.....	86
7. Litteratur.....	88
7.1. Film, TV og Spill.....	92
7.2 Bilder.....	94
8. Vedlegg.....	96
8.1. Spørsmål om deltakelse.....	96
8.2. Consent Statement.....	97
8.3. Interview Guide.....	98
8.4. Anne.....	99
8.5. June.....	107
8.6. Rita.....	109
8.7. Wenche.....	112
8.8. Tina.....	116
8.9. Caroline.....	119

1. Introduksjon

«John reached up to grasp the end of Sherlock's crisp white cravat, tugging the knot free in a flutter of snowy fabric. He touched his fingers to the hollow of Sherlock's throat, feeling the strong pulse there, then trailed his fingertips down to the jut of rigid collar bone at the vee of the opening of Sherlock's shirt. Even at that faint caress, Sherlock reacted, gasping quietly and pulling John closer so his thigh rested between John's. The pressure was slight, but enough that it left John wanting more, and he circled his hips, letting Sherlock feel just how much their closeness was affecting him.»

(I_ship_an_armada)

Har du noen gang lurt på hva om Harry endte opp med Ron? Sherlock med John? Frodo med Sam? Professor X med Magneto? Har du noen gang følt at dine favoritt karakterer endte opp med feil person? Har du noen gang følt at to personer er ment for hverandre?

Hva hvis jeg fortalte deg at du er ikke alene?

Når en TV-serie tar slutt, en film ender, en bok er ferdiglest, sitter vi igjen med et tomrom. Mange føler at man vil ha mer. Det var ikke sånn det skulle slutte. De skulle jo ikke ende opp med den personen. Vi kunne jo tydelig se at det var en annen de elsket, en annen de passet bedre med. Det var jo så mye mer de kunne ha gjort. Mange går og irriterer seg over det, mens andre gjør noe med det. En verden hvor man kan gjenskape sine favoritt karakterer. En verden hvor man kan utforske sine favoritt karakterer. Et sted hvor man kan skape en verden i sitt eget bilde med sine favoritt karakterer. Hva kalles dette? Jo dette kalles *fanfiction*.

Thomas (2011) definerer fanfiction slik:

The term fanfiction (sometimes abbreviated as fanfic) refers to stories produced by fans based on plot lines and characters from either a single source text or else a "canon" of works; these fan-created narratives often take the pre-existing storyworld in a new, sometimes bizarre, direction» (s. 1).

Det blir sagt at fanfiction oppstod en gang på 1920-tallet og ble sirkulert i form av fanzines, men man kan strekke det så langt tilbake som da fortellinger ble overlevert muntlig og i mytiske tradisjoner. I følge Coppa (2006) er det allment kjent at science-fiction fandommen utviklet seg på brev-sidene til Hugo Gernsbacks magasin *Amazing Stories* fra 1926 (s. 42).

Fanziner var for det meste dedikert til diskusjoner om science fiction og fantasy litteratur, og de inneholdt artikler, tegneserier og skjønnlitteratur knyttet til emnet, alt produsert av fans. Selv om det hadde opprinnelse i fantasy/science fiction fandommen spredde fanziner seg tilslutt til andre områder av interesse, spesielt musikk og tegneserier, og begrepet «fanzine» kom til å betegne fanpublikasjoner i disse feltene også. Ettersom denne praksisen av fanziner spredte seg til andre fan samfunn, arvet de nye publikasjonene kvaliteter fra de opprinnelige fanzinene, som til slutt ga disse kvalitetene videre til det som skulle bli kjent som zines (Wright, 1997).

Det var dette interaktive elementet som åpnet for utviklingen av den moderne fandommen; ved å publisere fansens adresser åpnet *Amazing Stories* for at fans kunne ta direkte kontakt med hverandre. Det har vært en del debatter om hva som var den første mediefandommen, selv om det ikke har vært noe debatt om at mediefandommen dukket opp innenfor science-fiction fandommen omkring 1966 (Coppa, 2006, s. 42-43). Selv Arthur Conan Doyle ble tilsendt fortellinger fra fans da han skrev om Sherlock Holmes, så nytt er det absolutt ikke.

Det som er nytt, er måten det blir spredt på. Internett har gjort det mulig for fans å dele sine fortellinger med likeverdige mennesker verden rundt. På denne måten kunne fans enklere samles sammen om det de var fan av. Fanfiction er dannet hovedsakelig av kvinner i alle aldre, som sitter hjemme foran datamaskinen og trykker vilt på tastaturet for å fullføre fortellingene sine om sine favoritt karakterer, som gjerne er på lengde med romaner. De gjør det ikke for pengenes del, siden det ikke er noen penger å tjene på det, de gjør det heller ikke for berømmelse, siden de fleste gjør alt for å skjule identitetene sine. De gjør det fordi elsker å skrive fortellinger, de elsker karakterer som ikke er deres egne og de utvikler en tilhørse til fansamfunnet de oppdager når de starter å dele denne kjærligheten med andre (Mazar, 2006, s. 1141).

To av de største nettsidene for fanfiction er Archive Of Our Own (AO3) og Fanfiction.net. På disse sidene finnes det fanfiction av alle typer fandommer man kan tenke seg. Fanfiction er ikke bare skrevne fortellinger. Det inkluderer også fanart, fanvids og andre verk lagd av fans. Dette er ikke noe de kan tjene penger på. Visste du at *50 Shades*-serien av E.L. James begynte som fanfiction av *Twilight*-serien? Hovedkarakterene var egentlig Bella Swan og Edward Cullen fra den populære vampyrserien. Etter at hun skrev det om og endret hovedkarakterene til Christian Grey og Anastasia Steel kunne hun selge det som et originalt

verk. Og i dag er det en av de mest populære bokseriene i verden og film nummer to basert på serien kom ut i 2017.

Fanfiction kommer i mange former og en av disse formene er *slashfiction*. Termen «slash» kommer av «/» tegnet som skiller karakterene, eksempelvis Harry/Ron, John/Sherlock, Frodo/Sam. Slashfiction sies å ha oppstått på 1970-tallet, hvor den første handlet om Kirk og Spock, kjent fra science-fiction serien *Star Trek* (1966-69). *Star Trek* var en populær serie hos både menn og kvinner, men noen så at det var noe mer i forholdet mellom Kirk og Spock. De var som *ment* for hverandre, de *fullførte* hverandre. Siden serien ikke tok opp dette selv måtte fansen gjøre noe med det, og slik ble slashfiction til.

1.1. Slashfiction

Fanfiction blomstret inn i tre hovedkategorier. «General» fanfiction plasserer karakterer inn i nye situasjoner av eventyr, romantikk eller mysterier, med stikk til originalverket. «Adult» fanfiction handler om heterofile romanser og erotikk. Disse blir ofte referert til som «Mary Jane» eller «Mary Sue» historier, hvor den kvinnelige forfatteren putter seg selv inn i en storyline som kjærlighetsinteressen til dens favoritt karakter (mannlig). Denne kategorien kan også inneholde voksne eventyr, for voldelig eller intellektuell for folk under 18 år. Den siste kategorien heter «Slash» fanfiction som omskriver mainstream media inn til erotisk homofil fiksjon, som eliminerer den eksisterende heterofile erotikken eller plasserer den i bakgrunnen. Her sier Davies at karakterene omdannes til bifile menn hvis de har kvinner i sine liv, eller homofile hvis de virker seksuelt tvetydige i det originale verket. Selv om noen slash-forfattere (referert til som «slashers») er homofile, er majoriteten i dag liberale heterofile kvinner (2005, s. 197-198). Det er ingen tvil om at slashfiction er populært. Bare et søk på Archive Of Our Own på taggen «M/M» gir 2.005.287 treff (pr. 10.02.17).

Det finnes en hel del forskning på slashfiction, men jeg har ikke klart å finne noe på norsk. Dette er én grunn til at jeg vil gjøre dette, det er merkelig at et fenomen som er så utbredt ikke har blitt dekket i norsk forskning. Det er interessant å finne ut hvorfor de gjør dette, hva som er grunnen til at de gjør dette. Det finnes flere fanstudier på norsk, men ingen av dem handler om slashfiction som jeg har funnet. Mye av tidligere forskning på fanstudier og slashfiction har vært fokusert på *Star Trek*. Slik som for eksempel Henry Jenkins *Textual Poachers* fra 1992 som blant annet handler om *Star Trek* og som fortsatt den dag i dag står som en av de store bautaene innenfor denne type forskning. At *Star Trek* har vært

hovedfokus i mange undersøkelser på slashfiction er ikke rart, siden dette er fandommen det begynte med, som også er en grunn til at jeg valgte et annet tema. Det har vært nok av forskning å slashfiction på *Star Trek*, så jeg ville ha et annet tema. Jeg har heller ikke noe spesielt forhold til denne TV-serien eller filmene som kom etter at TV-serien sluttet.

1.2. Valg av tema

Da jeg begynte på denne masteren fant jeg ut ganske fort at jeg ville skrive om Sherlock Holmes. Sherlock Holmes har jeg vært fan av siden jeg så han som Shedlock Jones i «*Mr. Jekyll & Mr. McDuck*» episoden av *Ducktales* (1987-1990).

Han er kanskje verdens mest kjente detektiv, oppfunnet av Arthur Conan Doyle på slutten av 1800-tallet. Siden den gang har han dukket opp i alle forskjellige fasonger og mange fortellinger er basert på han. Et eksempel på dette

er *Basil of Baker Street*, en serie av bøker skrevet av Eve Titus mellom 1958-1982 hvor han er en mus. Han er også i Guinness World Records som *The Most Portrayed Detective* (guinnessworldrecords.com).



Figur 1: Fra "Mr. Jekyll & Mr. McDuck"
http://disney.wikia.com/wiki/File:Shedlock_Jones.jpg CC-BY-SA



Figur 2:
<http://atarial.deviantart.com/art/Baker-Street-290643443>

En av hans nyeste former er Benedict Cumberbatch i den britiske TV-serien *Sherlock* (2010-2017) skapt av Steven Moffat og Mark Gatiss for BBC. Denne serien fikk en enorm fanskare da den først kom ut og som bare har økt og økt i ettertid. Selv var jeg veldig skeptisk til denne serien, jeg likte ikke tanken på at Sherlock skulle settes inn i nyere tid. Først i 2013, et halvt år før sesong 3 kom ut, begynte jeg å se serien. Og jeg, som mange andre, ble bergtatt. *Sherlock* er til sinns en form for fanfiction. Dette er fordi her har Moffat og Gatiss tatt Sherlock og satt han inn i moderne tid. I tillegg er hver episode basert på en fortelling av Conan Doyle, med deres egen vri. Altså, de har skapt sin egen verden, slik som gjøres i fanfiction.

Etter å ha sett de to første sesongene kunne jeg nesten ikke vente til neste sesong skulle begynne. Selv har jeg mine egne grunner til at jeg elsker denne karakteren, men jeg lurte på hvordan en ufordragelig karakter skapt på 1800-tallet fortsatt kunne være så populær og få

en større og større fanskare den dag i dag? En stund tenkte jeg på å sammenligne fansen i dag med datidens fans, men etter hvert som jeg skrev på prosjektskissen min oppdaget jeg fanfiction som fanget min interesse.

Det finnes fortellinger der ute fra alle fandommer man kan tenke seg, mange av fandommene har egne nettsider kun dedikert til en spesifikk fandom. Slik som eksempelvis *Ardaverse* som er dedikert til Tolkiens univers. Hva er fanfiction? Hva kjennetegner det? Hva skriver de om? Dette var noen av tankene som slo meg da jeg hørte om dette. Jeg ville fortsatt skrive om Sherlock Holmes, men nå ville jeg skrive om fanfiction om han istedenfor fansen av ham. Det finnes mye forskning på fanfiction. Desto mer litteratur jeg leste, jo mer la jeg merke til at ordet «*slash*» ofte gikk igjen. Dette skapte en nysgjerrighet i meg og jeg måtte finne ut hva de mente med dette ordet. Et google-søk senere og jeg visste at det var dette jeg ville skrive om. Siden slashfiction er så utbredt som det er, valgte jeg å gjøre dette til en kasusstudie. Dette er fordi denne TV-serien har tatt helt av på nett etter at serien startet. Ikke bare slashfiction, men også fanfiction generelt. *Sherlock* er en av de største fandommene på både Archive Of Our Own og Fanfiction.net. Alle fortellingene det har blitt sett på i denne studien er fra disse to nettstedene.

1.3. BBCs *Sherlock*

Sherlock er som tittelen sier basert på Arthur Conan Doyles karakter Sherlock Holmes. I juli 2010 ble den aller første episoden av *Sherlock* vist på britiske TV-skjermer. Det ble fort en stor suksess verden over. I den nye versjonen har Sherlock Holmes og Dr. John Watson blitt tatt ut av den viktorianske tiden og inn i den moderne verden. Ved hjelp av moderne hjelpemidler og med Dr. Watson på slep løser Sherlock Holmes mysterier i det moderne London. Den første episoden *A Study in Pink* er basert på Conan Doyles første fortelling om Sherlock Holmes *A Study in Scarlet* fra 1887. Serien er skapt for BBC av Steven Moffat (kjent for å ha gjenopplivet *Doctor Who*) og Mark Gatiss (skuespiller kjent fra *The League of Gentlemen*), Gatiss spiller selv rollen som Sherlocks bror, Mycroft Holmes. I hovedrollene spilles Sherlock av Benedict Cumberbatch, kjent fra *The Imitation Game*, *Star Trek: Into Darkness* og *Tinker Tailor Soldier Spy*, mens Dr. Watson spilles av Martin Freeman, kjent fra *The Office*, *The Hitchhikers Guide to the Galaxy* og *The Hobbit*.

I denne versjonen ser vi ikke lenger alt fra kun Watsons perspektiv, slik som i novellene. I forhold til novellene får vi her se hvordan han finner frem til konklusjonene sine og vi får

også et innblikk i hans «mind palace», hans «lagringsenhet». *Sherlock* er kanskje den serien som holder fansen sin lengst på pinebenken. De tre første sesongene var det to års mellomrom mellom hver sesong, mens den fjerde sesongen kom tre år etter sesong tre. Mellom sesong tre og fire kom det en spesial episode som et plaster på såret. Det er denne ventetiden mellom sesongene som har gjort at fansen har tatt til nettet for å få mer av det de er fan av. Fansen får ikke nok av det. Siden det er så lang ventetid mellom hver sesong så tar de til nettet for å fylle det tomrommet de har etter sesongslutt. Ikke bare er det lang ventetid mellom hver sesong av *Sherlock*, hver sesong består av kun tre episoder – som i gjengjeld varer i ca. 90 minutter.

1.4. Nettstedene

Som sagt har jeg valgt fortellinger fra kun Archive of Our Own (AO3) og Fanfiction.net. Dette er fordi disse to nettstedene er to av de største for fanfiction. Her kan man finne fortellinger fra alle fandommer mellom himmel og jord.

1.4.1. Fanfiction.net

Ifølge Wikipedia (2016) ble Fanfiction.net ble skapt av Xing Li, en software designer i 1998. Nettstedet ble opprettet som et arkiv for fan-lagde fortellinger som dreide seg om figurer fra populærlitteraturen, TV, tegneserier eller kjendiser. I motsetning til andre nettsteder for fanfiction, tillot Fanfiction.net fortellinger om alle typer karakterer istedenfor å kretse rundt et spesifikt sett av karakterer, slik som for eksempel *Naruto*, *Harry Potter* eller *Kingdom Hearts*. Registrering var åpen for alle som hevdet å være over 18 år, og etter 2002 var mer enn 118 000 mennesker registrert (aldergrensen har siden blitt senket til 13 år). På denne tiden var en tredjedel av de registrerte selv-identifisert som 18 år og 80 % av disse var kvinner.

Denne siden opererer med kategorier som gjør det enklere å finne frem til det man er på jakt etter. Kategoriene er: Anime/Manga, Books, Cartoons, Comics, Games, Misc, Movies, Plays/Musicals og TV-shows. De samme kategoriene går igjen i «crossovers», som er historier som blandes sammen (eksempelvis «Wholock» hvor «Doctor Who» krysses med «Sherlock»). Alle historiene som publiseres må rates, slik at man vet hvilken type av fanfiction man skal til å lese. Fanfiction.net har adoptert ratingsystemet til Fictionratings.com som går fra K-MA, hvor K kan leses av de fleste og MA er for voksne.

På denne nettsiden kan man delta i forum hvor man møter likesinnede innenfor sin fandom og kan snakke fritt om hva man vil. Kategoriene man kan velge mellom er de samme som for fanfiction og communities, men kan også søke på frie ord (slik man kan på de andre). I disse forumene er det folk i alle aldre og det snakkes om alt mulig. For eksempel på et forum kalt Mrs. Hudsons Kitchen er det temaer som Doctor Who, hvilken musikk man liker, hvilken historie man leste sist etc. Men på mange av disse forumene er det også folk som ser etter beta-lesere, noen å skrive sammen med, generelt noen til å lese historiene sine eller lufte ideer til historier for tilbakemeldinger. I motsetning til AO3 kan man på denne siden kontakte hverandre gjennom private meldinger.

1.4.2. Archive Of Our Own (AO3)

Lik Fanfiction.net er Archiveofourown.org en av de største på nett innenfor fanfiction. Ifølge Wikipedia (2017) ble det i 2007 opprettet en nettside kalt FanLib med mål om å tjene penger på fanfiction. Fanfiction ble forfattet hovedsakelig av kvinner og FanLib, som ble drevet utelukkende av menn, ble kritisert som tilslutt førte til etableringen av Organization for Transformative Works (OTW), som jobber non-profit, som ville registrere og arkivere fankulturer og fanworks. OTW opprettet Archive Of Our Own (AO3) i oktober 2008 og etablerte det som en åpen beta-side den 14. november 2009.

På Wikipedia (2017) står det at AO3 nådde en million fanworks (dette inkluderer alt av fanskapte ting, ikke bare skrevne fortellinger, men også videoer, tegning, podcast og så videre) i februar 2014. På denne tiden var det 14.353 fandommer på denne siden, hvor de største var *Marvel Universet*, *Supernatural*, *Sherlock* og *Harry Potter*. Av de 100 mest populære karakter sammenslåingene skrevet om i fanfiction på denne nettsiden i 2014, var 71 av parene M/M slashfiction og majoriteten av parene var hvite. Innen 2016 var det over to millioner fanworks og nesten 750.000 brukere.

Slik som Fanfiction.net opererer AO3 med kategorier. Disse er: Books & Literature, Celebrities & Real People, Music & Bands, Theatre, Video Games, Anime & Manga, Cartoons & Comics & Graphic Novels, Movies, Other Media, TV-shows og Uncategorized Fandoms. Lik Fanfiction.net har de et ratingsystem, i tillegg til et advarselssystem. For å kunne legge ut et verk på denne nettsiden, må man rate verket og sette på en advarsel. I tillegg må man tagge den med hvilken fandom den tilhører og en tittel. Desto flere tags man har på verket, desto

enkler blir det å finne. I tillegg til de påkrevde taggene kan man tagge det med karakterer, forhold, kategori og additional tags (frie).

1.5. Problemstillingen

Som sagt tidligere visste jeg ikke om slashfiction før jeg begynte å skrive denne masteren og heller ikke hva det var. Så helt fra jeg begynte å skrive om dette har jeg hatt mange spørsmål rundt dette emnet. Jeg har hatt vanskeligheter med å finne en problemstilling hvor jeg kan sammensette alle de spørsmålene som har dukket opp underveis i denne undersøkelsen. Hele tiden kommer jeg tilbake til de samme spørsmålene. Hva er slash? Hvorfor skrive slash? Hva handler disse fortellingene om? Hvordan forholder de seg til canon? Hva er det ved en film/bok/TV-serie som gjør at den blir slashet? Legger de opp til det? Å sammenfatte alle disse spørsmålene har for meg vært umulig. Denne studien har blitt todelt:

1. Hva kjennetegner slashfiction?
2. Hvorfor skrive slashfiction?

For å beskrive dette fenomenet som en helhet, blir det sett på både tekster og praksisen av slashfiction. Den første delen går på sentrale kjennetegn ved slashfiction. Hvilke elementer er det typisk at er med? Hva slags type fortellinger er dette? Hvilken sjanger? Altså det går på sjanger, elementer og begrep fra litteraturen. Den andre delen går på praksisen av slashfiction. Hvorfor skriver de slashfiction? Hva er motivasjonen for det? Det vil bli sett på hvorfor forfatterne av slashfiction gjør dette, hva som er grunnen til at de gjør dette og fansamfunnet. Er det for gøy? Har de en underliggende agenda for at de skriver slike fortellinger?

De tekstene jeg har sett på i denne studien har BBC serien *Sherlock* som canon. Alle tekstene er basert på denne serien og ikke noen andre versjoner. Dette er fordi fanfiction om Sherlock Holmes eksploderte på nett etter at den første sesongen av *Sherlock* kom i 2010 og siden den gang har det bare kommet mer og mer. I denne studien vil originale verk bli kalt canon. Ikke bare er *Sherlock* et fenomen i seg selv, men også slashfiction. Og dette er også et tema som fasinerer meg som fan. Dette er et interessant tema fordi det er så populært andre steder i verden, men så lite kjent her i Norge. Målet med denne studien er å forklare hva fenomenet slashfiction er. Altså, jeg ser på aspekter rundt det å skrive slashfiction.

1.6. Disposisjon

Denne studien er lagt opp slik at til å begynne med vil metodekapittelet komme hvor jeg skriver om de forskjellige metodene som er brukt og grunnlaget for hvorfor jeg har brukt dem. Kapittel 3 er teori kapittelet hvor jeg går igjennom relevante teoretiske perspektiver som også er brukt som analyseredskaper i analysen. Her blir det tatt opp hva litteraturen har å si om de forskjellige elementene som blir tatt opp i analysen, slik som debatten om *romantopia/intimatopia*, «first-time stories» og *hurt/comfort*, canon med mer. I kapittel 4 begynner selve analysen. Denne begynner med en analyse av hva som gjør TV-serien *Sherlock* så slashable. Her blir det for det meste sett på det tette forholdet mellom Sherlock og John.

Det blir også sett på hvordan *Sherlock* skiller seg fra andre TV-serier når det kommer til deres bruk av effekter og hvilken sjangertilhørighet den kan ha. Dette har blitt gjort for å få en bedre forståelse av TV-serien slik at man kan få en forståelse av fortellingene. Videre kommer tekstanalysen hvor det blir sett på hvordan seks lange slashfortellinger forholder seg til canon, karakterskildring, debatten om *romantopia/intimatopia* og hvordan de er i forhold til «first-time stories» og *hurt/comfort*. Tilslutt i dette kapittelet kommer innholdsanalysen av de korte fortellingene, som ser på det romantiske/erotiske, hvilket univers det er lagt til, hvilke typer plot det er og hvilke «ships» - er det menn eller kvinner - det blir skrevet om. I kapittel 5 kommer intervjuanalysen. Her snakkes det om hva det er ved TV-serien *Sherlock* som er så interessant og hvorfor de skriver om den, hva deres definisjon på slashfiction er, hva som er så interessant ved slashfiction og hvorfor de skriver om det. Til slutt kommer konklusjonen hvor jeg ser på alle delene som en helhet.

2. Metode

Problemstillingen i denne studien er todelt: Hva kjennetegner slashfiction og hvorfor skrive slashfiction? Denne studien har utgangspunkt i TV-serien *Sherlock*. Den første delen ser på hva som er typiske kjennetegn på slashfiction, mens den andre delen ser på hvorfor skrive slashfiction.

Min analyse er basert på intervju og tekstanalyse supplert med innholdsanalyse. Alle tekstene som er analysert i denne studien ligger på nettsidene Fanfiction.net og Archiveofourown.org. Tekstanalysen er basert på fortellinger som er over 20.000 ord, mens innholdsanalysen er basert på fortellinger mellom 100-20.000 ord.

2.1 Kasusstudie

I følge Gentikow (2005) er en av kvalitetene ved kvalitative studier at de kan gi et dypere innblikk i unike personer, unike situasjoner og svært avgrensede fenomener. Undersøkelser av denne typen er med andre ord svært spesifikke og konkrete. De bærer preg av å være såkalte kasusstudier. Videre sier hun at slike studier kan være undersøkelser av en person, gruppe av personer, institusjon, resepsjon av en bestemt medietekst, bruk av et bestemt medium og lignende. Det som er viktig er at man fordyper seg i et tilfelle, samler all tilgjengelig informasjon om det og prøver å forstå det i sin helhet (s. 40).

Da jeg mener at det passer best til min problemstilling, har jeg valgt å gjøre en kasusstudie, på tross av at jeg ikke kan finne ut av om dette fenomenet er like utbredt i Norge, slik det er i utlandet. For å kunne finne et ordentlig svar på problemstillingen så følte jeg at det var nødvendig med flere metoder for å se helheten. Slik som Gentikow (2005) sier «*man fordyper seg i et tilfelle, samler all tilgjengelig informasjon om det og prøver å forstå det i sin helhet*» (s. 40). Det er akkurat dette jeg har gjort. Jeg har samlet inn all den informasjon jeg kan få tak i og jeg har gjort det ved å bruke forskjellige metoder. Det som gjør min litt annerledes er at jeg i tillegg har gjort en sjangerbeskrivelse av TV-serien fortellingene mine er basert på. Dette for å forstå fortellingene bedre, men også for å se hvor det kommer ifra, altså hvorfor man slasher den.

2.2. Intervjuene

I all forskning er det forskningsprosjektets perspektiver og problemstillinger, og dessuten ressurser og undersøkelsesobjekt, som må avgjøre hvilken metode som skal brukes. Med de rette forutsetningene kan kvalitative intervjuer ha flere fordeler enn andre metoder.

(Østbye m.fl., 2013, s. 103)

Grunnen til at jeg gjorde intervjuer var for å finne hvorfor de skriver slash, hva grunnen kan være. Er det fordi de vil fylle inn hullene slik som litteraturen sier? Er det på grunn av de heteronormative forholdene vi får se på TV? Er det kun for gøy? Jeg gjorde også disse intervjuene for å finne ut hva det er ved TV-serien som er så spesielt. Dette for å finne ut om de mener det samme som står i faglitteraturen om hvilke elementer som er med i denne type fiksjon. Denne metoden var hensiktsmessig i forhold til problemstillingen siden det å finne ut hvorfor noen vil skrive slik fiksjon ikke går an å lese seg til Derfor så jeg så det nødvendig å gå rett til kilden. Slik kunne jeg også finne ut hva de mener er slashfiction og hva de mener bør være med i slik fiksjon. Samt at siden jeg har fokusert på TV-serien *Sherlock* fikk jeg vite hva det var ved denne serien som gjorde at de ville skrive om den.

Det var nødvendig for meg å gjøre intervjuene fordi jeg ville høre det fra de som faktisk skriver slik fiksjon og ikke lese meg frem til hva litteraturen mener om hvorfor de gjør dette. Jeg ville ikke at litteraturens syn på fenomenet skulle være avgjørende for min konklusjon. Slik som Jenkins sier er dette en deltakerkultur. De ligger et sted mellom mediekonsumenter og medieprodusenter. Derfor ville jeg snakke med dem. Det jeg ville ha ut av intervjuene var hva de som konsumenter ser etter når de skal produsere. Hva de vil få ut av skrivingen sin. Om de har en slags agenda for det de skriver. Med agenda mener jeg om de har noe formål med dette. Altså, prøver de å fremme et synspunkt? Er dette ment som en form for aktivisme?

Jeg har et magert utvalg av informanter i forhold til det man vil ved et standard kvalitativt intervju, men kvalitative studier krever ikke at informantene genererer representativitet:

Sammensetningen av informantene man bruker i en kvalitativ studie, kan variere stort. Siden statistiske generaliseringer ikke er et mål, kreves det ikke at informantene skal være representative. Derfor kan de, alt etter hva som tjener undersøkelsen best, representere en

variasjon av alder, kjønn og utdannelse, være i samme aldersgruppe eller eksempelvis dele noen demografiske variabler (Gentikow, 2005, s. 78).

For å finne frem til informantene prøvde jeg først å kontakte folk gjennom forskjellige forum. Siden dette ikke gikk slik jeg hadde håpet på, måtte jeg gjøre det på en annen måte. Jeg fant ut at på fanfiction.net kan man kontakte forfatterne på direktemeldinger. Derfor gikk jeg inn på min egen profil, hvor jeg hadde lagret alle fortellingene jeg hadde lest og spurte de 8-10 øverst på listen (med krav om at de hadde skrevet mer enn én fortelling). Av disse var det syv stykker som svarte at de var villige til å være med på min studie. Jeg endte tilslutt på seks informanter, den ene svarte aldri på spørsmålene. Disse intervjuene ble gjort over e-post, siden dette ville være den letteste måten både for meg selv og informantene. Dette ble gjort istedenfor at vi skulle sitte over skype eller chat på et tidspunkt det ville passet for meg og informantene.

Gentikow (2005) sier at et e-post intervjuer kan bestå av en rekke med spørsmål som sendes til og svares på av en informant. Men er man fornøyd med kun dette, er materialet som oftest ganske magert. Derfor burde man satse på å utvikle en samtale mellom forsker og informant. En samtale hvor det over en periode blir sendt ut spørsmål, gjerne oppfølgende og utdypende, og man får svar med jevne mellomrom. På denne måten kan det utvikles en skriftlig konversasjon med et formål (s. 103-104). Dette gjelder nok kanskje bedre på lengre studier enn en masteroppgave med varighet på bare et år. Før intervjuene ble utført, ble det lagd en intervjuguide. Denne gikk igjennom flere omganger før den ble sendt ut til informantene. Gentikow (2005) sier at en intervjuguide kan se veldig enkel ut, men utformingen krever flere overveielser. En av disse er hvor mange temaer man skal ha informantene til å kommentere på, en annen kan være hvor man skal gå mest i dybden, hva som eventuelt er mindre vesentlig og så videre (s. 88). Etter at denne var ferdig ble den sendt ut på e-post til de som var villige til å være med i denne studien.

Det er både fordeler og ulemper ved e-post intervju sammenlignet med samtaleintervju. Fordelen med e-post intervju er at informantene kan bruke lengre tid på å tenke på hva de skal svare og slik gi mer utdypende svar enn det man vil ved en samtale. Hunt og McHale (2007) sier at e-post intervju gjør det mulig for både intervjuer og deltaker til å reflektere over hva som har blitt sagt. Intervjuet vil foregå innenfor et enkelt dokument, slik at hver av partene kan gå tilbake til et punkt i intervjuet, huske hva som har blitt sagt, og reflektere

over det. Denne tiden for refleksjon muliggjør en dypere bearbeiding av informasjon og gir en mer fullstendig gjennomgang av de sakene som blir diskutert (s. 1416). En slik måte å intervju på gir mye kontroll til informantene siden de får mer tid til å tenke seg om og gå tilbake til tidligere svar, og eventuelt endre på dem.

Dette er positivt i den måten at man kan få mye mer utbroderende svar. Negativt i den forstand at man ikke får den første innskytelsen informantene ville hatt ved et samtaleintervju. Informantene har mer kontroll enn det intervjueren har når det kommer til hvilken retning intervjuet vil ta. På denne måten kan ikke jeg som intervjuer styre intervjuet i den retning jeg ønsker i motsetning til samtaleintervju. Her er det informantene som tar styringen og fører intervjuet dit de vil. Ved at e-post intervju tar lenger tid kan informantene også legge til tilleggsinformasjon som man i utgangspunktet ikke var ute etter, men som likevel kan hjelpe senere i undersøkelsen. I en samtale bruker man ikke altfor lang betenkningstid til å svare på de spørsmålene man blir stilt og dermed kan det hende man ikke får frem det man egentlig mener og at de kan glemme hva de har sagt tidligere i intervjuet. Ulempen med e-postintervju i forhold til et vanlig intervju er at det tar lengre tid for informantene å svare og det ikke blir like enkelt å stille oppfølgingsspørsmål slik som med samtaleintervju. Dette er fordi de enten kan bruke lengre tid på å svare eller at de ikke svarer i det hele tatt. Jeg hadde et tilfelle av dette. En av de syv som sa at de var villige til å være med i denne studien svarte aldri etter å ha fått tilsendt spørsmålene, så jeg endte til slutt opp med seks stykker.

Mine informanter brukte kortere tid på å svare enn det jeg forventet. Noen svarte veldig mye mer enn forventet. Jeg la merke til at noen av informantene kunne ha veldig korte svar på noen av spørsmålene, mens på andre hadde de en liten avhandling. I tillegg var det noen som tolket spørsmålene annerledes enn jeg hadde ment eller misforstod det jeg egentlig spurte om. Jeg har sett i ettertid at jeg kunne formulert meg annerledes på noen av spørsmålene. Ved et samtaleintervju kunne jeg forklart spørsmålene mine mye bedre eller sagt hva jeg egentlig ville frem til. Mine intervjuer er ikke samtaleintervjuer på e-post. Dette er fordi selv om alle sa de var villige til å svare på oppfølgingsspørsmål, var det kun to stykker som svarte den andre gangen. På grunn av dette kan jeg ha gått glipp av deres mening på spørsmål som jeg som har kommet etter hvert. I tillegg om deres syn på det er annerledes

enn det litteraturen sier. Eksempelvis da jeg prøvde å spørre om hva de mente var viktigst av romantikk/erotikk og hvorfor, så var det bare to som svarte.

Flere svar kunne ha hjulpet meg når det kommer til at jeg har sett på fortellingene i forhold til begrepene *romantopia/intimatopia*. Disse begrepene tar for seg temaet romantikk/erotikk, men jeg har dette kun fra litteraturens side. På det tidspunktet intervjuene ble gjort i undersøkelsen hadde jeg ikke noen stor interesse for den erotiske/romantiske delen, men jeg fikk det etter hvert. Selv om jeg ikke fikk stilt noen spørsmål om dette til mine informanter, var noen av dem inne på dette temaet likevel, så jeg har likevel fått noe synspunkt på denne delen. Selv om jeg ikke fikk spurt dem direkte om hva de mener er det viktigste, har jeg likevel fått ganske gode svar på temaet. Flere av informantene snakket om det spesielle forholdet mellom Sherlock og John og at det er ekte kjærlighet. Selv om jeg ikke klarte å opprettholde en samtale med mine informanter, har jeg fortsatt fått svar som har hjulpet meg i denne oppgaven. Dessverre var det ganske få av dem som jeg snakket med som svarte på oppfølgingsspørsmål selv om de sa seg villige til det. Dette kunne ha gitt meg mer materiale å jobbe med, spesielt når det kom til det romantiske/erotiske.

Målet for dette intervjuet var for å få forfatternes beskrivelse av fenomenet og hvorfor de skriver slashfiction. Jeg var også interessert i å vite hva det var ved TV-serien *Sherlock* som gjorde at de ville skrive om den. Selve spørsmålene ble delt opp i tre kategorier: Personalialia, Slashfiction og Sherlock – i den rekkefølgen. Mesteparten av spørsmålene dreier seg om slashfiction og noen få spørsmål om personalialia og TV-serien *Sherlock*. Det er mest spørsmål om slashfiction på grunn av at det er dette denne teksten i hovedsak dreier seg om. Siden det dreier seg om slash basert på *Sherlock* er det i tillegg noen få spørsmål om dette. Når det kommer til personalialia, har jeg ikke vært ute etter noe annet enn alder, kjønn og yrke. Informantene har blitt anonymisert og gitt nye navn. Dette gjorde jeg for å se hvilke typer mennesker som skriver slash og hvilke yrkesgrupper de tilhører. Etter å ha utført intervjuene har jeg gjort en *deskriptiv analyse*. Dette vil si:

Begrepet deskriptiv analyse kan lyde som en selvmotsigelse, idet man skulle tro at «analyse» nettopp ikke er en «beskrivelse», men en dypere behandling av en tekst. [...] Analysens viktigste funksjon i forhold til et slikt materiale kan nettopp være å skape en presentasjon av

utsagn som får synliggjort informantenes egen beskrivelse og fortolkning av et fenomen fra deres livsverden.

(Gentikow, 2005, s. 138)

I følge Gentikow (2005) så vil en slik analyse i sin simpleste form bestå av å trekke ut de valgte kategoriene og bruke dem som overskrifter, deretter sitere informantenes utsagn med hensyn til disse aspektene og kommenterer på dem. Kommentarene kan sammenligne, peke på forskjeller og likheter, fremheve spesielt interessante beskrivelser, gi bilde av et mønster av reaksjonsmåter og lignende (s. 139). Det er dette min analyse går ut på. Kategoriene jeg har valgt kommer ut fra de største temaene i litteraturen og jeg har sett på informantenes utsagn i forhold til dette. Det har blitt sett etter likheter og forskjeller, samt om det var noe som overrasket meg. I tillegg har jeg sett om de forskjellige informantene har forskjellige oppfatninger på de forskjellige kategoriene. Eller om noe av det de sier ikke stemmer med det litteraturen har å si på de forskjellige kategoriene.

2.3. Fortellingene og *Sherlock*

Som sagt tidligere har jeg gjort både en kvantitativ innholdsanalyse og en kvalitativ tekstanalyse. Disse analysene er gjort for å vite hva slash er og hva de handler om. For å finne ut hva slash handler om, hvilke temaer som er med og hvordan de forholder seg til canon, gjorde jeg en kvantitativ innholdsanalyse og en kvalitativ tekstanalyse. Ved å gå dypere inn i de forskjellige tekstene kunne jeg se hva som gikk igjen, hvordan de forholdt seg til canon og hva de handler om. Men også ved å gjøre dette får jeg et innsyn i hva slash er.

2.3.1. Innholdsanalyse

Med (kvantitativ) innholdsanalyse mener vi her dataregistrering og analyseteknikker som søker mot en systematisk, objektiv og kvantitativ beskrivelse av innholdet i et budskap

(Østbye m.fl., 2013, s. 208).

I en kvantitativ innholdsanalyse skal forskerens egne meninger påvirke bearbeidelsen av materialet på minst mulig måte, i motsetning til i kvalitative studier. Østbye m.fl. (2013) sier at kvantitativ betyr at det siktes mot en tallmessig beskrivelse av materialet. Som et minimum, må man kunne telle forekomsten av egenskaper. Det innebærer ikke at man må

utelate alle kvalitative egenskaper ved materialet. Det kan lages variabler og kategorier som fanger opp de kvalitative egenskapene ved tekstene (s. 208-209).

Når det kommer til de korte fortellingene, valgte jeg en fortelling fra hver måned fra en bestemt dato, slik at det skulle være tilfeldig hvilke fortellinger jeg valgte. I denne teksten går de korte fortellinger fra 100 – 20.000 ord. Jeg har ikke med fortellinger under 100 ord. Dette på grunn av at slike fortellinger er ofte en del av konkurranser som foregår på de forskjellige nettstedene for fanfiction. De burde egentlig være en studie for seg selv. Fortellingene er valgt fra måneden etter at den første sesongen av *Sherlock* var ferdig, september 2010 og til februar 2016, som var da jeg begynte å lese disse. Disse fortellingene er publisert på Fanfiction.net eller Archive of Our Own. Annenhver fortelling er fra hvert sitt nettsted, så totalt er det like mange fortellinger fra hvert nettsted. Alt i alt er det 66 fortellinger som har blitt lest og undersøkt i denne studien. Disse blir sett i lys av hvilket univers de er satt til, romantikk/erotikk, plotttype og «ships», altså hvilke kjønn det skrives om.

2.3.2. Tekstanalyse

«Tekstanalyse begynner ofte med en personlig erfaring, et møte med en tekst som vekker irritasjon, nysgjerrighet, begeistring eller undring. Det kan være over noe kjent, noe hverdagslig, men også undring i møtet med det fremmede, tekster som er utformet med tanke på andre mottakere.»

(Østbye mfl., 2013, s. 78).

Østbye mfl. (2013) sier at i en konkret analyse, velger man den tilnæringsmåten som er best egnet til å belyse det eller de aspektene ved den teksten man vil undersøke. Man analyserer tekster fordi man ønsker å finne ut noe om den aktuelle teksten eller teksttypen (s. 62). Tekstanalysen av fortellingene har i dette tilfellet blitt brukt til å belyse temaer fra litteraturen. Ved tekstanalysen har jeg kunne gå dypere inn i teksten enn det jeg har gjort i innholdsanalysen. Østbye mfl. (2013) sier at denne type analyse ikke bare er opptatt av hva en tekst sier (innhold), men også hvordan den sier noe (uttrykk). De sier at innholdet alltid formidles gjennom språklige, visuelle og auditive virkemidler, og disse må være med i analysen (s. 63). Som sagt har jeg i denne teksten har jeg sett på både korte og lange slashfortellinger. I tillegg har jeg sett på de korte og lange på forskjellige måter. De korte

fortellingene har det blitt gjort en kvantitativ innholdsanalyse på. I de lange fortellingene har jeg sett mer på hvordan de forholder seg til canon når det kommer til hvilket univers de er satt til, troverdighet i forhold til karakterene med mer.

Jeg leste seks lengre fortellinger, det vil si fortellinger lengre enn 20.000 ord. De er på lengde med noveller og/eller romaner. Disse fortellingene er ikke valgt ut tilfeldig slik som de korte. Dette fordi jeg ikke så at det hadde noe å si siden det er så få. Disse er valgt ut på grunnlag av hvor lange de er. Jeg har valgt å lese disse i tillegg til de korte fordi her er det mulighet for mer utdypende fortellinger, karakterutvikling, større plot, dypere inn i forholdet mellom karakterene og så videre. Jeg kan bedre se hvordan de forholder seg til canon. Fikk derfor muligheten til å se om de var tro mot karakterene, plot og hvordan de er i forhold til det som blir sagt i litteraturen. I disse fortellingene har jeg for det meste sett på plot, forhold til canon og hvilken rolle det erotiske og romantiske har. Altså, jeg har sett på hva de *handler om*. Det har ikke blitt gjort en systematisk utvelgelse av disse fortellingene slik som med de korte fortellingene. De er ikke valgt ut for representativitet. De ble valgt ut for å se dem i lys av *romantopia/ intimatopia* og «first-time stories» og *hurt/comfort*.

Ved å lese de lengre fortellingene, kan jeg se hva informantene mine snakker om hva de mener er det viktigst som burde være med i en slashfortelling og hva litteraturen sier om hva de inneholder. I korte fortellinger er det ikke mye tid til å kunne etablere et forhold mellom karakterer på nytt eller å prøve å skape en egen verden. De lengre fortellingene kan skape et større plot og gå dypere inn i forholdet mellom hovedkarakterene. Her har de muligheten til å gjenskape forholdet til hovedkarakterene, skape nye forhistorier, introdusere nye karakterer og mer kompliserte plotlines. En gjenskapelse av canon. Det som gjør min tekstanalyse annerledes er at den i tillegg er en sjangerbeskrivelse. Jeg har ikke sett på disse fortellingene for å se etter hvilken litterær sjanger de tilhører, men om de passer inn i de sjangerne litteraturen påstår at de er i. Jeg har sett på disse fortellingene i forhold til Henry Jenkins «first-time stories» og Camille Bacon-Smiths *hurt/comfort* pluss at jeg har sett på både de korte og de lengre fortellingene i forhold til Salmon og Symons begrep *romantopia* og Elisabeth Woledges begrep *intimatopia*. Det erotiske/romantiske blir også tatt opp i de korte fortellingene så de sistnevnte begrepene vil gå igjen i innholdsanalysen.

2.3.3. *Sherlock*

Jeg har valgt å gjøre en sjangerbeskrivelse av *Sherlock*, dette er fordi siden jeg har valgt å skrive om slashfiction basert på denne serien. Derfor måtte jeg vise til hva som skiller denne serien fra andre serier. I sjangerbeskrivelsen av *Sherlock* så jeg på hvilken sjangre den kan tilhøre. I tillegg så jeg på hvorfor den er så «slashable» eller hva som er «slashpotensialet» om du vil. Altså, jeg har avgrenset meg til hva det er i forholdet mellom Sherlock og John som gjør dem slashable. Er det noe de sier, noe de gjør, oppførsel og lignende som jeg har sett på. Dette gjorde jeg for det første for å få en forståelse av hvor dette kommer fra. For det andre for å se om dette er en serie som tar seg selv veldig høytidelig og om da fortellingene også må taes på samme måte.

Brennen (2013) mener at vi i medievitenskapen forsøker å få en mening ut av en tekst ved å sammenligne den i forhold til en annen, lignende tekst. Altså, at det er flere forskjellige typer tekstsjangre. Nyheter, dokumentarer, sport, romantiske komedier, drama, reality-TV, science-fiction og tegneserier er forskjellige typer sjangrer hun nevner som hjelper publikum, medieprodusenter og kritikere til å kommunisere med hverandre (s.203). Det Brennen mener her er at sjanger skaper forventning. At sjanger er en «kontrakt» publikum, produsenter og kritikere har med hverandre. Videre sier Brennen at sjanger også hjelper oss med å skille mellom, evaluere og finne mening i ulike typer medier (2013, s. 203).

Slashfiction er en måte for publikum å se på en tekst. I slike fortellinger går de ut fra noe de har lest, sett eller hørt av en tekst og hvordan de har fortolket det.

Brennen (2013) sier at i sjangeranalyse ser forskere på andre tekster i samme sjanger, den samfunnsmessige kontekstens sammenheng med hvordan teksten snakker med andre, lignende tekster. Fortellinger, saker og bekymringer tatt opp av teksten blir utforsket. Videre sier hun at forskere som studerer sjanger fokuserer på bredere mønstre innenfor spesifikke tekster. De er spesielt interessert i endringer som oppstår i forskjellige sjangre og vurderer hva disse endringene kan si om sosiale og politiske saker i samfunnet (s. 204-205). Når det kommer til *Sherlock*, er det første man vil tenke på at det er en krimdrama. Det jeg vil gjøre her er å se om det er elementer fra andre sjangre som kan gjøre denne serien til en hybrid av sjangre. I tillegg vil jeg se på hvordan forskjellige elementer og/eller effekter blir brukt annerledes i denne serien enn i andre av samme art. Dette er ikke akkurat en sjangeranalyse, men mer en sjanger *beskrivelse*. I tillegg til å gjøre en sjangerbeskrivelse av TV-serien har jeg

også sett på hva det er ved denne serien som gjør den så enkelt å slashe. Grunnen til dette er fordi for å kunne vite hvorfor den blir slashet må jeg vite hva grunnlaget for det er, om det er noe.

2.4. Krav til reliabilitet, validitet og generaliserbarhet

Gentikow (2005) sier at det mest omstridte spørsmålet når det kommer til kvalitative metode er hvorvidt sånn undersøkelser krever validitet, reliabilitet og generaliserbarhet; noe som ifølge den kvantitative tradisjonen er ufravikelige metodekrav. Det som er det mest sentrale argumentet imot kvalitativ metode, er at den ikke oppfyller noen av kravene. Den mangler *reliabilitet* fordi de er resultater av ledende spørsmål. Den mangler *validitet* fordi de bygger på subjektive fortolkninger. Den oppfyller ikke kravet om *generaliserbarhet* fordi datamaterialet blir produsert av altfor få personer, som da ikke oppfyller kravet om representativitet (s. 56).

2.4.1. Reliabilitet

Gentikow (2005) sier at reliabilitet betyr pålitelighet og troverdighet. Man må kunne stole på datamaterialet og resultatene av analysen og at det ikke må forkomme feil i målingen eller undersøkelsen av fenomenet for øvrig. I tillegg må analysen være konsistent og ende opp i holdbare konklusjoner. Presentasjonen av funnene behøver ikke å være dominert av tilfeldige valg og subjektivismen. Eksempel på dette kan være ved at visse data undervurderes eller underslås, mens andre vektlegges så mye at det blir gitt et for ensidig bilde av fenomenet (s. 57). Videre sier Gentikow (2005) at ved kvantitative studier er et pålitelighetskriterium, at den er etterprøvable. I den forstand at det samme resultatet oppnås om den skulle gjentas. Pålitelighetskriteriet kan ikke kvalitative ikke oppfylle. Dette er på grunn av at kvalitativ forskning handler om sosial praksis som er betinget av kontekst og kun kan forstås i kontekst (s. 58). Gentikow (2005) sier også at et annet problem med spørsmålet om man kan kreve reliabilitet i forbindelse med kvalitative studier, dreier seg om forskningsinstrumentets særlige karakter i disse studiene. Det er ingen instrumenter å måle med. Her er forskeren selv måleinstrumentet, og hun/han er feilbarlig; det måler ikke. Det vurderer og fortolker, og disse tolkningene kan diskuteres (s. 58).

For å være så pålitelig og troverdig som mulig, har jeg sett det fra fansens side, men også akademisk side. For at informantene mine skulle forbli anonyme har jeg brukt navn som

går ut fra første bokstaven i nicknavnet deres på fanfiction.net. Det er de eneste navnene jeg har spurt informantene om. Eksempelvis så hadde ei nicknavn som begynte på A så hun ble Anne, ei hadde et nicknavn som startet på W så da ble det Wenche og sånn fortsatte det. Jeg har ikke redigert svarene til informantene i noen grad for at det skal passe med temaet, men i den grad at jeg ikke nødvendigvis har trengt absolutt hele svaret de har gitt. Noen av svarene har heller blitt kuttet ned, eller det som ikke har noe med spørsmålet å gjøre har blitt fjernet. Selv om store deler av denne studien er kvalitativ forskning, er den fortsatt innenfor kravet om reliabilitet. Dette er fordi tekstanalysen har blitt utført med analyseverktøy og begrep fra litteraturen.

Jeg har brukt Salmon og Symons og Woledges begrep romantopia og intimatopia og i tillegg Bacon-Smiths og Jenkins sjangre som bakteppe til å analysere de lange tekstene. Disse analysene er pålitelige fordi jeg har i så stor grad som mulig holdt unna mine egne meninger, men sett det ut fra andre teoretikers begrep og sjangre. Det samme har blitt gjort med intervjuene. De er sett i lys av hva litteraturen har å si om de temaene som kom opp i intervjuene. Disse analyseverktøyene kan også brukes av andre til etterprøve denne studien og kan komme frem til en lignende slutning som meg, eller ikke. En kvalitativ tekstanalyse kan suppleres med en kvantitativ innholdsanalyse for en bredere kartlegging av materialet og det er det jeg har gjort her. Den kvantitative innholdsanalysen svarer til kravet om reliabilitet fordi den er etterprøvbart. Ved å bruke de samme kategoriseringene og variablene jeg har brukt vil de komme til samme slutning.

2.4.2. Validitet

Gentikow (2005) sier at validitet kan oversettes med bekræftbarhet, gyldighet, riktighet eller sannhet. Grensene mellom reliabilitet og validitet er ikke direkte tydelig, men hun sier at hun oppfatter det som om validitetskravet er overordnet reliabilitetskravet fordi det kan antydes om det som undersøkes er relevant til problemstillingen (s. 59). Videre sier Gentikow (2005) at slik som reliabilitet, er det vanlig å teste validitet på samme måte; gjentakelse. På samme måte slik som i kvalitative studier, kan ikke validitet vurderes på samme måte, slik som reliabilitet. Hun sier at man heller kan spørre seg selv i slike studier om man faktisk studerer det man tror man studerer? Er spørsmålene slik at man faktisk spør etter det man er ute etter i forhold til litteraturen? (Gentikow, 2005, s. 59).

Da jeg først begynte med denne studien visste jeg ingenting om slashfiction. Derfor virket det naturlig for meg å gjøre en innholdsanalyse av tekstene for å kartlegge hva slashfiction var. Dette var ikke nok fordi det sa meg ikke noe om hva slags type litteratur dette var. Det sa meg heller ikke noe om hvilke elementer som burde være med i slik fiksjon. Så da tok jeg til litteraturen og hva den sa og så noen lengre tekster i lys av dette. Denne analysen sier mer om hvilke elementer som typisk er med i slike fortellinger og hvilken type litteratur dette er. Intervjuene er relevant i forhold til problemstillingen fordi de går på hvorfor noen skriver slashfiction. I tillegg får jeg svar på hvorfor og hva som gjør at det skrives om *Sherlock*. Jeg har ikke funnet i litteraturen om det kan være forskjellige grunner til dette. Derfor er intervjuene fornuftig for å få svar på dette.

Det vanskeligste etter å konkretisere problemstillingen, var å prøve å komme på spørsmål til intervjuguiden. Disse skulle ikke være ledende. De skulle få frem det jeg faktisk var ute etter. Da jeg skrev intervjuguiden, var jeg mest opptatt av hva deres syn på hva slashfiction var og hva det var ved denne TV-serien som var så interessant at de ville skrive om den. Selv om jeg i etterkant av intervjuene rettet interessen min en annen vei, vil jeg fortsatt si at jeg fikk svar på det jeg i utgangpunktet ville frem til. I ettertid har jeg sett at noen av spørsmålene kunne vært formulert annerledes siden jeg fikk noen svar som ikke var helt det jeg spurte om. Å se at noe skulle ha blitt gjort annerledes er enklere å se ettertid, enn når man er i den gitte situasjonen.

2.4.3. Generaliserbarhet

Generaliserbarhet er det som har skapt mest problem for kvalitative studier. Gentikow (2005) sier at kravet om at resultatene fra en empirisk undersøkelse må kunne generaliseres – altså de må ha allmenn (statistisk) gyldighet. Dette er fordi kravet ikke kan overføres fra den kvantitative til den kvalitative metoden. Hun sier at en av de viktigste grunnene til dette er at utvalget av informanter i kvalitative studier ikke er representativt. Mangelen på generaliserbarhet basert på statistikk er brukt som argument for kvalitativ metodes påståtte manglende vitenskapelighet eller feilaktighet (s. 60-61).

Denne studien møter kravet om generaliserbarhet til dels ved at det er gjort en kvantitativ innholdsanalyse, altså det har blitt gjort en optelling. Andre skal kunne finne frem til de samme fortellingene jeg har funnet og skal kunne komme frem til samme resultat som meg.

Disse er basert på statistikk, altså analysen sier noe generelt om slashfiction som kan overføres til andre studier av samme art. Dette gjør den generaliserbar. De genererer også representativitet til en viss grad. Dette på grunn av at de representerer et større utvalg av fortellinger i motsetning til tekstanalysen. Disse fortellingene går over flere år, samt at de representerer et utvalg fra to forskjellige nettsteder.

Når det kommer til tekstanalysen og intervjuene, genererer de ikke representativitet fordi det er så få informanter og lange fortellinger. De er heller ikke valgt ut tilfeldig slik som fortellingene i innholdsanalysen. Informantene er valgt ut av listen av forfattere som har skrevet fortellingene som er med i innholdsanalysen. Siden jeg ikke fikk tak i nok folk på de forskjellige forumene, så jeg meg nødt til å prøve en annen måte å få tak i informanter. Da tok jeg det ut fra listen jeg har liggende på min side på Fanfiction.net, siden det er kun på denne siden jeg fant en måte å kontakte dem direkte. De lange fortellingene er valgt ut etter lengde på fortellingene for å kunne se dem i lys av litteraturen. Jeg er ikke ute etter det samme med de lange fortellingene som med de korte. Derfor hadde det ikke noe å si for representativitet og slik kunne jeg velge et mindre antall fortellinger. For en større studie hadde det vært gunstig med flere fortellinger, men siden dette er en master så er ikke dette nødvendig siden jeg har så mye annet materiale og det ville tatt unødvendig mye plass.

3. Teori

Tosenberger (2008) sier at slik som alle de andre formene for fanfiction i moderne tid så ble slash til å begynne med sirkulert i form av zines. På grunn av den kontroversielle naturen til slash var det kun tilgjengelig for de som kjente de riktige folkene for å kunne bli satt opp på mailinglister, og for dem som hadde finansielle ressurser til å betale for zines og delta i konvensjoner – med andre ord – voksne. Like viktig var det at de som ønsket å skrive og distribuere slash var underlagt innfall, preferanser og begrensede ressurser av redaktørene av zines; forfattere av upopulære sammenkoblinger eller scenarier hadde større problemer med å få sine historier publisert og slik finne et publikum (s. 188-189). Den dag i dag er ikke dette lenger noe problem. Coppa (2006) sier at på slutten av 1990-tallet åpnet mainstreamingen av online teknologi for at flere kunne delta i mediefandommen. Tidligere hadde fans blitt veiledet av eldre fans eller deltatt på conventions for å møte andre fans. Nå kunne man bare google sitt favoritt show, delta på lister eller begynne å lese fanfiction – selv erotisk fiksjon – på et offentlig online arkiv (s. 54). Med andre ord, slashfiction ble mer tilgjengelig og enklere å få tak i takket være internett.

3.1. Canon

For å skrive fanfiction om en kildetekst ligger det et «krav» om å ha kunnskap om det originale verket. Ikke bare må man ha kunnskap om canon, men man må også ha kunnskap om hva fansamfunnet ser som canon. Det som samfunnet ser som canon betyr ikke at det nødvendigvis er i canon, men dette er retningslinjer som samfunnet har blitt «enige» om. Dette er ikke nedskrevne regler, men noe som man «vet».

I *Construction of fan fiction character through narrative*, som handler om de narrative teknikkene som blir brukt til å utvikle karakterer i fanfiction, sier Kaplan (2006) at en stor del av det å være fan ligger i å analysere kildeteksten til den gitte fandommen. Fans tolker disse tekstene gjennom diskusjon og analyse, men også igjennom å skrive fanfiction.

Manifesteringer av karakterskildringer, reaksjoner på forskjellige øyeblikk i kildeteksten og samfunnets reaksjoner på dette, interne vitser i samfunnet med røtter i kildeteksten og fan verk, slik som fanfiction, kunstverk og videoer bidrar til en delt forståelse av kildeteksten (s. 135-136). Videre sier hun at det å skrive om en karakter for et fan verk er en tolkende handling, hvor denne teksten tilbyr én mulig tolkning av en karakter, noe som bidrar til og tar av det som er samfunnets kollektive mening om en karakter. Før man begynner på et fan

verk så kjenner man allerede til det fysiske utseende til hovedkarakterene, samt bakgrunnshistorie, hvordan de vil reagere på viss hendelser, hvordan stemmen deres er, de grunnleggende karakterskildringene og fansens oppfattelse av karakterene (2006, s. 136).

Skriver man fanfiction behøver man ikke å lage originale karakterer. Man kan utnytte de som allerede er skapt så lenge man forholder seg til hvordan karakterene blir fremstilt i den kildeteksten man bruker og det samfunnet har blitt enige om. Kaplan (2006) mener at selv om man låner allerede skapte figurer kan man produsere komplekse tekster som utnytter det mangfoldet av karakterskildringer som er tilgjengelig fra både canon og fanon (det fansen er enige om er canon, selv om det nødvendigvis ikke er i canon originalt). Hun sier det at fan forfattere lager tekster som beror på samspillet mellom kunnskapen om kildeteksten og kunnskap om fanon. Det samfunnet som produserer og konsumerer er så å si det samme samfunnet som kritiserer. De fleste forfattere og lesere av fanfiction kritiserer og analyserer kildeteksten (s. 136).

3.2. Fanfictionsamfunn

Når man trer inn i verdenen av fanfiction, er man ikke alene. Man går inn i en verden som er full av andre fans, et samfunn med egne normer og regler. Rochelle Mazar (2006) har et eget kapittel i *The International Handbook of Virtual Learning Environments* hvor hun skriver om slashfiction og fanfiction. Hun sier at ett av kjennetegnene ved mange fanfiction samfunn er deres fokus på tilbakemeldinger. Nettsider som Fanfiction.net og fictionalley har databasesystemer eller oppslagstavler for å ha en plass for anmeldelser av fortellinger de arkiverer. Andre arkiv som mangler slik teknologi legger ofte til et notat på slutten av fortellinger. Dette for å oppmuntre leserne til å svare forfatteren direkte eller legge igjen e-mail adresse av samme grunn. I praksis betyr dette at en fortelling skrevet på ens personlige data, alt fra Idaho til Singapore, blir lett tilgjengelig og organisert på få timer og åpne for kommentarer. (s. 1142).

Mazar (2006) sier at fanfiction samfunnet er ikke bare befolket av forfattere og lesere; de huser også fankunstnere, som tegner sine favorittkarakterer og scener fra deres favoritt fanfiction fortellinger. De skaper kunst som en form for feedback, og som et kreativt uttrykk i seg selv. I fandom kan kunstnere finne et sted å finpusse ferdighetene sine. De har ferdige modeller og et allerede innebygd publikum, som vil kritisere eller bruse over av glede over deres arbeid. Med et bredt spekter av stiler som allerede finnes i fandommer, kan kunstnere

fange opp tips fra hverandre ved å diskutere sitt eget arbeid eller bare ved å beundre ferdige arbeid av de kunstnerne de beundrer (s. 1145).

Ifølge Mazar (2006) forventer man i fanfictionsamfunn at forfatterne tar sin egen skriving alvorlig nok til å oppsøke en anstendig redaktør. Slurvete skriving vil alltid bli lagt merke til, uavhengig av alder eller erfaring. For å skrive realistiske fortellinger satt til andre tidsepoker og steder, må forfattere grave i alle ressurser de kan for å lære hvordan de skal gjøre fortellingene sine autentiske. Videre sier hun at beskyldninger om plagiat basert på stil, plot ideer og konsepter samt ord for ord kopiering flyr rundt fandommer regelmessig. Dette tvinger kunstnere og forfattere til å jobbe ekstra hardt for å finne sin egen unike stemme. (s. 1145-1146).

3.2.1. Beta-lesere

I *The Audience as Editor* (2006) skriver Angelina Karpovich om beta-leserens rolle i fanfiction samfunn på nett. Hun sier at det å gi en fortelling til en beta-leser, har blitt en konvensjon innenfor dette samfunnet, og selv på et mikronivå, er det et aspekt av samfunnsvedlikehold av denne konvensjonen, siden den kontinuerlige dialogen mellom forfattere og beta-lesere hjelper til å opprettholde personlige forbindelser innenfor samfunnet. I praksis kan beta prosessen ses på som en serie av distinkte stadier. Prosessen er nesten alltid initiert av forfatteren, som etter å ha fullført et utkast som er ferdig nok til å gis videre til en beta-leser. De tar enten kontakt med en som allerede er beta-leser eller leter etter en på forum, hvor de poster offentlige forespørsler etter beta-lesere eller at de går til andre forfattere. Beta-leseren vil så lese fortellingen som et utkast, komme med tilbakemeldinger og forslag til hvordan den kan forbedres, alt fra den narrative strukturen og karakterisering til grammatikk og stavelse. (s. 174-175).

Karpovich (2006) sier at det ikke er uvanlig for en forfatter å ha flere enn en beta-leser. De forskjellige betaene kan spesialisere seg på forskjellige aspekter av skriving. Beta-lesere pleier ofte å spesifisere hva deres egne styrker og svakheter er før de blir noens beta, slik at forfatterne kan finne andre kritiske innspill i tillegg. På dette stadiet er det fortsatt bare et utkast, det er vanlig at forfattere ikke har gjort fortellingen tilgjengelig mens den er i denne prosessen. Beta-leseren holder jevnlig kontakt med forfatteren under denne prosessen, slik at forfatteren skal være oppdatert. Forfatteren er ikke pliktig til å bruke de forslagene beta-

leseren har kommet med, men det er forventet at beta-leserens innsats blir anerkjent (s. 174-175).

3.3. Erotikk eller ekte kjærlighet?

Slash stories usually involves sex, but most of them try to establish some kind of relationship or at least some sort of emotional and/or psychological background. For the majority of slashers, sex in slash is important, but not paramount. The characters and their relationship are the preferred focus (Stepanova, 2007, s. 20).

Stepanova (2007) sier at de fleste canons er sentrert rundt menn og forholdet mellom menn, at mange av disse er satt i et «maskulint» miljø. Frem til nå nylig, har de fleste canons feilet i å introdusere sterke og interessante kvinnelige karakterer. Idealisert mannlig vennskap er fortsatt et vanlig motiv i populære fortellinger (s. 18). Penley sier at det faktisk at par i slashfiction vanligvis blir avbildet som heteroseksuelle. Dette kombinert med muligheten for multipl identifisering, tillater den heteroseksuelle kvinnelige leseren å identifisere seg selv med en mannlig karakter og likevel «ha» ham seksuelt. Ved å være heteroseksuell er en slash protagonist, i en forstand, ikke utilgjengelig for kvinner (referert i Salmon & Symons, 2001, s. 76).

I følge Bacon-Smith (1992) opplever kvinner et dypt og kjærlig forhold mellom karakterer på skjermen fordi skaperne la det inn der. Fansen, som ser på sitt valgte produkt, ser på med en like ivrig oppmerksomhet som kritikere og andre produsenter. De plukker opp hint og leser dem på forutsigbare måter. Hun sier at slik som spesielle blikk, ekstreme close-ups, øyekontakt og så videre kan bli tolket som en visning av intimitet uavhengig av den faktiske konteksten bildet hører til. Disse kodene utvikler en forventning av innholdet så sterkt at leseren tolker innholdet som implisert, selv om forfatteren ikke har inkludert eller ment slikt innhold (s. 234-236). Jenkins (1992) sier i at kvinner foretrekker slash fremfor en konvensjonell romanse fordi media ikke gir dem selvstendige kvinnelige karakterer som trengs for å skape en romanse mellom likeverdige. Istedenfor å skape helt nye konvensjoner for en selvstendig kvinnelig karakterer så har fans valgt den veien hvor det er minst motstand ved å låne allerede skapte karakterer for å uttrykke deres utopiske visjoner om romantisk lykke (s. 195-196).

3.3.1. Romanser

I *Warrior Lovers* fra 2001 sammenligner Salmon & Symons romanser med slashfiction. Her sier de at romansene er det totalt motsatte av de mannsorienterte pornofilmene. Målet til romansens heltinne er aldri sex for sin egen skyld, enda mindre upersonlig sex med fremmede. Kjernen i romansenes plot er en kjærlighetshistorie hvor heltinnen i løpet av fortellingen må overvinne hindringer for å identifisere, vinne hjertet til og til slutt gifte seg med den ene mannen som er den rette for henne. Vi ser det alltid fra heltinnens synspunkt, men likevel bytter det på mellom heltinnens og heltens synsvinkel i flere fortellinger.

Romanser er på samme tid både erotikk og eventyr for kvinner (s. 61).

Videre hevder de at disse fortellingene varierer dramatisk i hvilken grad seksuell aktivitet er beskrevet, fra ingenting til svært eksplisitt beskrivende. Med andre ord er beskrivelser av seksuell aktivitet normalt i slike fortellinger, men ikke en essensiell ingrediens. I de tilfellene det er beskrevet så hjelper det plotet, snarere enn å dominere det. Helten oppdager i heltinnen et oppfyllede fokus for sin lidenskap som binder han til henne og sikrer hans fremtidige troskap. Seksuell aktivitet er beskrevet subjektivt, primært gjennom heltinnens følelser, istedenfor gjennom hennes fysiske respons eller gjennom visuelle bilder. Heltinnen er opphisset taktisk istedenfor visuelt. Det emosjonelle fokuset i en romanse er på kjærlighet, forpliktelse, hjemmeliv og pleie (Salmon & Symons, 2001, s. 61-62).

3.3.2. Fanfiction og pornografi

I *One True Pairing* fra 2006 snakker Cathrine Driscoll om at fanfiction hører sammen med pornografi. Hun sier at selv om det er iøynefallende forskjeller når det kommer til stil, innhold og målgrupper, overlapper ofte romanser og pornografi. Begge kom i gjenkjennelige vestlige former i det 18. århundret som populærkultur og som bekymringsmessige forhold. Selv om det var muligheter for å spre moralske leksjoner gjennom romanene, ble de allment representert mer som en tvilsom praksis som ga umoralske og usunn stimulasjon og som oppfordret til upassende fantasier (s. 79-80). Videre sier Driscoll (2006) at internett tillater hjemlige områder å få kontakt med en større verden, slik som romansen gjorde, men kvinnebruken har ikke inspirert den samme forferdelsen som lesing av romanser gjorde. Internett blir ofte lovprist for å gi kvinner en mulighet for interaksjon og som en kommunikasjonsform spesielt egnet for kvinner (s. 81). Driscoll (2006) sier at det er bekymringer for hvordan jenter bruker internett. Slike offentlige kommentarer blir

rutinemessig sett på som formidling av pornografi dekket over av mer aksepterte sjangre, spesielt av romantikk. Frykten for at fanfiction kan være tiltrekkende, men farlig for jenter har den forutsetningen at de er interessert i elementene av romantikk og fantasy, og slik vil bli, ubevisst eller ikke, eksponert for pornografi (s. 81).

3.3.3. Romantopia

Salmon og Symons (2004) sier i *Slash Fiction and Human Mating Psychology* at romanse blir med rette kalt «womens pornography» eller husmorsporno som vi sier i Norge. De sier at pornografi er satt i det mannlige fantasi-riket, kalt *Pornotopia* av Steve Marcus. Der er sex beskrevet som rent begjær og fysisk tilfredsstillelse med en endeløs rekke av lystfulle, fysisk attraktive kvinner. Disse er alltid ivrige etter å ha upersonlig sex med fremmede og som alltid er orgasmiske. Salmon og Symons sier at de tror at sjanger romanser er i slekt med mansorientert porno på den måten at de er ønskeoppfyllende fantasier, designet for å åpne dørene til nytelseskretsene i kvinners hjerne (s. 95-96).

De sier at sammenlignet med mansorientert porno, hvor kvinner har sex kun for nytelsens del, så er det i såkalt husmorsporno at heltinnen ikke har sex for nytelsens skyld, og i hvert fall ikke med fremmede. I romanser hjelper sexen handlingen istedenfor omvendt slik som det er i porno. Sexscenene avbilder heltinnens kontroll over helten, ikke hennes seksuelle underkastelse (2004, s. 97). Salmon og Symons (2004) hevder at det følelsesmessige fokuset ikke ligger på sex, men på kjærlighet, hjem og gjensidig omsorg. Denne sjangeren som er satt i det kvinnelige, ønskeoppfyllende fantasiriket kan kalles *romantopia*. Heltene kan og kan ikke være aristokratiske, rike eller utdannede, men har konsekvent visse karakteristikk; de er høye, sterke, kjekk, intelligente, selvsikre, kompetente, «farlige menn som har en overveldende lidenskap for heltinnen som sikrer at hun og hennes barn vil dra nytte av disse kvalitetene (s. 97).

Salmon og Symons (2001) mener slash hører innenfor romantopia fordi de mener at slike fortellinger har veldig mange likheter med romanser. Som et eksempel på dette sier de at i essensen er slashfiction en kjærlighetshistorie hvor to menn som har vært i et langvarig forhold, vanligvis avbildet som heteroseksuelle, plutselig finner ut at de elsker hverandre. Disse fortellingene har vanligvis en «happy-ending» hvor det blir etablert et permanent, monogamt forhold og seksuell union. I slash, slik som i mainstreamromanser, forgår den seksuelle handlingen innenfor et forhold og den hjelper handlingen, mer enn å dominere

den (2004, s. 98). Videre sier de at selv om slash kan inkludere detaljerte beskrivelser av den seksuelle akten, ligger hovedvekten alltid på den emosjonelle kvaliteten av sexen enn på fysiske følelser, akkurat som i mainstream romanser (s. 83).

3.3.4. Intimatopia

Elisabeth Woledge (2006) hevder i *Intimatopia*, som handler om at slashfiction hører under intimatopia og ikke romantopia, at romanser og pornografi prøver å skille sex og intimitet. Intimatopiske tekster å koble sammen disse to elementene og mener at det er derfor de trenger en egen sjanger helt for seg selv. Videre sier hun at all slash ikke kan gå under denne sjangeren, slik som dark fics som ikke fokuserer på romantikk. Intimatopia fokuserer på produktet - slashfiction - snarere enn på de forskjellige fansamfunnene som produserer dem. (s. 99-100).

Woledge (2006) sier at det er en homososial verden hvor den sosiale nærheten for de mannlige karakterene generer intimitet. Det ikke er overraskende at intimatopiske tekster kommer fra en mediekilde som allerede legger vekt på homososiale bånd gjennom avbildningen av lojaliteten mellom to menn som bor og jobber sammen i et mer eller mindre homososialt samfunn. Bruken av et homososialt bakteppe i intimatopiske tekster er den «logiske» måten å utforske et homoseksuelt forhold på (s. 100-101). Videre sier hun at sexen i intimatopia blir brukt som et verktøy for å styrke intimiteten. Intimatopisk slashfiction låner ofte elementer fra kilder slik som fra for eksempel *Star Trek*, *The Sentinel* og *Highlander* hvor allerede eksisterende kanoniske materialer gir muligheter for psykisk enhet. I alle intimatopiske tekster er sex nesten alltid innebygd i handlingen, istedenfor inkludert kun for sin egen skyld (2006, s. 103-104).

Stepanova (2007) sier seg enig i dette og hevder at sex bare er et middel til å intensivere og kunne styrke denne intimiteten - en måte å nå og opprettholde enhet med både kropp og sjel. Elskere i intimatopia er mer enn «bare gode venner», men også mer enn «bare elskere». Det emosjonelle, fysiske og åndelige båndet mellom dem er mer komplekst og består av flere lag (s. 20-21). Woledge (2006) sier at selv om sex i romantopia kan gi en midlertidig enhet, så er det en enhet som nytes med motvilje på grunn av at helten og/eller heltinnen er generelt ambivalent til kjærligheten de har. Dette er en midlertidig enhet som ikke strekker seg til andre aspekter av forholdet; faktisk at i romantopia kan heltinnen gifte seg med helten, men fortsatt undre på hvor lite hun faktisk kjenner ham (s. 106). Woledge (2006)

mener at dette er en stor kontrast til bildene av delingen av følelser, tankekobling, og psykisk enhet som gjennomsyrrer seksuelle forhold i intimatopia. Den helt avgjørende forskjellen mellom romantopia og intimatopia er at i den sistnevnte er normalt sett allerede intimiteten etablert før seksuell interaksjon og er alltid vedlikeholdt etterpå, i motsetning til romantopia hvor det blir etablert med seksuell interaksjon og er ofte flyktig (s. 106).

3.4. Store sjangre

Slik som med alle sjangre har slashfiction også undersjangre. Det kan deles opp i mange slik som alt annet. Det kan være drama, komedie, spenning, action og lignende. De to mest fremtredende sjangrene innenfor slashfiction er «first-time stories» og *hurt/comfort*.

3.4.1. «First-time»

Denne sjangeren er egentlig selvforklarende bortsett fra at i slashfiction er det ikke alltid at den ene i forholdet ikke har hatt sex før, men som regel har den personen ikke hatt sex med en av samme kjønn før. Det er dette som kalles «anal-jomfru». Så for begge parter har ingen av dem hatt denne typen sex før. I *Textual Poachers – Television Fans and Participatory Culture* fra 1992, som handler om hvordan fans «låner» fra et kanonisk verk, sier Jenkins at en dominerende undersjanger av slashfiction er «first-time stories». Han har satt opp hva han mener er fire grunnleggende elementer som hver legemliggjør et spesielt poeng i overgangen mellom homososialt og homoseksuelt begjær:

1. *The Initial Relationship*: Fortellingene åpner ofte med beskrivelse og reetablerer parets grunnleggende forhold slik det tidligere har blitt representert i canon; slik som for eksempel Spock og Kirk i Star Trek og Starsky og Hutch. Dette opprinnelige forholdet er et ideelt partnerskap, men forhindret av visse barrierer. Fra begynnelsen av, antar slashfortellinger at karakterene har et seksuelle begjær som aldri har blitt gjort noe med innenfor canon, selv om mange fans vil insistere at de kjenner igjen visse tegn på et slikt begjær innenfor karakterens oppførsel på skjermen (s. 206-207).

2. *Masculine Dystopia*: Aktiveringen av det mannlige begjæret forsterker barrierene for fullførelsen. Den mannlige protagonisten tør ikke å gjøre noe med hans erotiske fantasier, overbevist om at den andre ikke føler det samme og ved å fortelle den andre at det vil ødelegge det forholdet de allerede har. En klarer ikke å formidle sine følelser, den andre er

usikker på hvordan han skal takle dette problemet. Den jevne og enkle kommunikasjonen de hadde før blir truet, hvis ikke helt ødelagt av alt som forblir usagt (s. 209-210).

3. *Confession*: Idet spenningen mellom mennene begynner å bli uutholdelig, idet kommunikasjonen mellom dem ser ut til å bryte sammen fullstendig og deres partnerskap ser ut til å gå tapt for alltid, da kommer øyeblikket hvor bekjennelsen kommer. En «telling of secrets» enten verbalt eller fysisk, hvor den ene finner en måte å fortelle den andre sitt unevnelige begjær. Slike øyeblikk bærer en emosjonell kraft fordi slashfortellinger går langt for å demonstrere at en slik kjærlighet er umulig. Noen ganger provoserer denne bekjennelsen en ny dystopisk scene hvor den ene, som nå er klar over hva den andre føler, flykter av skrekk eller slår tilbake brutalt, mens han prøver å undertrykke sitt eget voksende begjær. Ofte blir også denne tilståelsen møtt med aksept idet barrierene oppløses. Partneren har pint seg selv uten grunn fordi den andre allerede har akseptert at de føler det samme for hverandre, og har rett og slett ventet på å gjøre noe med dem (s. 214-215).

4. *Masculine Utopia*: Bekjennelsen baner vei for fysisk frigjørelse når kroppene som har blitt holdt fra hverandre endelig kan være sammen i et øyeblikk av seksuell intimitet. Erotikken i slash er en erotikk av emosjonell frigjørelse og gjensidig aksept; en aksept av seg selv og av ens partner. I noen fortellinger er en eller begge protagonistene villige til å ofre deres nåværende profesjonelle status for bedre legge til rette for deres forhold (s. 215-216).

3.4.2. Hurt/Comfort

I Camille Bacon-Smiths *Enterprising Women – Television Fandom and the Creation of Popular Myth* (1992) som er en studie hun har gjort av fanfictionsamfunn er det et eget kapittel tilegnet denne sjangeren. Hun sier at i hurt/comfort fiksjon lider den ene helten, mens den andre trøster. Kilden til denne lidelsen kan i noen tilfeller være sykdom, men veldig ofte er det påførte skader som er grunnen. I slike fortellinger er kilden for skaden en som ikke er en del av duen det handler om. Alternativt kan skaden stamme fra innenfor forholdet og gå mot å rette opp i denne oppførselen gjennom en gjensidig forståelse mot slutten. Bacon-Smith sier at det er flere typer for hurt/comfort:

Hurt/Comfort: Denne representerer en generisk term for alle fortellingene innen denne kategorien og en undergruppe innenfor sjangeren. I undergruppen av fortellingene er en av heltene i duoen skadet eller syk og den andre trøster. Hvis begge er skadet trøster de

hverandre. En slik fortelling kan fremskynde et seksuelt forhold eller skje innenfor rammen av et allerede pågående seksuelt forhold (s. 261).

Get-em: Disse fortellingene inkluderer veldig mye lidelse og veldig lite trøst. Fortellingen kan forekomme midlertidig før et forhold mellom duoen har oppstått eller at den skadede delen av duoen har blitt separert fra kilden for trøst. Mange fans rangerer smerte påført i nærvær av en partner eller elsker som er villig til, men ute av stand til å trøste som mer intens enn smerte påført utenfor den andres kjennskap, siden den som lider ikke bare opplever smerte, men også en følelse av ydmykelse av å være hjelpeløs foran partneren s. 261-262).

Slave stories: Disse fortellingene strekker seg fra å fange og redde, sånn som i TV-kilden, til skjult eller institusjonelt slaveri, ofte med slaven som en ufrivillig seksuell partner av fangevokteren. I mange fortellinger er det ofte en fremmed som slavebinder den ene av duoen og den andre kjemper seg igjennom farer og vanskeligheter for først å redde sin partner for så å hjelpe den med å overkomme opplevelsen. Andre fortellinger fastsetter et fanger og slave forhold mellom heltene som transformeres til et mer likeverdig forhold i løpet av fortellingen (s. 262).

Rape: Disse fortellingene inkluderer mange forskjellige typer. Voldtekt kan bli påført som en del av tortur eller som en del for å etablere rangorden i en aggressiv mannsdominert sosial setting. Voldtektsmannen er ofte utenfor helleduoen. I noen tilfeller er voldtektsmannen innenfor denne duoen som handler for å beskytte den andre fra en verre skjebne, noe som ofte kan føre til et seksuelt forhold mellom protagonistene – ikke fordi noen av dem likte voldtekten, men fordi de oppdaget en gjemt emosjonell og fysisk attraksjon blir avslørt i påfølgende argumentasjon (s. 262).

Death stories: Disse fortellingene begynner ofte med at den ene dør og resten av fortellingen fokuserer på sorgen den andre opplever, som ofte følger til den andres død ikke lenge etterpå. Alternativt at en av dem er døende mens den forpinte partneren først prøver å redde ham for så å ofre sitt eget liv istedenfor å bli skilt ved døden s. 262).

3.5. Fankritikere

Fanfiction [...] seems to me to intertwine the pleasure of queer textuality with deeply political project of resistance and insistence that people must have the right to make and circulate

meanings outside the circuit of ideologically or institutionally guaranteed transparency, provability, and, ultimately, enforceability (Willis, 2006, s. 156).

Stepanova (2007) sier at fandom er et samfunn hvis forbruksmønster er basert på kritisk lesning av den kanoniske teksten, mange fortolknings- og analytiske aktiviteter og aktiv deltakelse i skapelsen av deres favoritt myte. «Fan power» er en spesielt fremtredende faktor innenfor mediefandommen, hvor fans ofte appellerer direkte til opphavsmennene av en tekst i et forsøk på å utøve en viss innflytelse på den fremtidige utviklingen av canon (s. 8). Videre sier hun at når det kommer til å direkte påvirke formen til canon, så har fan power sine begrensninger. Derimot kan all canon bli utforsket, kommentert på, og til og med gjenskapt ved hjelp av fansens kreativitet. På denne måten er fan power grenseløs. Fanfiction er antagelig det mektigste verktøyet en fan har – det gir dem muligheten til å forlenge, bøye og gjenskape canon på forskjellige måter, mange av dem med hensikt til å være opprørske (2007, s. 8).

Jenkins (1992) sier at organisert fandom er kanskje først og fremst en institusjon av teorier og kritikk, en semi-strukturert plass hvor konkurrerende fortolkninger og evalueringer av vanlige tekster blir diskutert og forhandlet og hvor lesere kan spekulere om massemedienes natur og deres eget forhold til dem. Innenfor populærkulturens rike er fansen de virkelige ekspertene; de utgjør en konkurrerende gruppe, riktignok uten offisiell anerkjennelse og samfunnsrett (s. 86). Videre sier Jenkins (1992) at fans har lite å si når det kommer til hva som skjer med deres favorittkarakterer eller program, men fans påberoper seg retten til å protestere, og protestere høytlytt mot beslutninger som motstrider deres oppfatninger av det som er ønskelig eller passende. Videre sier han at den kraften fans bruker for å uttrykke og forsvare denne kritikken med, har røtter i den delte forståelsen i fansamfunnet. Disse påstandene om troverdigheten og sammenhengen i programmets verden eller meningen til en gitt handling ikke kun kommer fra personlig smak, men fra enighet innenfor fandommen. Disse voldsomme posisjonene oppstår og blir forsterket gjennom omfattende fan diskusjoner og er fundamentalt forankret i kriterier og antagelser akseptert som gyldige av de som deltar innenfor denne diskursen. Disse synspunktene kan fort bli fokuset til omfattende kampanjer rettet mot produsenter som grovt eller konsekvent krenker fansens egen oppfatning av programmet (s. 118-119).

3.6. Avslutning

I dette kapittelet har vi sett på de teoriene som vil være relevante for denne studien. Vi har sett på at når det kommer til canon så må man, ifølge Kaplan, kjenne «stemmen» til de karakterene man kjenner. Dette vil si hvordan de ville reagert i en gitt situasjon, bakgrunnshistorie, stemmen deres, fysisk utseende, karakterskildring og fansens oppfattelse av karakterene. Kaplan sier at selv om de må være «true to character» betyr det ikke at man ikke kan skrive en bra og komplisert fortelling. Og dette er det er en enighet om i fansamfunnet. Dette samfunnet er veldig opptatt av at man ikke skal gjøre om karakterene personlighetsmessig, men ellers kan man gjøre som man vil.

Man kan sette dem inn i andre univers og tidsepoker, så lenge man har undersøkt det man skal skrive om. Hvis det er noe dette samfunnet passer på er at man ha gjort gode undersøkelser av det man skal skrive på forhånd, at karakterene er «true to character» og ikke minst at grammatikken er på plass. Hvis det er noe dette samfunnet er uenig i, vil de ikke sitte stille og se på. De er ikke redd for å si det som det er hvis man har grammatiske feil eller om det er noe som ikke stemmer med fortellingen. Dette er også et samfunn som oppfordrer forfattere til å skaffe seg en beta-leser slik at de kan ha en annen til å sjekke over fortellingene før de blir utgitt. En beta-leser fungerer slik en redaktør gjør, med den motsetningen at de gjør dette på en frivillig basis og ubetalt.

Driscoll sier det at noen er bekymret over kvinners bruk av internett og at disse fortellingene er porno dekket over av en romantisk fortelling, men likevel har ikke dette skapt like stor oppstandelse som romansene gjorde en gang i tiden. Salmon og Symons mener at det er på grunn av at kvinnen i romanser ikke hadde sex kun for sexens del, men at det går på det emosjonelle, som skiller disse fra pornografi. Salmon og Symons overførte dette til slashfiction, eneste forskjellen er at det er to av samme kjønn. Dette kalte de romantopia. De gjorde dette fordi de mener at de hører inn i samme rike som romansene. Her er det to av samme kjønn som har vært i et vennskapelig forhold lenge, vanligvis avbildet som heteroseksuelle, som plutselig innser at de elsker hverandre. Den seksuelle handlingen foregår innenfor et forhold og hjelper fortellinger, mer enn å dominere den. Hovedvekten ligger alltid på det emosjonelle kvaliteten av den seksuelle akten, ikke på det fysiske.

Woledge så seg ikke helt enig og mente at slash hører innenfor intimatopia. Hun mener det at romanser og pornografi prøver å separere sex og intimitet, mens intimatopiske tekster prøver å koble sammen disse. Sexen i slike fortellinger er kun for å forsterke intimiteten når ord ikke lenger er nok. Slik som Stepanova sier er elskere i slike fortellinger mer enn bare gode venner og elskere – de har et mye sterkere og komplekst bånd enn dette. Woledge sier at det som er den helt avgjørende forskjellen mellom romantopia og intimatopia er at i intimatopia er intimiteten allerede etablert før den seksuelle interaksjonen og den er alltid vedlikeholdt etterpå, i motsetning til romantopia hvor det blir etablert med seksuell interaksjon og er ofte flyktig.

Henry Jenkins og Camille Bacon-Smith snakker om at «first-time stories» og *hurt/comfort* er to av de største sjangrene innenfor slashfiction. Jenkins har satt opp det han mener er fire grunnleggende elementer som går igjen i «first-time stories». Han mener at disse elementene går igjen i alle fortellinger hvor hovedpersonene har sex med hverandre for første gang. Disse er stadier som de elskende går igjennom før de endelig får hverandre. Bacon-Smith har satt opp *hurt/comfort* som en av de største sjangrene innenfor dette og denne er da igjen delt opp i fire sjangre. Disse er: *Hurt/comfort*, *Slave stories*, *Rape stories* og *Death stories*. Innenfor denne sjangeren er den ene lidende og den andre trøstende. Som oftest har den lidende blitt skadet av en annen enn hovedduoen i disse fortellingene.

Slashfiction kan bli sett på som kritikk av de heteronormative forholdene som kommer fra Hollywood. Det blir ikke skapt nok sterke kvinnelige karakterer så siden kvinner ikke kan finne kvinner de kan identifisere seg med, går de løs på mennene. Fortolkninger og evalueringer av tekster blir foreslått, diskutert og forhandlet om. Fans har lite å si når det kommer til hva som vil skje med deres favoritt program, men de kan påberope seg retten til å protestere, og de protesterer høyløyt. Fanfiction er kanskje det mektigste verktøyet fansen har for å kunne gjøre nettopp dette. De kan bruke dette verktøyet til å gi sine favoritt karakterer den slutten de mener at de fortjener, de kan bøye og omarbeide canon på forskjellige måter, mange av dem med hensikt om å være opprørske.

4. Analysen

Her vil jeg se på hva som gjør TV-serien *Sherlock* så slashable og hvilken sjangre den kan høre til. Jeg vil se på hvordan den er i forhold til andre serier innenfor samme sjanger og hva som skiller den fra de andre. Videre vil jeg se på de lange fortellingene jeg har lest i forhold til hva som står i litteraturen. Jeg vil se hvordan det er i forhold til canon, med fokus på karakterskildring. Etter det vil jeg se på hvordan de er i forhold til begrepene *romantopia* og *intimatopia*. Jeg vil også ta for meg en fortelling, *Changing the Rules*, og se hvordan den er i forhold til Jenkins' «first-time» fortellinger og Bacon-Smiths hurt/comfort. Tilslutt vil jeg se på innholdsanalysen av de korte fortellingene hvor jeg ser på hvordan de er i forhold til romantikk/erotikk, hvilket univers de er satt til, hvilke typer plot som går igjen og hvilke kjønn det blir skrevet om. Helt først vil jeg begynne med opphavsmannen Arthur Conan Doyle og karakteren Sherlock Holmes.

4.1. Sir Arthur Conan Doyle

Arthur Ignatius Conan Doyle ble født i Edinburgh i 1859 av Charles Altamont Doyle og Mary Doyle. Han utdannet seg på en Jesuitt skole og studerte senere ved Edinburgh University, hvor han kvalifiserte seg som lege i 1885 (The Sherlock Holmes Society of London, 2015). Mens han gikk tredje året på medisinstudiet tok han en post som skipskirurg på en hvalbåt som hadde ferd mot Polarsirkelen. Dette vekket Conan DoYLES sans for eventyr. Tilbake på universitetet ble han stadig mer opptatt av spiritisme eller «Psychic Religion»; et trossystem som han senere forsøkte å spre gjennom sine skriftlige arbeider (The Biography, 2015).

Hans første betalte jobb som lege var om bord dampskipet *Mayumba*, som reiste fra Liverpool til Afrika. Etter dette bosatte han seg i Plymouth til han hadde brukt opp alle midlene sine og flyttet så til Portsmouth hvor han åpnet sin første legepraksis (The Biography, 2015). Han praktiserte medisin frem til 1891 da han ble forfatter på fulltid. Conan Doyle ble adlet i 1902. Etter at sønnen døde under den første verdenskrig snudde han seg til spiritistiske studier og det okkulte og ble president i flere spiritualistiske organisasjoner. 7. juli 1930 døde Sir Arthur Conan Doyle av hjertesykdom i sitt hjem Windlesham, Crowborough i East Sussex. Hans verk inneholder sakprosa, skuespill, vers, memoarer, noveller og flere historiske romaner og overnaturlig og spekulativ fiksjon (The Sherlock Holmes Society of London, 2015), og ikke minst Detektiven Sherlock Holmes.

4.2. Sherlock Holmes

Sherlock Holmes er sannsynligvis den mest berømte fiktive detektiven som noen gang er skapt. Det er hans eksepsjonelle observasjonsevne og deduktive resonnering som sette han i stand til å løse det som tilsynelatende ser ut til å være uløselige mysterier. Han spiller fiolin, røyker pipe, driver med opium og går med en deerstalker. Holmes er en mester i forkledning, assistert av hans trofaste og lojale følgesvenn Dr. John Watson, som han deler hjem med i 221B Baker Street, London. Hans store nemesis er den kriminelle mesterhjernen Professor James Moriarty (Delahunty og Dignen, 2014).

Den aller første fortellingen om Sherlock Holmes, *A Study in Scarlet*, ble publisert i 1887. Den andre fortellingen, *The Sign of the Four*, ble publisert i 1890 i *Lippincott Magazine* og fra 1891 ble de senere fortellingene publisert i *The Strand*, hvor den første var *A Scandal in Bohemia*. Innen 1893 var Conan Doyle gått lei av Holmes og drepte han i *The Final Problem*. Etter offentlig etterspørsel fra, spesielt, fansen og et løfte om godt betalt av de som publiserte fortellingene, gjenopplivet han Holmes og fortsatte å skrive om han helt til 1927 (The Sherlock Holmes Society of London, 2015). Totalt skrev Conan Doyle fire romaner og 56 noveller om detektiven. Og siden har flere fortsatt å skrive om han. Hans største påvirkning har vært gjennom film og TV, siden det er her mange først har blitt introdusert for ham. Han er kanskje den mest portretterte fiktive figuren noensinne. Ha har blitt spilt av blant annet Roger Moore, Peter O`Toole, Frank Langella, Christopher Lee, Michael Caine, Robert Downey Jr., Ian McKellen og Benedict Cumberbatch (Cramer, 2011, s. ix-xix).

4.3. Slashable

Raven Davies (2005) sier at de som leser slashfiction er fra tre veldig distinkte grupper; biseksuelle menn, homofile og heteroseksuelle kvinner. Disse gruppene har en forkjærlighet for å fantasere om seksuelle aktiviteter og forhold mellom mannlige karakterer. Noe som blir uoppfyllt av mainstream heteronormativ underholdning. De er alle lei av den samme gutt-jente formelen, oppdiktet av de som er redde for å presse på noen ufarlige knapper. Slash gir voksen, kreativ og tankevekkende skjønnlitteratur til biseksuelle- og homofile menn om deres egen seksualitet og hvordan man lever med det, pluss alle kvinnene som fantaserer om male bonding, som ønsker noe i tillegg til de tamme komediene (s. 198-199)

De fleste av dagens TV-serier er det som regel en av hvert kjønn som er i hovedrollene, bortsett fra noen få unntak. Siden kvinner ikke blir gitt noen sterke kvinnelige karakterer man kan identifisere seg med, har fansen gått løs på de mannlige. Fansen er rett og slett sett seg lei av de forholdene som blir vist på TV. Dette har ført til en erotisering av canon. Dette kommer av at fansen føler at det er noe som mangler, at de trenger å fylle inn hullene som er i canon. Det er forholdet mellom de mannlige karakterene som gjør de så slashable. Dette kan være blikk, måten noe blir sagt på, kroppsspråk, ting de gjør og så videre.

I *Sherlock* følger vi Sherlock og John på hjemmefronten og på saker politiet ikke klarer å løse på egenhånd. Når det kommer til hjemmelivet, har John det man kan kalle «den kvinnelige rollen» i hjemmet. Det er alltid han som vasker, kjøper dagligvarer, lager middag, forsørger dem ved å ha en betalende jobb og klager på at Sherlock aldri gjør noe. Ute på oppdrag, er det Sherlock som har styringen og John gjør alt Sherlock ber han om å gjøre, enten han vil eller ei. I hver episode er det en ny sak som alltid blir avsluttet i den samme episoden, men likevel er det en rød tråd som går igjennom hver sesong. Igjennom hele *Sherlock*-serien blir det gitt mange hint om at Sherlock er homofil, men det blir aldri bekreftet. Dette har ført til at det har blitt skrevet mye slashfiction om spesielt Sherlock og John (populært kalt Johnlock). Det er for eksempel en scene fra *A Study in Pink* som kan indikere at en av dem kan være homofil:

John: You don't have a girlfriend, then?

Sherlock: Girlfriend? No, not really my area.

John: Mmm. Oh, right. Do you have a boyfriend? Which is fine by the way.

Sherlock: I know it's fine.

John: So you don't have a boyfriend.

Sherlock: No.

John: Right, OK. You're unattached, like me. Fine. Good.

Sherlock: John, um.. I think you should know that I consider myself married to my work, and while I'm flattered by your interest I'm really not looking for any kind

John: No, I'm not asking, no. I'm just saying, it's all fine.

Sherlock: Good. Thank you.

Her blir det indikert at Sherlock er homofil, men det blir ikke sagt rett ut. John sier heller aldri at han er heterofil, men han sier til stadighet igjennom serien at han er heterofil og har

til stadighet nye, kvinnelige kjærester. Sherlock har derimot aldri en kjæreste gjennom serien (unntatt i sesong tre hvor han later som om han frir til ei jente for å få tilgang til hennes sjefs kontor). Noe som gjør denne scenen veldig slashable er at ingen av dem sier at de ikke er homofile og denne samtalen blir aldri nevnt igjen. Dette er ikke den eneste gangen det blir nevnt i denne episoden. Det er en scene hvor John blir hentet i en bil og ført til Mycroft Holmes. Han vil ha John til å spionere på Sherlock for seg, noe John nekter å gjøre. Dette etterfølges av denne kommentaren:

Mycroft: Mmm, and since yesterday you`ve moved in with him and now you`re solving crimes together. Might we expect a happy announcement by the end of the week?

Dette er ikke den første og siste gangen det blir kommentert på forholdet mellom John og Sherlock. Opptil flere ganger gjennom serien, spesielt i de to første sesongene, blir det kommentert på, til og med av dem selv i *The Great Game*:

John: I`m glad no-one saw that

Sherlock: Hmm?

John: You, ripping my clothes off in a darkened swimming pool. People might talk

Sherlock: People do little else

Det er ikke bare alle kommentarene på at de er et par som gjør dem slashable, det er også hvordan de er med hverandre. På hjemmefronten oppfører de seg som et ektepar. I *The Blind Banker* har John vært på butikken, men kommer hjem uten varer:

Sherlock: You took your time

John: Yeah, I didn`t get the shopping

Sherlock: What? Why not?

John: Because I had a row in the shop with the chip and PIN-machine

Sherlock: You.. You had a row with a machine?

John: Sort of, it sat there and I shouted abuse.. Have you got cash?

Sherlock: Take my card

John: You could always go yourself, you know. You've been sitting there all morning, you've not even moved since I left.

John klager til stadighet på at Sherlock aldri gjør noen ting i huset og hvordan livet deres hjemme blir presentert på kan se ut som et vanlig parforhold. Det er ikke bare de forskjellige kommentarene og hvordan hjemmelivet deres er som gjør dem slashable. Det har også mye med hvor sterkt deres vennskap er. I den aller første episoden *A Study in Pink*, blir de veldig fort, på veldig kort tid nære venner. På slutten av den første episoden skyter John en annen person for å redde Sherlock, noe Sherlock gjenbetaler for i den siste episoden i sesong tre, hvor han dreper en person for å beskytte kona til John. At de gjør dette for hverandre kan bli sett på som en kjærlighetserklæring for de som leser canon litt annerledes enn andre. Det er i hovedsak det forholdet som oppstår mellom John og Sherlock som gjør de så veldig slashable.

Moriarty: John Watson is definitely in danger.

Denne kommentaren fra Moriarty i Sherlocks mindpalace er det som får han ut av sjokk og tilbake til virkeligheten. Dette kan tas som et tegn på hvilken betydning John har i livet til Sherlock og kan tolkes på flere måter. Det er det at det er lagt inn rom for å tolke uttalelser, blikk og oppførsel som gjør denne serien så slashable. Det Sherlock kaller for «mindpalace» er det han kaller sin «lagringsenhet», altså hjernen hans. Der lagrer han alt han ser på som nyttig informasjon, og det er hit han går når han skal løse en veldig vanskelig sak. I spialepisoden *The Abominable Bride* foregår nesten hele episoden inne i hans «mindpalace» fordi han prøver å finne ut hvordan Moriarty kan være i live.

4.4. Sjangerhybrid og bruk av effekter

Denne serien er en blanding av sjangre. En sjanger forteller oss som publikum hva vi kan forvente av det vi skal til å se/lese/høre. Om den er merket med «action» forventer vi storslåtte scener med mye eksplosjoner, er den merket med «komedie» forventer vi å bruke lattermusklene, er det «drama» forventer man at det er en «tearjerker» og så videre. Med andre ord, en sjanger kommer med forventninger. Ifølge Larsen (2008) er ordet genre (sjanger) en fransk oversettelse av det greske ordet «genus», som betydde *herkomst* eller *opprinnelse*, og i tillegg *slekt, familie, biologisk og grammatisk kjønn*, eller *slag, art, klasse*. Den opprinnelige betydningen handlet om likhet, om fenomener som minner om hverandre på

grunn av at de stammer fra det samme eller fordi de på forskjellige måter kan sies å være av samme slag (s. 30). Videre sier han at det var produksjonsselskapene, distribusjonsselskapene og kinodirektørene som etablerte de førte viktige sjangeroppdelingene på filmfeltet og at de industrielle miljøene fortsatt spiller en vesentlig rolle når det gjelder klassifisering av film og TV-fiksjon. At sjangerbetegnelse er så å si industriens merkelapper (s. 31).

Når en film er merket med «romantisk komedie» eller «romcom», har man en forventning om at dette er en film med komiske forviklinger som fører til at hovedkarakterene innser at de elsker hverandre og får hverandre til slutt (og ofte med det store filmkysset på slutten av filmen). Slik som Larsen (2008) sier, er sjangerbetegnelsen et løfte om en spesiell type produkt. Publikum har en rekke forventninger basert på tidligere erfaringer. Det blir forventet at det nye produktet vil svare til disse forventningene, og hvis ikke, blir de skuffet og føler seg lurt (s. 31). Sjangere kan også slås sammen, slik som romantisk komedie. Der er romantikk slått sammen med komedie, men det finnes også andre typer. Som for eksempel romantisk drama, action-eventyr, thriller drama, krimdrama med mer. Gripsrud (2007) sier at filmprodusenter i Hollywood av og til prøv er å endre sjangerkonvensjoner ved å legge inn nye elementer. Disse blir noen ganger akseptert av publikum, andre ganger ikke. Blir de akseptert blir de så en del av den aktuelle sjangeren vokabular, hvis det for eksempel dreier seg om typiske omgivelser for handlingen, typiske karakterer, gjenstander med mer (s. 124).

Sherlock er som *CSI* og *Bones* innenfor sjangeren krimdrama. I motsetning til *CSI* og *Bones* fokuserer ikke Sherlock like mye på de rettsmedisinske metodene som de andre. Sofia Bull (2016) sier i *From crime lab to mind palace: post-CSI forensics in Sherlock*, som handler om det komplekse forholdet mellom Sherlock og sjangeren rettsmedisinsk krimdrama, at i Sherlock så legger de mer vekt på at Sherlocks deduksjoner er det viktigste, mest unike og spektakulære aspektet i prosessen for å løse sakene. Videre sier hun at det er det er hans hjerneferdigheter – hans evner til å observere, dedusere og tolke – som serien presenterer som hans viktigste kjennetegn. I tillegg til den nyskapende skildringen av digital teknologi, er de mest spektakulære og oppfinnsomme visualiseringene reservert for Sherlocks tankeprosess (s. 329).

I deler av tredje episode i sesong 3 er vi inne i Sherlocks mind palace. Han har akkurat blitt skutt av Mary Watson og vi får se hvordan han tenker for å unngå å få sjokk. I denne scenen

får vi se hva som foregår inne i hodet hans og hvem som har plass der inne. Det er ved nevnelser av John som får han tilbake. *The Abominable Bride* som er julespesialen som kom i 2016 foregår mesteparten av handlingen inne i Sherlocks mind palace. Her løser han en sak fra langt tilbake i tid for å skjønne hvordan Moriarty kan være i live. Dette er ikke en serie hvor det fokuseres mye på hvilke vitenskapelige prosesser som må til for å løse en sak. I denne serien bruker Sherlock som regel hjernen sin, sin «lagringsenhet», for å sette alle bitene på plass for å løse en sak, til tider bruker han internett for bekreftelse. I motsetning til serier som *CSI* og *Bones* blir de største spesialeffektene brukt på Sherlocks tankeprosesser.

Sofia Bull (2016) sier at deduksjons sekvensene holdes visuelt spennende med stadig skiftende kombinasjoner av ekstreme nærbilder, ukonvensjonelle kamerabevegelser, fantasifull match-cut, fartsfylt redigering og et bredt utvalg av grafiske elementer. *Sherlock*



Figur 3: Sherlock i *The Hounds of Baskerville*.

legger mye vekt på den visuelle og narrative betydningen ved omfanget av de digitale virkemidlene som Sherlock bruker regelmessig for å finne informasjon og fakta. Dette bidrar til en mer generell likhet mellom heltens sinn og digital teknologi som til slutt foreslår at en cerebral tilnærming er bedre enn de moderne rettsmedisinske metodene, som hylles i

rettsmedisinske krimdramaer (s. 329).

Videre sier Bull at Sherlock viser til sitt eget sinn som hans «harddisk» og mange av deduksjonssekvensene bruker digital estetikk for å visualisere Sherlocks tankeprosess. Dette for at det skal minne om når man søker i databaser, i digitale kart og på overvåkningskameraer. Seriens karakteristiske grafiske effekter blir brukt på lignende måter for både deduksjonssekvensene og displayet på mobil når man får tekstmeldinger, e-post og søk i databaser. Over tid blir den digitale teknologien som Sherlock bruker forstått som en forlengelse av hans sinn (2016, s. 329-330). Det hun sier er at spesial effektene er reservert for de sekvensene hvor Sherlock kommer frem til sine konklusjoner og at han som regel ikke trenger noen andre virkemidler til å finne svaret. Han bruker det kun for å bekrefte det han allerede har funnet ut. Slik som i *The Great Game* hvor han må bevise at «The lost Vermeer»

er falskt fordi den ble malt før supernovaen som er med på bildet skjedde. Her bruker han internett til å finne ut når supernovaen skjedde, noe som var etter at det bildet skal ha bli malt.



Figur 4: Sherlock og Anderson fra *A Study in Pink*. CC-BY-SA.

Sherlock refererer til. I *A Study in Pink* hvor Sherlock nekter å ta på seg verneutstyr på et åsted, er et eksempel på seriens komplekse lek med sjangerforventning. Det at han insisterer på å ha på seg den ikoniske frakken, følger tradisjonen for kostymedesign fra de amerikanske seriene av samme sjanger, som for eksempel *CSI*. Disse seriene er kjent for å glamorisere heltene sine. De rettsmedisinske forskerne bruker fasjonable sivile klær selv når de bearbeider rotete åsted og deltar i blodige obduksjoner. I motsetning viser *Sherlocks* Anderson som uglamorøs i en overall og umoderne hårklipp. Det samme kan sies om Molly Hooper, som jobber på likhuset, fremstilles i frakk med jentete cardigan, blomstrete bluser og fornuftige sko (s. 332-333). *Sherlock* både låner av og går imot de forventningene man har til denne typen serie og man kan si at den på en måte «håner» de amerikanske rettsmedisinske seriene.

I tillegg til å være et krimdrama er det også veldig mye humor i serien. Den er ikke lagd for å være en morsom serie, men humoren er der for å gjøre den litt lettere og skille den fra andre serier. Mye av humoren spiller på det at alle tror at John og Sherlock er et par, noe som er gjenganger igjennom hele serien. Slik som denne samtalen mellom John og Mrs. Hudson i *The Empty Hearse*:

Mrs. Hudson: Oh lovely!

John: Yeah. We`re getting married.. well, I`m gonna ask, anyway

Det er ikke bare de visuelle effektene som skiller *Sherlock* fra andre serier i samme sjanger. Bull (2016) sier *Sherlock* ikke bare går imot forventningene som er knyttet til tidligere rettsmedisinske krimdramaer. Mer spesifikt tar den av noe av kritikken som er rettet mot denne sjangerens urealistiske fremstilling av rettsmedisinere, som

Mrs. Hudson: So soon after Sherlock?

John: Well, yes

Mrs. Hudson: What`s his name?

John: It`s a woman

Mrs. Hudson: A woman?

John: Yes, of course it`s a woman

Mrs. Hudson: You really have moved on, haven`t you?

John: Mrs. Hudson! How many times...? Sherlock was not my boyfriend

Mrs. Hudson: Live and let live – that`s my motto

John: Listen to me: I am not gay!

Da denne samtalen tar sted, har det gått to år siden Sherlock «døde» og Mrs. Hudson tror fortsatt at de var et par. Det er kommentarer slik som dette som utgjør mye av humoren i serien. Martin Freeman, som spiller John, er for det meste kjent fra komedier. Derfor virker dette som om det kommer helt naturlig for ham. Hvordan han reagerer med kommentarer og uttrykk gjør at dette er morsomt å se på og at det ikke bare er en serie om hvordan mord blir løst. Det gjør denne serien litt «lettere» å se på enn andre serier innenfor den samme sjangeren.



Figur 5: Stana Katic og Nathan Fillion i Castle

Det som også gjør at denne serien skiller seg fra dagens krimdramaer er at de to hovedpersonene er to av samme kjønn på omtrentlig samme alder, slik som de gamle «buddy-seriene». I mange serier innenfor denne sjangeren, sånn som for eksempel den amerikanske serien *Bones* (2005-), er hovedpersonene en mann og en dame, som vi skjønner ganske fort at på ett eller annet tidspunkt kommer til å ende opp sammen. I *Bones* ender hovedpersonene Dr. Brennan (Emily Deschanel) og Agent Booth (David Boreanaz) opp sammen i slutten av sesong 6. I denne typen serier pleier det etter hvert å fokuseres mer og mer på forholdene mellom hovedkarakterene og mindre på selve sakene. Etter at Dr.

Brennan og Agent Booth blir sammen i *Bones* fokuseres det veldig mye mer på hjemmelivet deres enn det det gjorde tidligere. Et annet eksempel på dette er den amerikanske krimserien *Castle* (2009-2016). I denne serien er hovedpersonene en mann, Richard Castle (Nathan Fillion), og en kvinne, Kate Beckett (Stana Katic). Castle er en forfatter som samarbeider med politiet og blir satt som Becketts partner. Noe som til å begynne med irriterer henne, men i slutten av sesong 4 ender de opp sammen og senere i serien gifter de seg. At hovedrollene i slike serier ender opp sammen ser ut til å gå igjen i amerikanske TV-serier, men det betyr ikke at alle er slik.

Det er mange britiske TV-serier som også er lagt opp på denne måten. I for eksempel krimserien *Broadchurch* (2013-) er hovedrollene de samme, en mann, Alec Hardy (David Tennant) og kvinne, Ellie Miller (Olivia Coleman). I motsetning til de amerikanske seriene er det igjennom hele sesongen fokus på kun en sak, et mord av en liten gutt i den første sesongen. I sesong to er det fokus på rettsaken mot gjerningspersonen fra sesong en og gjenåpningen av Sandbrook-saken som blir nevnt i den første sesongen. Her er det ingen romantikk mellom hovedkarakterene. En annen britisk krimserie hvor vi kan se dette i er *Vera* (2011-). Her er hovedkarakteren Vera Stanhope (Brenda Blethyn) som får et nært forhold til sine medhjelpere Joe Ashworth (David Leon) og senere, Aiden Healy (Kenny Doughty). Det er en ganske stor aldersforskjell på dem, så dette forholdet er ikke av den romantiske arten.



Figur 6: Brenda Blethyn i *Vera*. Foto: NRK

Det er ikke så mye fokus på hjemmeliv i disse seriene, kanskje mer i *Broadchurch* enn i *Vera*. Dette er fordi det viser seg at morderen i første sesong er Ellie Millers mann. Det er selvfølgelig ikke i alle serier hvor hovedpersonene er av motsatt kjønn. I serier som *N.Y.P.D. Blue* (1993-2005), *Rizzoli & Isles* (2010-2016), *Law & Order* (1990-2010), *Miami Vice* (1984-1990), *Midsomer Murders* (1997-), *Inspector Morse* (1987-2000) og lignende er hovedpersonene av samme kjønn, men disse er det ofte en større aldersforskjell på og det virker som om den eldre er en form for mentor for den yngre. I de fleste av dagens TV-serier er hovedpersonene oftere en av hvert kjønn og vi ser sjeldent at det er to av samme kjønn. Dette kan også sees i den amerikanske adapteringen av Sherlock Holmes, *Elementary* (2012-

). I denne TV-serien spiller Jonny Lee Miller Sherlock Holmes og Lucy Liu spiller Dr. Joan Watson. De har her altså gjort om Dr. Watson til en dame og hun er ikke den eneste som har skiftet kjønn. James Moriarty har byttet til Jamie Moriarty og er i tillegg Irene Adler, spilt av Natalie Dormer. Man kan ta det som om det må være en av hvert kjønn for at skal kunne vises på amerikansk TV.

I *Sherlock* er det også mye fokus på hjemmelivet til John og Sherlock. Dette kan ha med at de bor sammen til å begynne med og hjemmet deres fungerer også som «kontoret» deres. Vi vet at disse to ikke kommer til å ende opp sammen. Dette er på grunn av at i de originale verkene til Conan Doyle så gifter John seg med en dame, Mary Morstan, og vi vet at Sherlock er aseksuell. Mye av fokuset i *Sherlock* er på de forskjellige sakene de løser, men det er en del som også går på privatlivet deres. Grunnen til dette er at mange av sakene ofte går ut over deres personlige liv. Rollen til John i denne serien virker som å være Sherlock store svakhet. Som for eksempel i *The Great Game* hvor John blir kidnappet og det blir plassert en bombe på han. Eller i *The Empty Hearse* hvor John blir kidnappet (igjen) og blir plassert inne i et bål som skal til å bli tent. De fleste av skurkene vet at hvis man skal såre Sherlock; ta det ut over John. John er Sherlocks store svakhet og skurkene vet å utnytte dette om og om igjen. Han er Sherlocks «damsel in distress», slik som det ofte er i de store Hollywood produksjonene

4.5. Fansens verden

I denne delen vil jeg se på hvordan de lengre fortellingene passer med canon. Spesielt når det kommer til karakterskildring, hvordan de passer med begrepene romantopia og intimatopia og hvordan de passer med sjangrene «first-time» stories og hurt/comfort. Tilslutt kommer innholdsanalysen av de kortere fortellingene hvor jeg ser på hvordan forholdet mellom romantikk/erotikk er, hvilket univers fortellingene er satt til, hvilke kjønn det skrives om, eller «ships», og hvilke typer plot som går igjen.

Det har blitt sett på seks lange fortellinger og disse er:

Changing the Rules av xelectrogirlx: Denne er satt til TV-seriens univers hvor Sherlock og John bor sammen. Sherlock blir kidnappet av Moriarty og det er Johns oppgave å finne han. Etter at Sherlock har blitt reddet, blir det Johns oppgave å hjelpe Sherlock tilbake til kreftene etter traumet han har vært igjennom. I denne perioden dukker følelser opp og kommer frem i lyset og det duket for forviklinger og usikkerhet.

Falling from Memory av rlu1: Denne er satt til samme univers som TV-serien. Sherlock er detektiv og John er lege. Sherlock har tidligere avvist et forhold mellom ham og John så John har gått videre og blitt sammen med Mary. Sherlock får en sak hvor offeret ikke bare ligner på ham utseendemessig, men også i personlighet. Dette får Sherlock til å se og gruble over sitt eget liv og de valgene han har tatt. Han begynner å innse at han muligens har gjort den største feilen i sitt liv ved å velge bort John. Han setter i gang en plan for å få John tilbake.

Mission Alpha av wendymarlowe: Denne fortellingen er også satt til TV-seriens univers, med den forskjellen at dette er et Omegaverse. John er en ubundet Alpha og Sherlock er ubundet Omega. John blir ansatt av Mycroft til å flytte inn med Sherlock. Sherlock sier han ikke er interessert i noe forhold. Han ser likevel John som sin og liker ikke når andre er i nærheten av han. John får et nytt oppdrag av Mycroft; Mary Morstan. Denne saken fører til at de blir kidnappet.

Beneath the Dessert Moon av I_ship_an_armada og ShinySherlock: Denne fortellingen er satt til et helt annet univers, nemlig til *Indiana Jones: Raiders of the Lost Ark* (1981). Sherlock er consulting archeologist. Han får i oppgave av myndigheten å stoppe Moriarty i å hjelpe nazistene med å finne The Ark of the Covenant. For å gjøre dette, må han finne den selv. Han kan ikke gjøre dette uten en artefakt John har. Å møte John igjen er ikke noe han vil, for sist de så hverandre så såret Sherlock John. Sammen drar Sherlock og John til Egypt hvor de møter Lestrade og jakten er i gang.

The Measures of a Gentleman av I_ship_an_armada: Denne er satt til et annet univers, nemlig *Pride and Prejudice* (1813). Her har Sherlock tatt plassen til Mr. Darcy; den rike snobben som ser ned på alle andre bortsett fra sin bestevenn, Mr. Bingley – her Mr. Lestrade. John har tatt plassen til Elisabeth Bennet, som den i søskenflokket som har mest fornuft. Sherlock og John møtes og liker ikke hverandre til å begynne med, men dette endrer seg etter hvert som fortellingen går. Det blir fullt av forviklinger og et episk kjærlighetsdrama.

It Won't Be the War That Kills You av superblue: Denne er satt til et Omegaverse. John er en hjemløs, tidligere lege i hæren og latent Omega som hjelper andre i hans egen situasjon. Sherlock er en Apex-Alpha som undersøker en rekke dødsfall, som alle «tilfeldigvis» er latente omegaer. Sherlock og hans bror, Mycroft finner ut at det er et firma som er

fellesnevneren og de trenger Johns hjelp. John trenger litt tid på å overbevises, men går til slutt med på å gå undercover.

4.6. Canon vs. slashfiction

All slashfiction har et forhold til canon, uansett om man setter dem til et alternativt univers eller ikke. All fanfiction er basert på allerede skapte karakterer eller univers, derav ordet fanfiction. Når man skriver fanfiction om en fandom, må man ha kunnskap om denne fandomen for at det skal være en god og troverdig fortelling. Slik som Kaplan sier, man må ha kjennskap til og kunnskap om karakterene og canon. Selv om det er slashfiction, har de fortsatt en dialog gående med canon. Når det kommer til dette, er det forskjellig fra fortelling til fortelling. Av de jeg har lest, så er det *Changing the Rules* og *Falling from Memory*, og til dels *Mission Alpha* som holder seg mest til canon når det kommer til hvilket univers det er satt i.

De andre fortellingene jeg har lest, *Beneath the Dessert Moon* og *The Measures of a Gentleman*, er satt til to helt forskjellige univers. Det samme kan sies om *It Won't Be the War That Kills You*. Både *Changing the Rules* og *Falling from Memory* er satt til det samme universet som *Sherlock* ved at de jobber som detektiv og doktor. I tillegg samarbeider de med New Scotland Yard og de løser mysterier, mens *Mission Alpha* i tillegg til å følge serien er den også satt i et Omegaverse, hvor John er Alpha og Sherlock Omega. I dette universet er de fortsatt detektiv og doktor som løser mysterier. De samme forholdene og karakterene fra serien er med i alle disse fortellingene, med ulike alterasjoner for å passe fortellingen. I følge Fanlore.org (2017) er Omegaverse Alpha/Beta/Omega eller Alpha/Omega (tidvis Alpha/Beta) en trope hvor noen eller alle mennesker har definert biologiske roller basert på et hierarkisk system, med de vilkårene som stammer fra forskning på dyrs oppførsel.

Dette kan være varulv, knuter eller andre dyriske elementer involvert, eller karakterene kan være annerledes rent menneskelig. Alphaene er vanligvis dominerende og i stand til å impregnere omegaene. Mannlig Alpha har vanligvis en knute når han er opphisset. Betaene er underordnet alphaene og kan eller kan ikke være i stand til å impregnere Omegaer; i enkelte fanproduksjoner er ikke Betaene til stede og tropen er kjent som Alpha/Omega, i andre tar de rollen og funksjonen til Omegaene og hvor da Omegaene ikke er tilstede. Betaene blir ofte fremstilt som å ha "normal" menneskelig anatomi uten noen av de spesielle egenskapene til Alphaene eller Omegaene (fanlore.org, 2017).

Omegaene er generelt lavest i hierarkiet (men i enkelte fanproduksjoner er Omegaene sjeldne og verdifulle). Mannlige Omegaer er selvsmørende (altså de har et naturlig lubrikat) og kan bli gravide. Elskere kan danne par-bånd med en spesiell forbindelse med telepatiske eller empatiske kvaliteter. Parede Alphaer kan være sjalu og eiesyke når det kommer til sin make, mens Omegaene kan bli underdanige. Omega og Alpha kan gå inn i et «heat» og må å ha sex; dette kan være den eneste gangen Omegaen er fruktbar. Fra disse grunnleggende elementene kan et bredt utvalg av fanproduksjoner konstrueres. Noen A/B/O-verk er straight-up porno, noen utforsker problemer med sosial rettferdighet, noen setter tropen på hodet og gjør Alphaene snarere enn Omegaene til den underdanige gruppen. A/B/O er hovedsakelig kjent som en fiksjon trope, men fanart er også mulig (fanlore.org, 2017).

4.7. Karakterskildring

Skal det være fanfiction, så må det være basert på en canon. Karakterskildring er en av de viktigste aspektene ved dette. Ikke bare må de ha det samme utseende, men de må også ha de samme personlighetstrekkene. Scott-Zechlin (2012) beskriver Sherlock slik:

Han er kald og utilitaristisk i sin tilnærming til andre mennesker, til tider tilsynelatende mangelfull i all menneskelig godhet. I tillegg har han en vanedannende personlighet, villig til å gjøre nesten hva som helst, inkludert å risikere sitt eget liv, for å unngå kjedsomhet. Kombinert med hans store ego får disse utallige feilene det til at det noen ganger virker som om Sherlocks massive intellekt faktisk er det eneste verdige når det kommer til hans selvkategoriserte «high functioning sociopath» (s. 59-60).

Den eneste personen Sherlock bryr seg om, annet enn seg selv, er John Watson. John er alltid den fornuftige og pålitelige. Den eneste som kan få Sherlock til å høre på fornuft og holde han unna trøbbel (for det meste). Disse trekkene går også igjen i slashfiction. Sherlock er alltid den arrogante og kjeffe, som får seg selv i trøbbel, fordi han ikke klarer å skjønne når han skal holde kjeft eller hva som er upassende å si. John er den ved hans side som enten alltid stopper han eller må glatte over hvis Sherlock har gjort eller sagt noe han ikke burde. I noen slashfictionfortellinger har Sherlock en slags «possessive behaviour» når det kommer til John. Altså, han ser John som sin og ingen andre får ha ham. Dette går til dels igjen i serien også. I *Sherlock* så er det som regel Sherlock som er grunnen til at Johns forhold ikke varer. Slik som i *A Scandal in Belgravia*:

Jeanette: You know my friends are so wrong about you? You're a great boyfriend.

John: OK, that's good. I always thought I was great.

Jeanette: Sherlock Holmes is a very lucky man.

John: Jeanette, please.

Jeanette: No, I mean it. It's heart-warming. You'll do anything for him. And he can't even tell your girlfriends apart!

John: I'll do anything for you, just tell me what it is I'm not doing.

Jeanette: Don't make me compete with Sherlock Holmes!

Dette skjer gang på gang i løpet av serien, noe som også går igjen i slashfiction. Det er først når Mary Morstan dukker opp, at Sherlock ikke kommer i veien for forholdet. I slashfiction er det ofte mer direkte og Sherlock er mer tydelig sjalu enn det han er i serien. Et eksempel på dette er fra *Mission Alpha*:

"He's taken," Sherlock announced pointedly from behind them.

John turned and stared. "Sherlock?"

The detective returned his quizzical look with a hard stare of his own. "We may not be bonded but he's not on the market, Lord Sanbroke. Please do remember that."

"Of course", the Earl replied easily. "Sorry, Dr. Watson. I do sometimes miss undercurrents like that without the visual signals to back them up. Hope I haven't offended you."

(wendymarlowe).

På dette tidspunktet i fortellingen har de enda ikke blitt sammen, men Sherlock ser John som hans. Dette er et type trekk som går igjen i slike fortellinger. Selv om Sherlock sier han ikke vil ha John, så ser han fortsatt på John som sin og ingen andre skal ha han, i tilfelle Sherlock skulle ombestemme seg. Det kan være hinting til dette i TV-serien. Det kan være mer på blick, ting han sier eller gjør. Slik som i *His Last Vow* hvor Sherlock dreper Charles Augustus Magnussen for at Mary Watsons hemmelighet skal være trygg. Han gjør det mer for Johns del enn for Marys. Dette kan bli sett på som om Sherlock vil gjøre absolutt alt for John, til og med drepe for han.

For at slike kommentarer eller oppførsel skal virke troverdig, må det ha utgangspunkt i canon. Man må kunne forestille seg at dette er noe de forskjellige karakterene ville sagt eller gjort i en spesiell situasjon. De må også holde seg til karakter i den seksuelle akten. Selv om to personer er intime med hverandre, må de fortsatt ha de samme personlighetstrekkene. Fansen elsker karakterene sine og om de ikke samstemmer med canon, vil de ikke ha noe problem med å rette på deg. Det har ikke noe å si om de er satt til et alternativt univers (AU) eller i det samme universet som serien; karakterene må være tro mot de i canon.

4.8. Romantopia vs. Intimatopia

Salmon og Symons kaller slashfiction for dagens romanser. Dette sier de fordi disse fortellingene har mange likheter med tradisjonelle romansene. De kom opp med dette fordi de mente at slashfiction ikke hørte til i *pornotopias* rike hvor karakterene har sex med fremmede mennesker kun for nytelsens del. De mente at det hørte inn i romansens rike, altså *romantopia*. I romansene må helten og heltinnen gå igjennom en rekke hindringer for å være sammen og de får en lykkelig slutt. Disse karakteristikkene kan overføres til slashfiction, eneste forskjellen er at hovedkarakterene er av samme kjønn. Dette er det de kaller *romantopia*. I de lengre fortellingene jeg har lest er romansen mellom hovedkarakterene mer viktig enn erotikken. I disse fortellingene er karakterene vanligvis i en type forhold, som regel er de bare venner. Etter hvert som fortellingen går videre ser vi at de utvikler mer og mer følelser for hverandre. I romansene går hovedkarakterene ofte igjennom en rekke hindringer for å få den de elsker. Det gjør de også i disse fortellingene. I slashfiction er hindringene av en annen art. I de tradisjonelle romansene er kan eksempelvis noen av hindringene være en rival eller at de blir holdt fra hverandre på grunn av familie eller status.

I slashfiction er som regel den største hindringen at den ene alltid har vært heterofil. De begynner å kjenne på følelser de har mot den andre personen, følelser de aldri har hatt før. Denne personen må innse for seg selv at disse følelsene er ekte, men ofte overbeviser seg selv lenge om at dette bare er en fase, eller at følelsene hans lurer ham. Når den ene endelig har akseptert at det han føler for den andre er ekte kommer det nye hindringer. I slashfiction er det alltid hindring etter hindring. Til slutt kommer et klimaks og de endelig får gitt uttrykk for sine følelser. De ender opp i et monogamt forhold og sexen foregår innenfor dette. Slik som Salmon og Symons sier, så ligger hovedvekten på sex på det emosjonelle, ikke det fysiske.

I *Changing the Rules* hvor vi får vite fra starten av at Sherlock har følelser for John, mens John ser seg selv som heterofil. Det er først etter at Sherlock har vært kidnappet og brakt tilbake, at John begynner å kjenne på følelsene sine. Han innser at det kanskje er noe annet der. Og etter en ransakelse med seg selv, innser han at han har følelser for Sherlock. Noe av det samme skjer i *Falling from Memory*. John ble til å begynne med ansatt av Mycroft for å flytte inn med Sherlock for at det forhåpentligvis skulle bli et forhold. Det som er annerledes med denne fortellingen, er at her har ikke kjønn noe å si, John tar begge to. John vil ha Sherlock, men Sherlock er ikke ute etter noe forhold. Allikevel ser Sherlock på John som sin og liker ikke når han vært i nærheten av andre. Det er først etter at de har blitt kidnappet, at Sherlock innser at han faktisk vil være i et forhold med John. Det er først etter at dette er oppnådd at de har sex. Dette går også innenfor det Jenkins mener er de grunnleggende elementene for «first-time stories» (se lengre ned).

Det er ikke alltid dette er tilfellet. I *Beneath the Dessert Moon* får vi vite at det tidligere har vært et forhold mellom John og Sherlock, men at Sherlock av egoistiske grunner gjorde det slutt og ikke på en fin måte. John er naturligvis ikke glad for å se Sherlock igjen etter all denne tiden. Etter å ha vært på eventyr sammen og Sherlock nesten mistet John, innser Sherlock hvor dum han har vært. John tilgir ham for det han har gjort og de blir sammen igjen, denne gangen for godt. Av de lengre fortellingene jeg har lest er dette den eneste hvor de tidligere har vært i et forhold. Av de andre jeg har lest, har dette aldri vært et tema, men de kan ha gitt uttrykk for følelser tidligere.

Når det kommer til den seksuelle akten i fortellingene, kommer dette nesten alltid etter at begge har innsett at de har følelser for hverandre, selv om det er i et AU. De bruker sexen for å vise for den andre hvor mye den personen betyr og at de ikke finnes noen andre. Som Salmon og Symons sier så går sexen på det emosjonelle og ikke det fysiske. De har ikke sex fordi det er en «premie» til helten. De gjør det fordi de vil være nær den de elsker. Ikke bare faller det innenfor *romantopia*, men det faller også innenfor Woledges begrep *intimatopia*. I *intimatopia* blir sexen brukt for å forsterke intimiteten mellom de to elskerne. Det intime har blitt etablert før den seksuelle handlingen og blir ivaretatt etter. Sexen i denne type fortellinger blir brukt som den ultimate måten å vise hvor mye de betyr for hverandre. Det vil si at ord ikke lenger er nok for å få uttrykk for hvor mye de elsker hverandre og at dette er den eneste måten for å få vist det for hverandre. *Intimatopia* er en kontrast til *romantopia*

på den måten at i romantopiske tekster blir intimiteten etablert ved den seksuelle akten, mens at i intimatopiske tekster er denne intimiteten etablert før den seksuelle akten, og er med på å forsterke denne intimiteten. Den seksuelle akten er ikke for sexens skyld. Det er for at ord ikke lenger kan uttrykke hva de føler og eneste måten å vise det er ved å ha sex. Dette er fordi at under den seksuelle akten, er da man er mest sårbar og man blottes seg for den andre, ikke bare fysisk, men også psykisk. Både romantopiske og intimatopiske tekster er kjærlighetsfortellinger, men fokuset er forskjellige.

I de fortellingene jeg har lest er alle de «obligatoriske» elementene med. Det er et møte, en blir forelsket, den andre kan eller ikke ha følelser for den første, men nekter å gjøre noe med dette, det er en rekke hindringer – kidnapping, ny kjæreste, heftig krangel og lignende. Til slutt ender det opp i et klimaks hvor alt kommer frem for dagen. De kaster seg i hverandres armer og erkjenner sine følelser. Det er først etter dette at ord ikke lenger er nok og de ikke kan komme nærme nok hverandre. For å styrke og bevise hva de betyr for hverandre ender det med at de har sex. Av de fortellingene jeg har lest er det kun en som skiller seg ut når det kommer til dette. Det er *The Measurement of a Gentleman*. I denne fortellingen har hovedkarakterene sex opptil flere ganger før de blir sammen, men de har en ganske tydelig tiltrekningskraft til hverandre. De har sex både fordi de er tiltrukket av hverandre og på grunn av kjærlighet når det kommer til det punktet. Dette er unntak fra regelen. De fleste tilfeller faller innenfor Woledges påstand om sex etter oppnådd intimitet. Altså, sexen blir ikke brukt som en «premie», men for å uttrykke følelser som ikke kan forklares med ord.

4.9. The first time I got hurt

Jenkins (1992) mener det er fire grunnleggende elementer i det som kalles «first-time» fortellinger. Altså, «first-time» stories betyr ikke nødvendigvis at det er første gang de har sex, men det kan også bety at det er første gang de har sex med hverandre. Her vil jeg ta for meg *Changing the Rules* fordi det er den jeg mener passer best innenfor dette. Det Jenkins sier er det første elementet i slike fortellinger er *The Initial relationship*. Her blir forholdet mellom karakterene reetablert slik som det er i canon (s. 206-207). Det han mener er at vi blir satt inn i en setting vi allerede kjenner og slipper å bli kjent med et nytt:

Doctor John Watson, former army medic and now GP and part-time detective sits in his favourite armchair with a steaming mug of tea by his side and feels completely relaxed.

Ved bare en setning får man vite alt man trenger å vite for å skjønne settingen. Vi trenger ikke å vite mer for å skjønne i hvilken setting eller univers vi er i. Dette kjenner man igjen om man er kjent med canon.

Etter introduksjonen av hva deres forhold er går man videre til det Jenkins (1992) kaller *Masculine dystopia*; aktiveringen av det mannlige begjæret forsterker hindringene for at det skal kunne fullføres. Den ene tør ikke å gjøre noe med sine erotiske fantasier, overbevist om at den andre ikke føler det samme og at det vil ødelegge det forholdet de allerede har (s. 209-210). Etter at Sherlock har blitt reddet ut av klørne til Moriarty, ser vi som lesere og andre i fortellingen at det er noe mer mellom Sherlock og John, enn bare vennskap. Mange kommenterer på dette, men John benekter det og sier at de bare er venner. Det er her John begynner å tenke på forholdet han har til Sherlock. Han kjenner at noe har endret seg, men benekter for seg selv at han kan være tiltrukket av Sherlock. Han prøver å overbevise seg selv om at han fortsatt er heterofil:

Stop it, he tells himself sternly. But it is hard. Over the past month his inappropriate thoughts about Sherlock have been steadily increasing and he finds it disorientating. Like the world he knows has been turned upside down and suddenly he has become somebody else. He has always been straight. Always. He likes girls. He like the way that in summer they float around in flimsy dresses, flip-flops and oversized sunglasses, smooth skin tanned by the sun. Breasts evident in the skimpy tops and low necklines. He likes them in winter when their hair peeks out from under floppy woollen hats and the way they still wear skirts even if accompanied by thick tights and knee-length furry boots. He likes their curves, skinny women have never held an allure for him, the way they feel under his hand as he runs his fingers down their bodies.

Her ser vi at John kjemper imot følelsene vi alle kan se kommer. Han sliter med å forsone seg med følelsene sine og skyver dem bort som om kroppen hans prøver å lure ham. Hvis han skulle ha følelser for Sherlock, så kan han ikke fortelle ham det. Han tror at det vil ødelegge deres vennskap slik som det er. Det er andre som ser hvilke følelser John har for Sherlock, før han selv innser det. Og det er kun etter en gransking av seg selv at han innser at han er bifil.

Den tredje på Jenkins liste er *Confession*; idet spenningen blir uutholdelig og kommunikasjonen mellom dem er i ferd med å bryte sammen og deres vennskap er på vei til

å ødelegges for alltid, kommer tilståelsen. I noen slashfortellinger kan dette føre tilbake til dystopiske scener. Tilståelsen fra den ene kan føre til at den andre flykter av skrekk, mens han selv prøver å undertrykke sine egne følelser, eller omvendt fordi han ikke får den reaksjonen han hadde håpet på (s. 214-215). I *Changing the Rules* har Anderson fått tak i Sherlocks dagbok hvor Sherlock har skrevet sine innerste og dypeste følelser for John. Anderson leser dette høyt for John mens Sherlock står der, og Sherlock får ikke den reaksjonen han hadde håpet på:

J-John?

He can't move. Can't blink. The revelation in Sherlock's journal have been too much, almost like its shortcircuited his brain and his mind now needs a reboot. If he had been in full control of his mental faculties he would have been horrified as he sees tears gathers in the corners of Sherlock's eyes and trickle down his pale cheeks, would have reached out as Sherlock whirls around and runs out of the office, his black coat, dark curls and blue scarf billowing out behind him. If he had been himself he would never have let Sherlock leave without responding to him in some way.

Her blir John helt lamslått av hva han hører og klarer ikke å reagere fort nok. Sherlock tar dette som om John ikke føler det samme og ikke liker det han hører, så han flykter før John får sagt noe som helst. Før John i det hele tatt klarer å reagere har Sherlock forsvunnet. Det fjerde og siste elementet ifølge Jenkins er *Masculine Utopia*; tilståelse fører til at de elskede føres sammen. Erotikken er av emosjonell frigjørelse og gjensidig aksept; en aksept av seg selv og sin partner. Ofte er begge parter villig til å ofre alt for hverandre (s. 215-216). Etter at John har kommet til seg selv igjen, innser han hva han har gjort. Han drar etter Sherlock og forteller ham hva han føler og de kan endelig være sammen:

The other man hesitates before slowly shifting forwards so that he is enveloped in John's arms. John winds his arms around Sherlock's back and clutches him to his chest. He feels Sherlock's head starts to rest against his shoulder and he presses a kiss into the dark curls. They remain in that position for awhile, drinking in the feel of each other. John can finally run his fingers over every muscle in Sherlock's back without feeling guilty. He is gentle, remembering the still healing wounds, but Sherlock's small sighs of contentment reassure him that the other man is enjoying the touch.

Når de endelig har sex med hverandre, er det første gang for begge to. John har hatt sex med andre før. Han har kun hatt sex med kvinner. Derfor blir dette fortsatt en «first-time» fortelling. Dette er fordi «first-time» fortellingene går på første gang man har sex med en av samme kjønn. Selv om denne fortellingen passer inn i kriteriene til Jenkins for «first-time» fortellinger, betyr det ikke nødvendigvis at det er kun der den hører hjemme. Denne type fortelling kan også falle innenfor den sjangeren Bacon-Smith mener er en av de største, Hurt/Comfort. I disse fortellingene er det alltid en som har vært utsatt for et traume og den andre hjelper den personen tilbake til hektene igjen. Det er ofte i denne prosessen at hovedkarakterene begynner å innse at de har følelser for hverandre og at det ikke finnes noen andre for dem. Bacon-Smith sier at i hurt/comfort fiksjon lider den ene helten, mens den andre trøster. Grunnen til denne lidelsen kan i noen tilfeller være sykdom, men veldig ofte er det påførte skader som er grunnen. I slike fortellinger er kilden til skaden utenfor den lidende og den trøstende duoen. Alternativt kan skaden stamme fra det eksisterende forholdet mellom karakterene og de jobber for å fjerne denne sårende oppførselen gjennom en gjensidig forståelse mot slutten (s. 254).

Slik som i *Changing the Rules*. Sherlock har vært kidnappet og torturert så John må hjelpe han etter at han kommer hjem fra sykehuset. Dette er det største og kanskje viktigste aspektet av hurt/comfort. En har vært utsatt for et traume og trenger hjelp av den andre til å komme tilbake til hektene igjen. Bacon-Smith sier at i denne typen hurt/comfort er en av heltene i duoen skadet eller syk og den andre trøster. Hvis begge er skadet, trøster de hverandre. En slik fortelling kan fremskynde et seksuelt forhold eller skje innenfor et allerede pågående seksuelt forhold (s. 261). Det er ofte i disse fortellingene at de har hatt følelser for hverandre tidligere eller at den ene hele tiden har hatt det, mens den andre utvikler det i løpet av denne perioden. Denne personen går ofte igjennom en personlighetskrise og begynner å lure på hvem de egentlig er. Denne personen har alltid identifisert seg som heterofil, men begynner å tvile på dette. Tilslutt finner han ut at han er seg selv, når han er med den andre.

Slik som John går igjennom i *Changing the Rules*. Han sitter på pub med en kamerat som forteller John at han hele tiden har trodd at John og Sherlock har vært et par på grunnlag av hvordan John oppførte seg under redningsaksjonen av Sherlock. John prøver å overbevise seg selv om at han bare liker kvinner, for han har jo aldri hatt noen interesse for menn før.

Etter å ha hørt på råd fra kameraten sin og kjent litt på sine egne følelser, innser John at han også liker menn, og en mer enn andre. I hurt/comfort fortellinger må det ikke være noen seksuell interaksjon. Det viktigste er prosessen som fører til at det oppstår følelser mellom hovedkarakterene og at de tilslutt blir ført sammen. I *Changing the Rules* er det først når Anderson leser opp høyt for alle fra Sherlocks dagbok at John får vite hvilke følelser Sherlock har for han. John reagerer på en sånn måte at Sherlock misforstår og blir såret og stikker av. John drar etter Sherlock og forteller Sherlock hva han føler og de blir sammen.

Selv om en fortelling er en «first-time» fortelling, kan det i tillegg være en hurt/comfort fortelling. De samme elementene i en hurt/comfort fortelling går igjen i det Jenkins har satt som grunnleggende elementer for «first-time» fortellinger. I begge typer fortellinger blir forholdet deres reetablert. Vi får vite at i hvert fall den ene har følelser for den andre, men vil ikke innrømme det fordi han er redd for å ødelegge vennskapet. Slik som i denne fortellingen hvor vi får vite ganske tidlig at Sherlock har følelser for John, men han sier ingenting. Videre kan Jenkins *Confessions* sees som *hurt* i hurt/comfort fortellinger på grunn av slik som i *Changing the Rules*, hvor Sherlocks følelser kommer frem i lyset. Han ender med å bli såret fordi det ikke virker som om John føler det samme. Noe som fører til at Sherlock stikker av og deres forhold risikerer å bli ødelagt. *Masculine Utopia* kan gå med *comfort* i hurt/comfort for her blir alle problemer løst og de får hverandre. Ser man det på den måten kan man si at noen, ikke alle, Jenkins' «first-time» fortellinger går hånd i hånd med Bacon-Smiths hurt/comfort fortellinger.

4.10. Korte fortellinger

Disse korte fortellingene ble kategorisert etter fire variabler: romantikk/erotikk, univers, «ships» og plotttype. I denne studien ble det lest 66 fortellinger fra september 2010 til februar 2016. I de korte fortellingene har jeg ikke sett etter det samme som jeg har gjort i de lange fortellingene. Disse korte er under 20.000 ord så de har ikke samme muligheten som de lange til å utvikle kompliserte plot, karakterutvikling eller episke kjærlighetsfortellinger, så derfor er fokuset her annerledes.

Univers: Her skal jeg se på hvilket univers de forskjellige fortellingene er satt til. Her er Univers variabelen, og alternativt univers og canon er verdiene. I 50 av 66 tilfeller er det canon som er bakteppet for fortellingen og i 16 av 66 tilfeller er fortellingen satt til et alternativt univers. Ser man på den vide betydningen av alternativt univers, som vil si at

karakterene ikke er som i canon, kan man si at all slashfiction er alternativt univers. I disse fortellingene er hovedkarakterene to stykker som ikke kommer til å få hverandre i canon, så siden de da får det i slashfiction, kan alt kunne bli sett på som alternativt univers. I denne sammenhengen er det ikke denne betydningen av alternativt univers som gjelder. Det jeg mener med alternativt univers er at det er annerledes enn canon, slik som i eksempelvis Omegaverse.

Med canon som bakteppe kan man komme fortere frem til hoveddelen av fortellingen og man slipper å bruke mye tid og plass på å forklare universet det er i. Man kan re-etablere universet man jobber i med en setning, slik som Jenkins snakker om i «first-time stories», og slik komme fortere i gang med fortellingen. At mesteparten av fortellingene er satt til canon, viser at i korte fortellinger er det viktigere at det er satt til det originale universet, i motsetning til hva det er i lengre fortellinger. Ved å skape et eget univers vil det ta lengre tid og mer plass skal man skrive en kortere fortelling.

«Ships»: Med «ships» mener jeg hvilke kjønn som det blir skrevet mest om i slashfiction. Er det mest slash om menn eller om kvinner? I litteraturen er det flere som sier at slash kun omhandler menn, så her kan jeg se om det stemmer. Her er variabelen «Ships» og verdiene er M/M og F/F. Det er tydelig at innenfor *Sherlock* universet er det hannkjønn som er det mest populære, og for det meste Sherlock og John. Av de 66 fortellingene jeg leste var det kun ett tilfelle hvor hovedkarakterene var kvinner. Og i dette tilfellet var det *gender bending*, altså hovedkarakterene var fortsatt Sherlock og John, men her var de begge kvinner. I *Sherlock* universet er de fleste karakterene menn. Det er veldig få interessante og sterke kvinner, hvor da den ene av de som er det blir tatt livet av i sesong 4. Dette går på det at veldig ofte på TV eller i film er det sjeldent man finner en sterk og interessant kvinne, for ofte i disse filmene er hun der for mannens del, som hans «premie» på slutten.

Dette gjelder ikke absolutt alt, men i Hollywood ser vi ofte heteronormative forhold, hvor kvinnen er ofte den svake og kjedelige. Derfor hender det ofte at de mannlige, sterke karakterene blir slashet. En annen grunn til at det er mer slash om menn enn kvinner er fordi det som regel er heterofile kvinner som skriver slashfiction. Disse kvinnene er ikke interessert i å se «deres» menn med andre kvinner. Heterofile kvinner vil heller lese om sex mellom to menn enn om to kvinner. Jeg var faktisk ganske overrasket over hvor få av fortellingene som handlet om kvinner. Ja, det er en overflod av menn å velge mellom fra TV-

serien, men det er en del kvinner som går igjen også. Dette viser en tendens til at de kvinnene som er med i serien er for kjedelige og todimensjonale til at noen vil interessere seg for å skrive om dem. Disse kvinnene er ikke fremtredende nok til at det interesserer de som skriver slashfiction.

Plottype: Dette er med for å se hva slashforfattere skriver om. Er det satt i TV-seriens verden eller har de funnet på et eget? Det finnes fortellinger uten plot som ofte er tagget med PWP, som står for Plot! What plot? eller Porn without plot. Hvilke typer plot som er i slike fortellinger varier. Variabelen er plottype, mens verdiene er uten plot, romantikk, drama, førstegangsforhold, photoshoot, spenning og annet. I denne studien forekommer romantikk 14 av 66 ganger. Drama, spenning, photoshoot og førstegangsforhold som alle, hver for seg, forekommer 2 av 66 ganger. Annet forekommer 11 av 66 ganger. Det som går mest igjen er fortellinger som ikke har noe plot. Dette skjer i 33 av 66 tilfeller, altså halvparten av fortellingene har ikke noe spesielt plot. Det blir nevnt i litteraturen at det finnes fortellinger uten plot, men ikke at det forekommer så ofte som det gjør i kortere fortellinger. Det kommer som en overraskelse at det er så mange fortellinger uten noe plot når det står i litteraturen at det er en romantisk sjanger. Man skulle tro at i en slik sjanger ville det være en god handling som fører til en lykkelig slutt. Det blir nevnt i litteraturen at det forekommer fortellinger uten plot, men det står ikke at det forekommer så ofte som halvparten av gangene.

Det som skjer er at disse fortellingene er lagt opp kun for at hovedkarakterene skal ende opp med å ha sex. De trenger ikke å ha noen spesiell handling for å komme til dette punktet. Dette viser en tendens til at det er ikke så viktig med handling og plot, så lenge det fører til en seksuell akt. Selv om mesteparten av de korte fortellingene har canon som bakgrunn virker det mer som om at det er der for at fortellingen skal ha en setting. Det virker i flere tilfeller som om man fortest mulig skal komme til den seksuelle akten. Selv om så mange av fortellingene ikke har noe plot betyr det ikke at karakterene ikke har noe romantisk forhold. Mange av denne type fortellinger er skrevet som «fluffs» (korte, koselige romantiske/erotiske fortellinger). På tross av dette forekommer det fortellinger som faktisk har en handling, bare ikke like ofte. Selv om de fleste fortellingene har canon som bakgrunn betyr ikke dette nødvendigvis at de alltid løser en helt ny sak. Det kan ofte være en endring av en spesiell scene fra canon eller «påfyll» hvor de mener at det mangler noe, de må ha

gjort *noe* i løpet av den tiden. Slik som i *A Scandal in Belgravia* hvor Sherlock og John sitter på slottet og venter på Mycroft. *Noe* må de har gjort for å få tiden til å gå.

Romantikk/Erotikk: Disse to er det som går igjen mest i litteraturen. Romantikk og erotikk er uten tvil det som er hovedingrediensene i slashfiction, de er essensen av det. Her er variabelen romantikk/erotikk, mens verdiene er romantikk uten erotikk, erotikk uten romantikk og fortellinger med begge deler. Når det kommer til romantikk og erotikk, er det snakk om alt som kan være romantisk eller erotisk. Om det bare er, et kyss, en berørelse, bare følelser, drømmer og så videre. I erotikk er dessuten tilnærmelser uten samtykke inkludert, slik som for eksempel voldtekt.

Rent romantiske fortellinger forekommer svært sjeldent, kun i 4 av 66 tilfeller. Rent erotiske går oftere igjen. Dette skjer 20 av 66 ganger, noe som viser at erotikk er mer interessant enn romantikk. Av de rent erotiske fortellingene finnes det også noen som er mye mørkere. Disse kalles dark fics. Her forekommer det voldtekt, incest, vold, tortur og seksuelle akter av den ufrivillige arten. I denne studien kom jeg over 2 av 66 fortellinger som var dark fics, noe som viser at denne type fortellinger ikke er av den populære sorten. Noe som kommentarfeltet også viste, ved at folk skrev at det var forstyrrende og en «voldtekt» av karakterene. Noe som kan være litt morsomt siden slashfiction blir av noen omtalt som «*canon rape*» og «*character rape*». Begge disse fortellingene passer inn i en av undersjangrene til Bacon-Smiths *hurt/comfort*, nemlig *rape stories*. I begge disse fortellingene blir karakterene voldtatt av overnaturlige vesener. De blir overfalt uten mulighet til å unnsnippe og blir misbrukt på det groveste.

Selv om det er flere rent erotiske enn rent romantiske fortellinger, betyr det ikke at romantikken er mindre viktig. I 46 av 66 tilfeller forekommer det elementer av romantikk. I disse fortellingene forekommer erotikken vanligvis etter oppnådd romantikk, noe som kan linkes til det Woledge sier om at i *intimatopia* blir intimitet oppnådd før den seksuelle akten og at denne akten kun er for å forsterke intimiteten. Noe som støtter dette er at i 42 av 66 tilfeller er det elementer av både romantikk og erotikk. Dette skjer mye oftere enn når de er skilt fra hverandre. Dette viser en tendens til at slike fortellinger legger vekt på at slashfiction burde inneholde begge deler og at sex er en naturlig del av romantikk. Det at det er et flertall av fortellinger som inneholder begge deler, viser at romantikk og erotikk hører sammen.

Det som overrasket meg, var at det var så lite som kun 4 fortellinger som inneholdt kun romantikk. Etter alt jeg har lest og hørt om slashfiction så forventet jeg at det skulle gå oftere igjen enn kun erotikk. Dette er motsatt av hva som går igjen i de lengre fortellingene. I de lengre fortellingene er det romantikken som er viktigst og erotikken er kun for å vise hvor mye de betyr for hverandre. At det da i de kortere fortellingene, er mer populært med ren erotikk enn romantikk kommer som en overraskelse. Man skulle tro at romantikken var det viktigste uansett hvor lang fortelling det er. Jeg visste at det inneholdt elementer av erotikk, men jeg var ikke klar over at det forekom så mye oftere enn romantikk alene. Til å bli kalt den «romantiske sjangeren» av fanfiction er det særdeles overraskende få som kun fokuserer på nettopp dette. I disse fortellingene har de sex for nytelsen skyld og kan slik puttes inn i *pornotopia* heller enn romantopia eller intimatopia, siden de sistnevnte fokuserer seg på romantikken.

4.11. Avslutning

I dette kapittelet har jeg sett på hvilke sjangrer TV-serien *Sherlock* kan være innenfor og hvordan den skiller seg ut fra andre serier innenfor denne sjangeren. *Sherlock* som krimserie skiller seg ut fra de andre, slik som *CSI* og *Bones*, ved at det er mye mer humor og den tar ikke seg selv så høytidelig som de andre. I tillegg er de visuelle effektene reservert til Sherlocks mindpalace. Ved hjelp av de visuelle effektene får vi se hvordan Sherlock tenker, slik som vi, i for eksempel *CSI*, får se hvordan de utfører analyser av spor. Dette kan kanskje vise til at i denne serien dyrker de hjernen mer enn vitenskap eller at det er en slags dyrkelse av helten. Det virker som om at i denne serien, er det ikke noe som skal kunne være bedre enn helten og hans deduktive evner. Derfor er de visuelle effektene brukt på han istedenfor vitenskapen, slik som i de gjør i eksempelvis *CSI*. Det var jo også slik det ble gjort i Conan Doyles fortellinger. De har bare videreført dette til nåtidens Sherlock. At de har beholdt dette kan også være en hyllest til de originale verkene. I tillegg til dette har jeg også sett på hva det er som gjør *Sherlock* så slashable.

Dette er også noe som skiller *Sherlock* fra andre serier. Her er hovedkarakterene to av samme kjønn på omtrentlig samme alder, i motsetning til i mange amerikanske serier av samme sjanger, hvor det som regel er en av hvert kjønn. En av grunnene til at det er så slashable er at i denne serien er det to ungarer som bor og jobber sammen. De gjør alt sammen og det forholdet de så fort får som er en grunn til at de blir slashet. I tillegg er det

samspeilet mellom dem og noen kommentarer som gjør at publikum kan tolke forholdet deres på forskjellige måter. Det at John og Sherlock er et par, er en gjennomgående spøk igjennom hele serien. Ikke bare er det publikum som tror at de er et par, det er også mange karakterer innenfor TV-serien selv som påpeker det til stadighet. Det er også måten de oppfører seg mot hverandre og hvilke «oppgaver» de har i hjemmet. Dette er det som gjør denne serien så slashable.

Videre har jeg sett på hvordan slashfiction forholder seg til canon og hva som er det viktigste å ha med. Det har ikke noe å si hvilket univers de er i, om de er TV-seriens univers eller om de er satt i et alternativt univers, så lenge karakterene er «in character» slik som i canon kan de formes og gjøres til hva de vil. Slik som i for eksempel *The Measures of a Gentleman* hvor universet er Janes Austens *Pride and Prejudice*, eller i *It Won't Be the War That Kills You* hvor det er satt i et Omegaverse hvor John er en hjemløs Omega og Sherlock er Alpha. Det er ikke lenger satt til de omgivelsene vi er kjent med fra TV-serien. Det som er viktigst er at personlighets- og utseendemessig er de de samme. Man må kunne se for seg at det er dem selv om de er i et annet univers, man må kunne høre deres «stemme». Dette gjelder selv i de intime scenene.

I forhold til begrepene *romantopia* og *intimatopia* så passer de fleste fortellingene innenfor begge, men til en større grad innenfor *intimatopia*. Dette er fordi Woledges påstand om at sexen kommer etter at intimitet og forhold er etablert stemmer mer med de fortellingene jeg har lest. Det er først etter at de har fått uttrykt sine følelser og de ikke lenger føler at ord er nok at de har sex. Det er veldig ofte at i disse fortellingene, er det en av dem som «gir» sin jomfrudom til den andre. Dette går under Jenkins' «first-time» fortellinger. Jeg har sett på hvordan en fortelling ikke bare passer inn med det Jenkins mener er hovedelementene i slike fortellinger, men også hvordan de samme elementene passer inn i Bacon-Smiths hurt/comfort fortellinger. *Changing the Rules* er en av disse fortellingene som man kan sette inn i begge. Den er en hurt/comfort fortelling fordi det er en som er den skadede og en som er den trøstende, men i tillegg går karakterene igjennom de forskjellige stadiene til Jenkins før de blir sammen. Bare fordi en fortelling er kategorisert som én ting, enten som hurt/comfort eller «first-time» eller *romantopia* eller *intimatopia* betyr ikke at de ikke kan høre innenfor alle.

I innholdsanalysen av de korte fortellingene så ble det sett på «ships», alternativt univers, romantikk/erotikk og plottype. Her kom det frem at når det kommer til kjønn er det flere fortellinger som omhandler menn enn kvinner. I tillegg kom det frem at i korte fortellinger går canon oftere igjen som bakteppet for slike fortellinger i forhold til alternativt univers. Å bruke canon som bakteppe skaper større plass og man kan komme fortere frem til hoveddelen av fortellingen. Ser man på plottypene som er i slike fortellinger ser man at halvparten av gangene er det ikke noe plot. Plottyper som romantikk, spenning, drama og lignende går sjeldnere igjen. Ikke bare går romantikk sjeldent igjen som plottype, men også sjeldent uten erotikk. I svært få tilfeller dukker det opp romantikk alene, det viser seg at erotikk kommer oftere uten romantikk enn omvendt. Mer ofte enn dette kommer romantikk og erotikk sammen.

5. Intervjuene

I denne studien har jeg kun intervjuet forfattere av slashfiction, som alle skriver innenfor BBCs *Sherlock* og ikke Arthur Conan Doyles Sherlock Holmes. Jeg vil her se på deres beskrivelser av fenomenet slashfiction og TV-serien *Sherlock*. Av de intervjuede var alle jenter, dette var helt tilfeldig ikke intensjonelt fra min side. Av de jeg spurte om var villig til å bli intervjuet angående slashfiction, var det 7 stykker som svarte, men en svarte aldri på spørsmålene så jeg endte opp med 6 til slutt. Jeg har ikke spurt om hvor de er fra, fordi beliggenhet er ikke noe som kommer til å komme opp i denne teksten.

Av de 6 undersøkte er 2 studenter, 1 lærer, 1 som jobber for et flyselskap og 2 som klassifiserer seg som forfattere. Altså, de fleste av dem er innenfor et «skrivende» yrke. Når det kommer til alderen på intervjuobjektene er det ikke så stor aldersforskjell. Av de 6 er det 1 på 21 år, 1 på 25 år, 1 på 27 år, 2 på 28 år og 1 i midten av 30-årene. Av de spurte er det 5 som startet å skrive denne type fiksjon for 3-4 år siden, mens den siste har skrevet dette lengre. Disse informantene skriver alle innenfor både generell fanfiction og slashfiction, flere av dem skriver også originale fortellinger. De intervjuede er:

Rita: 25 år og student. Hun ser på fanfiction som en form for aktivisme. Mellom sesongene av *Sherlock* gikk hun til internett for å fore interessen og fan fanfiction. Skriver innenfor flere fandommer slik so *Sherlock*, *Star Trek* og *Frankenstein*. Mye av det hun skriver er romantiske fortellinger.

Wenche: Midten av 30-årene og er forfatter og hjemmевærende mor. I tillegg til å skrive fanfiction skriver hun også originale karakterer og skal snart gi ut sin egen bok. Snublet over fanfiction på internett, men har en søster som har vært interessert i fanfiction i årevis. Hun skriver innenfor *Harry Potter*, *Agents of S.H.I.E.L.D.*, *Dragon Age* med mer. Mye romantiske fortellinger.

Caroline: 27 år og jobber innenfor flybransjen. Hun husker ikke helt hvordan hun oppdaget fanfiction, men er helt sikker på at det var Harry Potter og sammenslåingen Harry/Sirius, som hun ikke lenger er like begeistret for. Skriver innenfor *Harry Potter*, *Criminal Minds*, *Supernatural* med mer. Hun forholder seg ikke bare slashfiction og mye romantikk og drama.

Tina: 28 år og lærer. Hun kom ikke inn i slashfiction før hun så *Sherlock*. Hun skriver innen *Firefly*, *Sherlock*, *Doctor Who* med mer. Hun skriver mye romantiske fortellinger, ikke bare innenfor slashfiction, men også generell fanfiction.

June: 28 år og forfatter. Skrev originale karakterer før hun ble introdusert for fanfiction av ei venninne. Hun er veldig produktiv og har skrevet flere serier som overlapper hverandre og har planer om flere. Skriver innenfor *Hobbiten*, *Harry Potter*, *Sherlock* med mer. Skriver en del hurt/comfort og romantiske fortellinger.

Anne: 21 år og student. Oppdaget fanfiction gjennom Tumblr og venner. Har som mål å skaffe fanfiction som litterær sjanger den respekten den fortjener og finne en måte på å tjene penger på å skrive slik fiksjon. Hun skriver innen *Sherlock*, *Harry Potter*, *Doctor Who*, *Vampire Diaries* med mer. Mye humor og romantikk i hennes fortellinger.

I disse intervjuene ville jeg få informantenes syns på slashfiction, altså hva de definerer som slash, hva de liker/misliker ved det, hva de mener er det viktigste som er med i slike fortellinger og hva de mener er grunnen til at så mange folk skriver slik fiksjon. I tillegg var jeg ute etter hva det er ved TV-serien *Sherlock* de liker/misliker og hvorfor den blir slashet.

5.1. The relationship between the characters

Som sagt tidligere kan *Sherlock* klassifiseres som fanfiction. Selv om det er over 100 år siden den første fortellingen om Sherlock Holmes ble publisert tiltrekker han seg til stadighet nye fans, enten originalen selv eller en av de utallige filmatiseringene av ham. I dette tilfellet er det Moffat og Gatiss' nymoderne versjon som gjelder. Dette er en serie som har fått stor oppmerksomhet verden rundt og som til stadighet får nye tilhengere. I intervjuene ville jeg få frem hva det er ved denne TV-serien de liker så godt. Tina sier:

I love the relationships between the characters. There is such tension between Sherlock and John, that I feel it begs to be explored through fanfiction. The writers of the show have created such a strong relationship between Sherlock and John, that it makes it easy to write slashfiction (or any kind of fanfiction).

Her trekker Tina frem forholdet mellom Sherlock og John som noe av det hun liker best ved serien og at dette gjør det så enkelt å skrive slashfiction om dem. Dette er noe jeg snakker om i delen om hvorfor denne serien er så slashable. Forholdet mellom Sherlock og John er så

sterkt og så uvanlig i forhold til det man har sett tidligere at man kan sette spørsmålstegn ved om det er noe mer mellom dem, og slik gi grobunn for gjenskapelse, slik som Wenche sier:

I love the characters. I love how they're both such contradictions - John is the not-actually-ex-soldier in cuddly jumpers with superhuman tolerance for Sherlock but then has anger issues, while Sherlock is all "high-functioning sociopath" and insists on pretending he has no emotions even though it's obvious he does. He's "the virgin" but is splashed all over the tabloids as being insatiable with Janine. It's fertile ground for re-imaginings.

Mens Tina og Wenche snakker om forholdet mellom hovedkarakterene som er de liker best, Anne ser i tillegg på selve produksjonen:

I love everything about Sherlock Holmes. His intelligence, his wit, his humor, and let's be real he's very often portrayed as an amazingly gorgeous man that is to be admired. John Watson has his own wit, style, and voice that really adds to the experience. The production quality and unique modern nature of the interpretation really brings forward something that deserves love with the current BBC Sherlock show that makes it worth the wait between seasons.

Anne sier her at i tillegg til at karakterene Sherlock og John er det kvaliteten på produktet og moderniseringen som gjør denne serien så bra. Hun mener at på grunn av hvordan den er produsert og dens unike tolkning gjør det verdt å vente mellom sesongene.

5.2. There`s so much possibility

Sherlock er en av de største fandommene innenfor fanfiction generelt. Det skrives mer og mer hver dag, hva er det ved denne serien som får så mange til å skrive om den? June sier: *"The characters connect and there are so many things that can be done with them."* June sier her at det er det at karakterene har en så bra kjemi og at det er det som gjør at folk skriver om dem. Det samme grunnlaget de selv har for å like denne serien. Både *Sherlock* og forholdet som har blitt etablert mellom John og Sherlock er så annerledes enn det som har blitt sett før, noe som Anne setter som grunnlaget for at folk skriver om dette:

The series is fantastic, completely unique from any other interpretation both in characterizations and modernization. The storylines are somewhat compatible to the

originals, but they all have unique spins in a way that really attracted the fandom like bees to honey. And the chemistry between John and Sherlock in this interpretation is unrivaled by any other on-screen interpretation of the duo that I've ever heard of or seen, and that is what really attracted the new generation of Johnlock shippers to start writing so much fanfiction, slashfiction, and to draw as much fan art as is out there for them and for the rest of our fandom community to enjoy each other's works.

Denne utgaven av Sherlock Holmes er annerledes enn det vi har sett tidligere, med uforutsigbare vendinger og plottwists, og at det er på grunn av dette og kjemien mellom karakterene Anne mener at folk tiltrekkes av denne serien. Wenche supplerer dette med:

There's so much possibility! The relationship between Sherlock and John is (I think) intentionally ambiguous - I believe a "real" reading of the characters would have John being strictly heterosexual and Sherlock being asexual or demisexual, but their friendship is so close it's not hard to imagine it tipping over into more and both of them being each other's exceptions. They're well-rounded but with lots of places the fans can fill in theories and then be proved right or wrong later. It's a fun environment to play in.

Igjen er det snakk om forholdet mellom Sherlock og John. Wenche mener at forholdet mellom Sherlock og John med vilje er tvetydig og at det er en «riktig» måte å lese karakterene på, altså John som heteroseksuell og Sherlock som aseksuell. Man kan på grunn av det nære forholdet deres lett forestille seg at de kan være hverandres unntak. Og det er denne tvetydigheten som gjør dette til: «*a fun environment to play in*» som Wenche sier her. Caroline nevner også forholdet mellom Sherlock og John, men også andre karakterer:

The most obvious would have to be the dynamic between Sherlock and John but with BBC Sherlock there are so many well rounded, interesting characters that it draws people for tons of different reasons - in ways the original Sherlock Holmes never could. Almost everyone can find a character in that series they can relate to.

I tillegg til at forholdet mellom hovedkarakterene er en stor grunn til at mange skriver slash om *Sherlock*, er det også det at alle kan finne en karakterer man kan relatere seg til.

5.3. Hva er slashfiction?

Det finnes mange ulike definisjoner i litteraturen på hva slashfortellinger er, men det som er gjennomgående er at det er to av samme kjønn i et type forhold, da enten romantisk eller seksuelt. Allington (2007) sier at slashfiction er en form for fanfiction som sentrerer rundt romantisk og/eller seksuell aktivitet og forhold mellom karakterer av samme kjønn hentet fra massemedia (s. 43). Noen sier at slashfiction kun handler om menn, slik som Brita Hansen (2010): «erotisk fanfiction (fanfic) skrevet av heterofile kvinner for heterofile kvinner, som bruker de ønskede karakterene fra populærkulturen. Den seksuelle sammenkoblingen, angitt som karakter/karakter, er alltid to menn. Skuespillerne som portretterer disse karakterene må antas å være seksuelt tilgjengelige for kvinnene, det vil si at de er heterofile, og minst en av dem er seksuelt attraktive for forfatteren/leseren» (s. 2).

Her sier Hansen at slashfiction kun handler om to menn, men ut ifra mine intervjuer ser ikke dette helt ut til å stemme. Caroline sier: *"I would define slashfiction as anything that has a m/m or f/f pairing or a three way pairing."* For henne er det slash uansett hvilket kjønn det gjelder. Dette går også igjen hos de andre intervjuede. I dag går slash mot å bety to av samme kjønn. Tidligere ble slash om kvinner kalt «femslash», men slash går mer mot å gjelde både M/M og F/F. Wenche ser det som noe som ikke er avbildet i canon:

I'd say any non-canonical work (usually by fans) in which two or more same-gender characters from a licensed property such as a TV show, movie, or book series are in a physical relationship with each other in a way that's not depicted in the original. I would include both new pairings (e.g. "Johnlock") and also explicit works about canonical pairings when those characters are not explicit in the source material.

Her sier Wenche slik som Allington at det er karakterer hentet fra massemedia som er i et type forhold som ikke er avbildet i canon. Disse karakterene vil aldri ha hverandre på den måten i canon som de får i slashfiction. Anne legger til at dette er en sjanger som fokuserer på det romantiske:

I define fanfiction honestly as any type of reinterpretation of an older text or television show, which might be different than how other people define it. I think our modern world is very much more overtaken by the world of fanfiction than we let ourselves believe. A good chunk of our television shows, movies, and books are some

sort of fanfiction of previous material. [...] The difference between Fanfiction and Slashfiction is simply whether or not someone integrates the idea of shipping characters together. Fanfiction is retelling the story without the worries of romantic relationships, while in contrast Slashfiction as a genre focuses around the story of the romance that they desire to showcase and build multiple stories around their favorite relationships or 'ships' as they are commonly called in the fanfiction community [...].

Anne sier her at det eneste som skiller slashfiction fra fanfiction er at slashfiction fokuserer på det romantiske. Disse fortellingene er skrevet for å sette sammen de personene man «shipper». Dette faller innenfor det Stepanova (2007) sier om slash. Hun sier det at det som regel inneholder sex, men de fleste av dem prøver å etablerte en form for emosjonell og/eller psykologisk bakgrunn. At for de fleste slashere er det karakterene og forholdet mellom dem som er det viktigste og ikke det seksuelle.

5.4. A place for exploration

Fanfiction generelt er en måte for fansen å utforske og gjenskape sine favoritt verdener og la sine favoritt karakterer leve det livet de fortjener. På spørsmål på hva som kan være grunnen til at så mange skriver slashfiction sier Rita:

Fanfiction explores characters in a way that the regular show may never overtly allow. Fanfiction enables writers to put characters in situations that they never would be in in the world of the show as it is presented on the screen. Fanfiction allows writers and readers to explore in-detail a certain trait or quirk in a character that may only be alluded to briefly in the show. All of this is very exciting. Especially when we grow so attached to characters through shows like Sherlock, when we see something of ourselves in characters like Sherlock or John, it is exciting, exhilarating, and deeply comforting to have a space and medium where we can unpack these characters further and, in so doing, connect with them at a deeper level, and perhaps also then connect with and understand ourselves at a deeper level.

Rita sier her at det er muligheten til å utforske og sette favoritt karakterene inn i situasjoner de ikke ellers ville vært i som er grunnen til at så mange skriver dette, men også som grunn til at det er interessant. Hun sier spennende å se dem i andre settinger og kunne knytte seg til dem på et dypere nivå enn tidligere, men også med seg selv. Siden man så sjeldent blir

tilbudt sterke kvinnelige karakterer retter fansen seg mot de karakterene man blir tilbudt og identifiserer seg med dem. Man kjenner disse karakterene så godt at man vet akkurat hvordan de ville reagert i gitte situasjoner. Anne sier at dette er en måte å forbli i den fiktive verdenen:

I find it interesting because there are so many alternate universes, so many pairings, and so many beautiful ways that the characters can be reimaged and interpreted. I think we as writers tend to write fanfiction so that our characters can stay with us and we can stay within the fictional worlds and fandom communities even outside of the time we spend reading or watching the source materials we work from, and so we can give our characters and pairings the stories we believe they can deserve. It also a beautiful creative outlet for people who don't get the same opportunities in their professional career. [..]

Anne sier at hun selv finner dette interessant fordi det er så mange måter man kan gjenskape og fortolke karakterene på. Tina sier også at det er et sted for utforskning:

I think I find it so interesting because it's such a non-conventional look at the characters I love. It takes the relationships between the characters and explores them more than the actual show may be willing or able to. I think so many people write about it for the same reason. Fanfiction writers take the characters and relationships we love and we get to explore them.

Tinas svar skiller seg ikke nevneverdig ut fra hva de andre sier. Hun snakker også om at det er et sted hvor man kan utforske favorittkarakterene sine og forholdet mellom dem. June sier noe om det samme, men legger til noe annet; *“It allows imagination, mainstream publishers rarely publish anything not hetero, and people get tired of always having the same types of relationships thrown in their faces.”* Igjen er det snakk om at man kan bruke fantasien, men hun sier også det at folk er lei av å få de samme typene forhold av mainstream media og at dette er grunnen til at folk skriver slash. I dagens samfunn er det nesten bare heterofile par på TV, spesielt i de mest populære seriene og filmene.

5.5. True to character

I litteraturen er det mye snakk om at et viktig element ved slashfiction og fanfiction generelt, er at karakterene å være tro mot canon. De må fortsatt ha de samme feilene og man må

kjenne «stemmen» til de man skriver om. Man kan ikke endre på en karakters personlige trekk selv om de er intime med en annen. Kaplan (2006) sier at før man begynner på et fanverk så må man allerede kjenne til det fysiske utseende til hovedkarakterene, samt bakgrunnshistorie, hvordan de vil reagere på viss hendelser, hvordan stemmen deres er, de grunnleggende karakterskildringene og fansens oppfattelse av karakterene (s. 136). Slik som Caroline sier på spørsmål om hvilke elementer som burde være med i en god fortelling: “[..], *the characters need to be in character. I can't read a story where the author has completely changed their personality so that they fit a certain image the author has of them.*” Det Caroline sier her går rett på det Kaplan sier. En fortelling hvor forfatteren har endret personlighetene til karakterene blir feil å lese. Anne er enig i dette:

To be a good story, the characters should be recognizable from the tones of their voices and the words they use and the way they act. The story should have a certain level of intricacy and care put into it, where you can really see the creativity and work that went into it. If there is an element of slashfiction, it should be written beautifully and still keep the characters in character while they are intimate together. Those are the main elements that I look for when I am looking for a good fanfiction or slashfiction story.

I tillegg til at karakterene må være tro mot canon så må man kunne se at det er lagt inn arbeid i fortellingen. Det må ha en viss kompleksitet og engasjement hvor man kan se kreativiteten som er puttet inn i det. Slik som Kaplan (2006) sier at selv om man låner allerede skapte figurer kan man produsere komplekse tekster som utnytter det mangfoldet av karakterskildringer som er tilgjengelig fra canon (s. 136). Bare fordi man ikke skaper karakterene selv betyr det ikke at man ikke kan lage en god fortelling. Og slik som sagt tidligere; de må fortsatt være i karakter selv om de er intime med hverandre. For Rita er også karakterskildring på topp:

Characterization. I love it when I can totally visualize a character realistically doing and saying what a fanfiction writes that character as doing or saying. And character growth. I love witnessing a character going through a journey that allows them to better understand themselves.

Hun sier her at hun elsker når man virkelig kan forestille seg hva karakteren gjør eller sier i forskjellige situasjoner. Rita legger til det at hun elsker å se at en karakter går igjennom en reise hvor de utvikler seg og lærer å kjenne seg selv på en ny måte.

5.6. Fansamfunn

Mazar sier at i fanfiction samfunn forventes det at forfatterne tar sin egen skriving alvorlig nok til å oppsøke en anstendig redaktør og slurvete skriving vil alltid bli lagt merke til, uavhengig av alder eller erfaring. På denne måten bidrar fanfiction samfunn til å tvinge forfattere til å finne ut av sine ever og forbedre sin egen skriving gjennom prøving og feiling (s. 1145). De er notorisk kritiske så hvis man ikke passer seg vil man få passet sitt påskrevet. Caroline sier det at:

[..] Most important to me is proper grammar/spelling/punctuation and next is pacing. I can't stand it when its obvious a fic author is trying to rush through the story just to get to a particular part or get a thought out of their head.

I tillegg til at grammatikken må være i orden, så sier Caroline at fortellingen må ta seg tid til å komme frem til en viss del av fortellingen - ha et godt tempo. De må ikke kjappe seg igjennom fortellingen til den delen de helst vil frem til. Anne er også enig i dette; *"[..]I don't like when some writers don't put in the effort and there are grammar and spacing and spelling mistakes through their whole stories [..]."* Man må bruke tid på å lage disse fortellingene, ikke bare forte seg igjennom for å bli ferdig.

Mazar (2006) sier at fanfiction kan være en workshop hvor man lærer eller øver seg på å skrive. Hun sier at en av grunnene til dette er det innebygde publikummet. Alle kan skrive fanfiction og fansamfunnet skaper ofte steder hvor fortellinger kan arkiveres og deles med andre (s. 1142). Ved å bruke allerede skapte karakterer kan man heller bruke det som en skriveøvelse, slik som Wenche: *"I started as a writing exercise, honestly - it's an easy way to practice writing emotional and/or sex scenes without having to first establish characters and setting."* Videre sier hun:

I like how the fanfiction community is almost universally positive when it comes to feedback. I'm going to have a terrible time not reading the reviews when my first "real" book comes out next summer because I'm so used

to getting immediate, encouraging comments whenever I post something.

Mazar sier at et av kjennetegnene ved fansamfunn er det store fokuset på tilbakemeldinger. Man kan få umiddelbare tilbakemeldinger og kjapt endre de feilene man eventuelt har. I tillegg får man umiddelbar reaksjon på om noen liker eller misliker det man har skrevet. Slik som Wenche sier her vil dette bli det verste med å utgi et originalt verk; å ikke få umiddelbar reaksjon fra dette positive miljøet. Anne setter også pris på de umiddelbare tilbakemeldingene:

I think that so many people write it because it makes you feel like a beautiful, creative community that is loving and accepting of the work that you do. You get instant gratification from publications from Favorites and Follows in a way that is unique from putting forward any other kind of publication. [..]

Umiddelbare tilbakemeldinger er unikt for fanfiction i forhold til annen form for publikasjon. Slik som Mazar sier: *De gjør det fordi elsker å skrive fortellinger, de elsker karakterer som ikke er deres egne og de utvikler en tilhørse til samfunnet de oppdager når de starter å dele denne kjærligheten med andre* (s. 1141). Det er et samfunn som setter pris på hverandres verk. I tillegg får de fortsatt være inne i den fiktive verden de elsker og gi karakterene sine den slutten de fortjener.

5.7. Sick and tired

På TV og film i dag er det som oftest heteronormative forhold vi får se. Mange har sett seg lei av dette, og ser dette som en måte å utfordre det på. Heteronormativ forhold vil si to personer i et heterofilt forhold, altså en mann og en dame. Davies (2005) sier: *«Disse gruppene (heterofile kvinner, bifile menn og homofile) deler en forkjærlighet av å fantasere om den seksuelle aktiviteten og forholdet mellom to mannlige karakterer, som er forlatt uoppylgt av mainstream heteronormativ underholdning. De lider alle av at de er lei av gutt-pluss-jente formelen, kokt sammen av de som er redde for å trykke på noen harmløse knapper»* (s. 198). Slik som June nevner som en grunn til at så mange skriver slash: *«People get tired of always having the same types of relationships thrown in their faces»*. June er ikke alene om dette. Anne sier:

I honestly think there is more fanfiction about men because the fandom community is sick and tired of the amount of heteronormative pairings that happen on

common television shows and movies where any man and woman on a show basically get shoved together by the end regardless of compatibility which portrays a poor image for female/male friendships on television which I feel is something the fandom community is actively against. That's why I think that the fandom communities don't write as much about straight couples as they do about male gay couples, and that's why I think there is less and less fanfiction regarding heterosexual relationships.

Anne mener at fansamfunnet er aktivt imot den mengden av heteronormative forhold som blir vist på TV og i film og hvordan de portretterer vennskap mellom kvinner og menn, siden disse alltid ender opp sammen tilslutt uavhengig om de faktisk passer sammen eller ei. Det Anne sier her går på det at man er lei gutt-pluss-jente og at mainstream media ikke oppfyller deres ønsker. Caroline sier at det er mer på grunn av at det er mer tabubelagt og fordi produksjonsselskapene ikke gir dem det de vil ha:

I think there are more stories featuring m/m pairings mostly because it's so rare to see it on screen. Every day we're bombarded with heterosexual couples on tv and, to a much lesser extent but still often, f/f pairings. What we never see, is two guys falling in love, kissing, touching etc. Not the way we see the other pairings. If there is a gay pairing on a show and they are men, most likely that's their entire purpose on the show. To be the gay couple. They dont get interesting back stories or cool arcs...they're just there so the producers and network can say they're gay friendly. So, naturally, people want what they cant have. TV wont give it to us, so we write it ourselves. It's different and still a little taboo, and I think that's what makes it such a popular thing. At least, that's how I see it.

Caroline sier her at hun tror at det er fordi det er annerledes og fortsatt litt tabu, selv om det skjer oftere og oftere at homofile par er med i filmer og på TV. I disse tilfellene er det ofte at de er der for å være «the token gay couple», mer enn at de er der for fortellingens del. Det virker mer for at produksjonsselskapene skal vise at de er homovennlige. Og siden de ikke vil gi publikum det de vil ha, må fansen gjøre noe med det på egenhånd.

5.8. Aktivisme

Fanfiction kan ses som en form for aktivisme og noen ser på sin egen skrijving som dette. Jenkins (1992) mener at fans har lite å si når det kommer til hva som skjer med deres favoritt karakterer eller program, men fans påberoper seg retten til å protestere, og protestere høytlytt mot beslutninger som motstrider deres oppfatninger av det som er ønskelig eller passende (s. 118). Rita er en av de som ser på sin skrijving som aktivisme:

As a writer, I always like to think of my writing as activism. I always strive for my writing to be activism. And I love the ability that fanfiction - and especially slash fanfiction - has to be activism. When I write slashfiction, I am attempting to challenge and deconstruct heteronormative structures and perceptions. It can be frustrating that fanfiction is so often looked down upon as not true literary writing or genuine literature, because such views discredit a lot of the activist work that fanfiction writers are doing through fanfiction.

Hun sier det at hun gjør dette for å utfordre og dekonstruere de heteronormative strukturene og oppfatningene. Hun setter også dette som en grunn til at det skrives mer slash om menn enn kvinner:

[...] I see fanfiction as activism and I think that many female fanfiction writers write slashfiction about male characters as a means of challenging power dynamics that so often portray women in vulnerable spaces. These fanfiction writers place male characters in those vulnerable spaces as a means of challenging such power dynamics.

Det er ingen hemmelighet at kvinner som regel blir satt i en sårbar rolle, selv om de er hovedrollen. Slik som i eksempelvis TV-serien *Bones*, Dr. Brennan ofte havner i en farlig situasjon hvor hun da må reddes av sin mannlige partner, Agent Booth. Selv i serier hvor det er en sterk kvinne settes hun i en situasjon hvor hun må reddes av sin mannlige motpart. Og det Rita sier her er at de som skriver fanfiction prøver å sette seg imot dette og plasserer heller mennene i den situasjonen. Det er også dette hun liker ved *Sherlock*:

I like the ways in which I see the show as attempting to deconstruct heteronormative perceptions of sexuality, yet I am continually frustrated by the

*show's problematic engagements with gender, most recently by aligning women with K** imagery in an attempt to appear "pro-women" in "The Abominable Bride".*

Rita sier her at hun ser på serien som at den prøver å dekonstruere de heteronormative oppfatningene vi har på seksualitet. På TV skjer det veldig ofte at det blir vist heteronormative forhold, men i denne serien blir den ene karakteren fremstilt som aseksuell, noe som sjeldent skjer på TV eller film. Aseksuelle mennesker i massemediene blir ofte fremstilt som unormale, slik som Sherlock. Ikke bare er han aseksuell, men han har heller ingen sosiale antenner. De som bruker slashfiction som en form for aktivisme vil bryte dette mønsteret og de oppfatningene folk har rundt det.

5.9. Avslutning

I dette kapitlet har vi sett på hva som kom frem i intervjuene. Vi har sett at det er det spesielle forholdet mellom Sherlock og John som gjør TV-serien så interessant og at det også er grunnen til at det er så «enkelt» å slashe dem. Vi har også sett på hvordan informantene definerer slashfiction som ikke skiller seg stort ut fra hva som står i litteraturen. Så lenge det er to av samme kjønn som er i et romantisk og/eller erotisk forhold blir det definert som slash. Fanfiction er et sted hvor man kan utforske og leke med sine favoritt karakterer. Man kan sette dem inn i nye situasjoner de aldri har vært i før og man kan gi dem den slutten de fortjener. Så lenge karakterene er «true to character» kan man gjøre med dem som man vil. Selv når de er intime med hverandre må man fortsatt kunne kjenne igjen deres stemme.

Dette fansamfunnet er et sted hvor man kan dele det man elsker med andre og få umiddelbar tilbakemelding på det man har skrevet. Har man grammatiske feil eller er en karakter annerledes enn canon vil man raskt få svar på tiltale. Dette er et sted hvor man kan øve på å skrive og forbedre sine evner. Når det kommer til hvorfor så mange skriver dette kommer det frem i intervjuene at en grunn er fordi folk er så lei alle de heteronormative forholdene som blir gitt til oss gjennom mainstream media. De setter karakterer sammen som egentlig ikke er kompatible, så fansen selv må sette dem sammen med den de fortjener. Det er så sjeldent man får se to av samme kjønn forelske seg på TV og film og at de får en interessant bakhistorie. Andre ser det som en form for aktivisme en form for protest mot massemediene. De har sett seg lei av at kvinnen alltid er i den sårbare rollen og utfordrer dette med å sett mannen i denne rollen istedenfor.

6. Konklusjon

Det sies at slashfiction er dagens romanser, hvor den eneste forskjellen er at hovedkarakterene er av samme kjønn. Fansen «ser» ting i canon som ikke blir gjort noe med, så da må de gjøre dette på egenhånd. De «leser» noe som muligens ikke er der eller hint som er lagt inn av produsenter/regissør slik at det kan tolkes forskjellig. Det kan for eksempel være noe de sier, gjør eller bare et blikk. De «fyller inn hull» som er lagt åpne av serieskaperne og ber om å utforskes. Det er forholdet mellom de mannlige hovedpersonene som gjør dem så «slashable». Slik som TV-serien denne studien har basert seg på. Forholdet mellom Sherlock og John i *Sherlock* er så sterkt at det kan tolkes på flere måter. Og det er nettopp dette forholdet og hvordan de er mot hverandre i TV-serien som gjør dem så slashable.

6.1. Lange vs. korte

I *Textual Poachers* har Henry Jenkins satt opp det han mener er fire grunnleggende elementer som foregår i «first-time stories». Disse elementene går ut på hendelsesforløpet i slashfortellinger, altså på hvor i realiseringsprosessen karakterene er. De må innse for seg selv at de - i hvert fall er bifil - har følelser og er tiltrukket av den andre. Dette fører til slutt til en tilståelse og – veldig ofte – en lykkelig slutt. I denne studien prøvde jeg dette ut på en fortelling kalt *Changing the Rules*. Alle disse elementene passet fint inn i denne fortellingen og i tillegg passet denne inn i Camille Bacon-Smiths *hurt/comfort*. Denne gjorde det fordi det er akkurat denne fortellingen var det en som opplevde et traume og ble pleiet av den andre, hvor da i denne prosessen den ene begynte å innse sine følelser for den andre, som er normalt i *hurt/comfort*, men er også en del av prosessen i «first-time stories».

Selv om Jenkins kaller dem «first-time stories» må det ikke nødvendigvis bety at de har sex for første gang. Det er veldig ofte i disse fortellingene at de har hatt sex med andre tidligere. «First-time» står mer for at de har sex for første gang med hverandre. De elementene som er med i Jenkins modell må ikke nødvendigvis gjelde kun «first-time stories». Grovt sett kan Jenkins` modell settes inn i de fleste av de lange fortellingene i denne studien. De er alle innom i hvert fall 2-3 av elementene til «first-time stories». Denne modellen ble laget på begynnelsen av 1990-tallet så den kan ha gjeldt for den type fortellinger som ble skrevet da. I dag kan den brukes på de fleste lange fortellinger. Flere av fortellingene kan også settes inn i Bacon-Smiths modell. I eksempelvis *Falling from Memory* har Sherlock tidligere avvist et

forhold mellom han og John, som fører til at John blir såret. John går videre og blir sammen med Mary, noe som igjen sårer Sherlock. Slikt sett kan den gå innenfor hurt/comfort fordi her kommer skaden mellom dem innenfra det allerede eksisterende forholdet.

Det samme kan ikke sies når det kommer til de korte. Selv om noen av de korte er «first-time stories» går de ikke alltid inn i Jenkins` modell. Det er ikke plass nok eller tid til å bygge opp spenningen. I motsetning til de lange kommer de mye forttere frem til poenget i de korte og har ikke tid til å gå igjennom alle stadiene i Jenkins modell. Det som er forskjellen fra korte og lange er at i korte «first-time stories» så er den ene nesten alltid jomfru. Dette gjelder i hvert fall når det kommer til analsex. Det er i hvert fall én av dem som ikke har gjort det før eller aldri har hatt noen type sex.

Mens de lange har hovedfokus på romansen mellom karakterene, er ikke dette tilfellet i de korte. Her er mye av tiden dedikert til sexscenen. Det kan fortsatt være mellom forelskede par som har sex for femte eller første gang, men romansen blir ofte viet liten tid. Deler av Jenkins` elementer blir enten hoppet over eller de går veldig kjapt igjennom dem. Jenkins sier nevner ikke noe om denne gjelder for korte eller lange, eller om han i det hele tatt skiller mellom dem.

Det samme gjelder Bacon-Smith. Hun nevner ikke om hurt/comfort gjelder lange eller korte. Når det kommer til den delen av hurt/comfort som heter *hurt/comfort* passer den sjeldent inn i korte fortellinger. Det som passer inn i korte av hurt/comfort er *rape stories*. Dette skjer i de som kalles dark fics. Disse er som navnet sier, ganske mørke, med innslag av tortur og voldtekt. De forekommer sjeldent og blir ofte sett ned på. Det hender de lange fortellingene kan være mørke, men der har de en hensikt. I de korte er det som regel det hele fortellingen består av. De er laget for å være brutale, og har sjeldent eller aldri noe formål eller mening.

6.1.1. Den romantiske/erotiske rollen

Det har vært debatt om slashfiction hører inn under romantopia eller intimatopia. Salmon og Symons mente i 2001 at siden slashfiction lå inne i romansens rike hørte det innunder romantopia. Dette er fordi, ifølge dem, at de følger samme oppskriften som romansene. Helt møter heltinne og de må igjennom mange hindringer før de får hverandre og så har de sex. Altså her skapes intimiteten med sex. Romantopia kom som en motsetning til pornotopia fordi de mente at sexen i slashfiction gikk på det emosjonelle, ikke det fysiske. I tillegg fordi

sexen i disse fortellingene var mellom to elskende, og ikke to fremmede. I 2006 kom Woledge og sa at dette ikke var godt nok og mente at det hørte innenfor intimatopia, hvor intimiteten oppstår før den seksuelle akten og at sexen er for å forsterke intimiteten.

Sett i forhold til de lange fortellingene jeg har sett på i denne studien, vil jeg si at slashfiction hører innenfor intimatopia. Dette er fordi det er først etter at ord ikke lenger er nok til å forklare hva de føler for hverandre at den seksuelle akten kommer. Denne seksuelle akten forsterker intimiteten mellom de to elskerne. Det er da man er mest utsatt og sårbar, noe som viser hvor mye de betyr for hverandre. For mange av karakterene i disse fortellingene er dette vanskelig fordi de ikke vil vise at de er sårbare. De har bygd opp en barriere de selv har vanskeligheter med å ta ned. De gjør dette for å vise partneren sin at de er villig til å «kle av seg» for den personen. At de elsker den andre så mye at de er villige til å gjøre alt for å få den personen.

De lengre fortellingene fokuserer også mye mer på romantikken mellom de to elskerne. De bruker med tid på hvordan de forelsker seg og kommer til det punktet hvor de ender opp sammen. Ofte må de gjennom mange hindringer for å ende opp sammen. Dette kan være at den ene alltid har sett på seg selv som heterofil, slik som i *Changing the Rules*. Her må John først innse for seg selv at han er bifil, før han og Sherlock kan bli sammen. Eller slik som i *The Measures of a Gentleman* hvor det er klasseforskjeller som er den største hindringen. I alle disse fortellingene overvinnes de alltid hindringene fordi kjærligheten er det viktigste av alt. Verken Salmon og Symons eller Woledge sier noe om romantopia og intimatopia gjelder for korte eller lange fortellinger. Noe begrepene har til felles er at de er enige om at romantikken er viktigere enn erotikken. Dette gjelder for de lengre fortellingene. I de korte derimot, er ikke alltid dette tilfellet.

Her er det oftere at hovedfokuset ligger på erotikken, enn romantikken. I disse fortellingene er det sjeldent eller aldri noen form for romantikk og hele fortellingen er skrevet kun for den seksuelle aktens skyld. Dette skjer mye oftere enn fortellinger hvor hovedfokuset er på romantikk uten erotikk. De fortellingene som kun har fokus på erotikken ligger innenfor pornotopia. Dette fordi disse er rent pornografiske. Disse har ofte ikke noe plot og er kun skrevet for sexens del. Slik som i pornotopia har disse karakterene sex for moro skyld, ikke fordi den de har sex med betyr noe for dem. I erotiske fortellinger består hoveddelen av den seksuelle akten og det er ofte ikke noe plot. De er skrevet for å være en sexscene. Rent

romantiske fortellinger går sjeldnere igjen enn erotiske. Grunnen til at dette er fordi sex er en viktig del av et forhold.

Ser man på romantiske tekster som inkluderer sex er det dette som oftest går igjen. I disse går sexen på det emosjonelle slik som i romantopia. Disse fortellingene slutter ofte med den seksuelle akten, og sjeldent er det noe mer etter dette. Slikt sett kan jeg se hvor romantopia kommer fra, siden det er slik det ofte er i romansene som romantopia er basert på. Siden disse fortellingene er kortere, tar det kortere tid for de elskende å komme over hindringene som skiller dem. Det er ofte i de kortere fortellingene at de starter med at de allerede er i et forhold, i motsetning til de lange. I disse er det mer fokus på forholdet mellom karakterene og hvilke utfordringer de møter i dagliglivet. Ofte kan de selv være hindringen. Enten fordi de forneker sine egne følelser eller mener at de vil ødelegge det forholdet de allerede har. Korte fortellinger kan ha innslag av både romantopia og intimatopia. I motsetning til de lange som er innenfor intimatopia. Det de har til felles er at sexen kommer etter at de har innrømmet sine følelser for hverandre.

6.2. Forhold til canon

Når det kommer til canon, så står det både i litteraturen og det går igjen i intervjuene at det som er aller viktigst er at karakterene må være «true to character». Karakterskildring er det viktigste som går igjen i intervjuene for at en fortelling skal være bra og troverdig. Selv om karakterene er satt inn i et annet univers eller andre roller kan man ikke endre på deres personlighet. Uansett hvilken situasjon de er satt inn i må de forholde seg til hvordan de er i canon. Dette er felles for både korte og lange fortellinger. Holder de seg ikke til hvordan de er i canon, kan man likeså godt skape egne, originale karakterer. Dette er felles for både korte og lange fortellinger.

Ser man på hvilket univers de er satt til er det store forskjeller mellom korte og lange. Av de lange fortellingene jeg lest var de fleste av dem satt til et helt annet univers, eksempelvis *It Won't Be the War That Kills You*. I denne fortellingen har forfatteren skapt sitt eget univers hvor John er Omega og Sherlock er Alpha. Det eneste som er likt fra canon er yrket deres og hvordan de er personlighetsmessig, ellers er denne ganske annerledes enn canon. Dette går igjen i flere av de lange fortellingene. I *Beneath the Dessert Moon* har de også blitt satt inn i et annet univers. Her er de satt inn i helt nye roller og det eneste som stammer fra canon er utseende og personlighet. I de korte fortellingene er canon bakteppe i de aller fleste

tilfellene. Det er veldig sjeldent det er satt til et annet univers. Her er det mindre plass til å skape et eget univers, så det blir stort sett satt til det originale universet. Grunnen til dette kan være at da har man bedre plass til hovedplotet og kan konsentrere seg om dette. Man slipper og bruke mye unødvendig tid på å forklare universet. Slik kan man få en bedre fortelling og få plass til det man egentlig vil skrive om.

6.3. Hvorfor skrive slash

Det kom frem i intervjuene at grunnen til at folk skriver om dette er fordi de elsker karakterene de skriver om. De mener at i canon får de ikke den slutten eller den personen de fortjener. Jeg spurte mine informanter om hvorfor de skriver om *Sherlock* og hva det er ved denne TV-serien som muliggjør dette. De mente det at *Sherlock* skaper så mye spenning mellom Sherlock og John at det er umulig å ikke forestille seg at det kan gå over i noe annet. På grunn av at de har skapt et så sterkt bånd mellom John og Sherlock blir det enkelt å slashe dem. Det at de har skapt et så sterkt bånd mellom disse gjør at det er mulig å tolke forholdet deres på flere måter. De sier det at serien har skapt mye plass til å fylle inn teorier og at det er morsomt miljø å leke i. Det er et sted skapt for gjenskapelse og fortolkning, hvor man kan bli i den verdenen man er så glad i og man kan holde på de karakterene man elsker litt lengre.

Dette fansamfunnet er et sted hvor folk fra hele verden kan møtes. De kan møte likeverdige mennesker som elsker det samme som dem selv. Her kan de dele fortellinger, videoer og kunst de selv har laget. Det er et kreativt samfunn hvor kreative mennesker kan møtes. Man kan utforske de verdene man er så glad i med andre. De er også støttende og hjelpende, men de har forventninger til deg som skaper. De er notorisk kritiske og vil ikke nøle med å si ifra hvis noe er feil. Grammatikk og tegnsetting er viktig. Det forventes at man tar skrivingen alvorlig nok til å oppsøke en beta-leser. Denne beta-leseren kan sjekke over grammatikken og komme med forslag til å forbedre fortellingen. Det som er unikt med fanfiction i forhold til vanlige publikasjoner, er de umiddelbare tilbakemeldingene. Publiserte verk har et kommentarfelt hvor folk kan skrive hva de mener om fortellingene. Det går også an å sende meldinger direkte til skaperen. Man kan bruke det som en skriveøvelse og få hjelp av de andre i fansamfunnet til å bli en bedre forfatter.

En annen grunn til at det skrives så mye slash er fordi de fleste canons er mannsentrerte. De har heller ikke klart å introdusere sterke kvinnelige karakterer. Disse kvinnene er ofte

todimensjonale og uinteressante. Dette gjør da at de retter blikket sitt mot de mannlige karakterene og, i tilfeller, identifiserer seg med dem. Det er de allerede etablerte forholdene mellom de mannlige karakterene som blir utforsket. De er også lei av de heteronormative forholdene vi får i TV og film. Ser man på filmer eller TV fra Hollywood i dag ser man veldig ofte heteronormative forhold, altså mann og dame. Vi får sjelden eller aldri se to homofile eller lesbiske i hovedrollene som forelsker seg og får hverandre. I slashfiction er det disse som har hovedrollene. En av mine informanter sa at på TV og film blir mann og kvinne satt sammen uansett om de var kompatible eller ikke, og at vi som publikum kan se hvem de egentlig passer med. Siden disse ikke får hverandre i canon må de gjøre noe med det selv. De fyller inn de hullene og retter opp de feilene de mener er i canon. I tillegg gjør de dette fordi det er annerledes enn det vi vanligvis får se. Deres favorittkarakterer får den personen fansen mener at de fortjener å være sammen med.

Ikke bare er dette annerledes enn det vi er vant til, men det kan også ses som en form for aktivisme. Mange er lei av de kjønnsrollene vi får se på TV og skriver slash for å protestere på dette. Slashfiction skaper en unik mulighet til å bryte disse mønstrene, ved å putte menn i de rollene kvinner vanligvis innehar. I massemediene blir alltid kvinnen satt i den sårbare rollen, hvor mannen alltid kommer til hennes unnsetning. I slashfiction utfordrer man dette ved å sett mannen i denne rollen. I disse fortellingene viser menn mer følelser og vi ser dem kjempe en kamp mot krefter som er imot dem. De kjemper for å kunne være sammen. Noen går aktivt inn for å utfordre de oppfatningene vi har om kjønnsroller. I tillegg de oppfatningene folk har om seksuell legning. De kjemper en kamp for likeverdighet. For at alle, uansett legning, skal ha en stemme.

Kort oppsummert, lange og korte fortellinger skiller seg fra hverandre. De lange kjennetegnes med at de er episke romanser hvor karakterene går igjennom en prosess for å bli sammen med den de elsker. Her ligger fokuset på romantikken. De korte kjennetegnes ved at de fokuserer mest på erotikken, selv om de er romantiske. De korte forholder seg også mer til canon i motsetning til de lange. Det de har til felles er at karakterene alltid er tro mot slik de er i canon. Grunnen til at noen skriver slike fortellinger er fordi de de er så glad i disse karakterene at de vil være med dem litt lenger og her har de muligheten til å gi dem den slutten de mener at de fortjener. De gjør det også fordi de er lei av heteronormativiteten i massemediene og på denne måten protesterer de mot dette.

7. Litteratur

Allington, D. (2007) "How Come Most People Don't See It?": Slashing the Lord of the Rings. *Social Semiotics* [Internett], 17 (1), s. 43-62. Tilgjengelig fra:

<<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10350330601124650>> [Lest 5. mai 2016].

Austen, J. (1813) *Pride and Prejudice*. Storbritannia, T. Egerton, Whitehall.

Bacon-Smith, C. (1992) *Enterprising Women: Television Fandom and the Creation of Popular Myth*. Philadelphia, University of Pennsylvania Press.

Biography, The (2015) *Arthur Conan Doyle Biography* [Internett], The Biography. Tilgjengelig fra: <<http://www.biography.com/people/arthur-conan-doyle-9278600>> [Lest 24. mars 2015].

Brennen, B.S. (2013) *Qualitative Research Methods for Media Studies*. New York, Routledge.

Bull, S. (2016) From Crime Lab to Mind Palace: Post-CSI Forensics in Sherlock, *New Review of Film and Television Studies* [Internett], 14 (3), s. 324-344. Tilgjengelig fra:

<<http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17400309.2016.1187890>> [Lest 10. oktober 2016].

Coppa, F. (2006) A Brief History of Media Fandom. I: Hellekson, K. og Busse, K. red. *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet*. USA, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 41-59.

Cramer, M. A. (2011) Introduction. I: Doyle, A. C. red. *The Adventures of Sherlock Holmes and Other Stories*. San Diego, Canterbury Classics/ Baker & Taylor Publishing Group, s. ix-xix.

Davies, R. (2005) The Slash Fanfiction Connection to Bi Men. *Journal of Bisexuality* [Internett], 5 (2-3), s. 195-202. Tilgjengelig fra:

<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1300/J159v05n02_23> [Lest 11. januar 2016].

Delahunty, A. og Dignen, S. (2014) *Holmes, Sherlock ([Lit.])*. [Internett], Storbritannia, Oxford University Press. Tilgjengelig fra: <

<http://www.oxfordreference.com/pva.uib.no/view/10.1093/acref/9780199567454.001.0001/acref-9780199567454-e-918?rskey=x96rFY&result=3>> [Lest 24. mars 2015].

Driscoll, C. (2006) One True Pairing: The Romance of Pornography and the Pornography of Romance. I: Hellekson, K. og Busse, K. red. *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet*. USA, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 79-96.

Fanlore.org (2017) *Alpha/Beta/Omega* [Internett]. New York: Organization for Transformative Works. Tilgjengelig fra: <<http://fanlore.org/wiki/Alpha/Beta/Omega>> [Lest 16. mars 2017].

Gentikow, B. (2005) *Hvordan Utforsker Man Medieerfaringer? – Kvalitativ Metode*. Kristiansand, IJ-Forlaget.

Gripsrud, J. (2007) *Mediekultur, Mediesamfunn*. 3. Utg. Oslo, Universitetsforlaget.

Guinness World Records (2010) *The Most Portrayed Detective* [Internett]. London, Guinness World Records. Tilgjengelig fra: <<http://www.guinnessworldrecords.com/world-records/most-portrayed-detective>> [Lest 7. mars 2017].

Hansen, B. (2010) The Darker Side of Slash Fanfiction on the Internet. I: Mousoutzanis, A. og Riha, D. red. *New Media and the Politics of Online Communities* [Internett], 51, s. 1-8. Tilgjengelig fra: <<http://www.inter-disciplinary.net/publishing/product/new-media-and-the-politics-of-online-communities/>> [Lest 13. januar 2016].

Hunt, N. og McHale, S. (2007) A Practical Guide to the E-Mail Interview. *Qualitative Health Research* [Internett], 17 (10), s. 1415-1421. Tilgjengelig fra: <<http://journals.sagepub.com.pva.uib.no/doi/abs/10.1177/1049732307308761>> [Lest 4. januar 2017].

i_ship_an_armada (2013) *The Measure of a Gentleman* [Internett], archiveofourown.org. Tilgjengelig fra: <<http://archiveofourown.org/works/766513/chapters/1436517>> [Lest 6. mai 2015].

i_ship_an_armada og ShinySherlock (2014) *Beneath the Dessert Moon* [Internett], archiveofourown.org. Tilgjengelig fra: <<http://archiveofourown.org/works/1086491/chapters/2185698>> [Lest 15. februar 2016].

James, E.L. (2011-2012) *Fifty Shades-trilogy*. Storbritannia, Vintage Books.

Jenkins, H. (1992) *Textual Poachers: Television Fans and Participatory Culture*. New York, Routledge.

Kaplan, D. (2006) Construction of Fan Fiction Character Through Narrative. I: Hellekson, K. og Busse, K. red. *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet*. USA, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 134-152.

Karpovich, A.I. (2006) The Audience as Editor: The Role of Beta Readers in Online Fan Fiction Communities. I: Hellekson, K. og Busse, K. red. *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet*. USA, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 171-188.

Larsen, P. (2008) Genrer og Formater. I: Larsen, P. red. *Medievitenskap – Medier – Teksteori og Tekstanalyse*. 2. Utg. Bergen, Fagbokforlaget, s. 29-45.

Mazar, R. (2006) Slash Fiction/Fanfiction. I: Weiss, J., Nolan, J., Hunsinger, J. og Trifonas, P. red. [*The International Handbook of Virtual Learning Environments*](#). Nederland: Springer International Publishing AG, s. 1141-1150.

Meyer, S. (2005-2008) *Twilight-saga*. New York, Little, Brown and Company.

rlu1 (2016) *Falling From Memory* [Internett], fanfiction.net. Tilgjengelig fra: <https://www.fanfiction.net/s/9710231/1/Falling-From-Memory> [Lest 2. februar 2016].

Rowling, J.K. (1997-2007) *Harry Potter 1-7*. Storbritannia, Bloomsbury Publishing.

Salmon, C. og Symons, D. (2001) *Warrior Lovers: Erotic Fiction, Evolution and Female Sexuality*. London, Weidenfeld & Nicolson.

Salmon, C. og Symons, D. (2004) Slash Fiction and Human Mating Psychology. *The Journal of Sex Research* [Internett], 41 (1), s. 94-100. Tilgjengelig fra: <http://search.proquest.com.pva.uib.no/docview/215278139/fulltextPDF/ECD8CAC9B9904F48PQ/1?accountid=8579> [Lest 11. mai 2016].

Scott-Zechlin, A. (2012) "But It's the Solar System!" Reconciling Science and Faith Through Astronomy I: Stein, L. E. og Busse, K. red. *Sherlock and Transmedia Fandom – Essays on the BBC Series*. North Carolina, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 56-69.

Sherlock Holmes Society of London, The (2015) *Conan Doyle* [Internett], The Sherlock Holmes Society of London. Tilgjengelig fra: <http://www.sherlock-holmes.org.uk/conan-doyle/> [Lest 24. mars 2015].

Štěpánová, H. (2007) *Slash Fan Fiction and the Canon* [Bacheloroppgave]. Tsjeckia: Masaryk University.

superblue (2016) *It Won't Be the War That Kills You...* [Internett], archiveofourown.org.

Tilgjengelig fra:

<<http://archiveofourown.org/works/2780495/chapters/6237629>> [Lest 21. april 2016].

Thomas, B. (2011) What Is Fanfiction and Why Are People Saying Such Nice Things about It?.

StoryWorlds: A Journal of Narrative Studies [Internett], 3, s. 1-24. Tilgjengelig fra: <

<https://muse-jhu-edu.pva.uib.no/journals/storyworlds/v003/3.thomas.html>> [Lest 6. mai

2015].

Titus, E. (1958-1982) *Basil of Baker Street*. USA, Whittlesey House.

Tosenberger, C. (2008). Homosexuality at the Online Hogwarts: Harry Potter slash fanfiction.

Children's Literature [Internett], 36 (1), s. 185-207. Tilgjengelig fra:

<http://muse.jhu.edu/journals/childrens_literature/summary/v036/36.1.tosenberger.html>

[Lest 11. januar 2016].

wendymarlowe (2015) *Mission Alpha* [Internett], fanfiction.net. Tilgjengelig fra:

<<https://www.fanfiction.net/s/10766490/1/Mission-Alpha>> [Lest 23. mai 2016].

Wikipedia (2016) *FanFiction.Net* [Internett]. San Francisco: Wikimedia Foundation, Inc.

Tilgjengelig fra: <<https://en.wikipedia.org/wiki/FanFiction.Net>> [Lest 4. mai 2016].

Wikipedia (2017) *Archive of Our Own* [Internett]. San Francisco: Wikimedia Foundation, Inc.

Tilgjengelig fra: <https://en.wikipedia.org/wiki/Archive_of_Our_Own> [Lest 12. april 2017].

Willis, I. (2006) Keeping Promises to Queer Children – Making Space (for Mary Sue) at

Hogwarts. I: Hellekson, K. og Busse, K. red. *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of*

the Internet. USA, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 153-170.

Woledge, E. (2006) Intimatopia: Genre Intersections Between Slash and the Mainstream. I:

Hellekson, K. og Busse, K. red. *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet*.

USA, McFarland & Company Inc., Publishers, s. 97-114.

Wright, F. (1997) *The History and Characteristics of Zines* [Internett]. Media, Inc. Tilgjengelig

fra: <<http://zinebook.com/resource/wright1.html>> [Lest 12. august 2016].

xelectrogirlx (2012) *Changing the Rules* [Internett], fanfiction.net. Tilgjengelig fra:
<<https://www.fanfiction.net/s/7450733/1/Changing-The-Rules>> [Lest 26. April 2016].

Østbye, H., Helland, K., Knapskog, K., Larsen, L. O. og Moe, H. (2013) *Metodebok for Mediefag*. 4. Utg. Bergen, Fagbokforlaget.

7.1. Film, TV og Spill

Agents of S.H.I.E.L.D. (2013-) Maurissa Tancharoen, Jed Whedon og Joss Whedon, ABC Studios, Disney-ABC Domestic Television, Marvel Studios, Mutant Enemy og Walt Disney Television

Bones (2005-) Hart Hanson, Far Field Productions, Josephson Entertainment og 20th Century Fox Television.

Broadchurch (2013-) Chris Chibnall, Kudos Film and Television, Imaginary Friends og Independent Television (ITV).

Castle (2009-2016) Andrew W. Marlowe, Beacon Pictures, Experimental Pictures og ABC Studios.

Criminal Minds (2005-) Jeff Davis, Touchstone Television, Paramount Network Television, Mark Gordon Company, ABC Studios, CBS Paramount Network Television og CBS Television Studios.

CSI: Crime Scene Investigation (2000-2015) Anthony E. Zuiker, Alliance Atlantis Communications, CBS Paramount Network Television, CBS Productions og Jerry Bruckheimer Television.

Doctor Who (1963-) Sydney Newman, C.E. Webber og Donald Wilson, BBC Wales, British Broadcasting Corporation og Canadian Broadcasting Corporation.

Dragon Age (2009-) David Gaider, og BioWare, Electronic Arts.

Ducktales (1987-1990) Disney Television Animation.

Elementary (2012-) Robert Doherty, Hill of Beans Productions, Timberman-Beverly Productions og CBS Television Studios.

Firefly (2002-2003) Joss Whedon, Mutant Enemy og 20th Century Fox Television.

Frankenstein (2011 Play) Nick Dear, Royal National Theatre.

Highlander (1992-1998) Davis-Panzer Productions, Filmline International og Gaumont Télévision.

Hitchhikers Guide to the Galaxy, The (2005) Garth Jennings, Touchstone Pictures, Spyglass Entertainment, Everyman Pictures og Hammer & Tongs.

Hobbit, The – Movieseries (2012-2014) Peter Jackson, New Line Cinema, Metro-Goldwyn-Mayer og WingNut Films.

Imitation Game, The (2014) Morten Tyldum, Black Bear Pictures og Bristol Automotive.

Inspector Morse (1987-2000) Zenith Entertainment, Central Independent Television, Carlton UK Productions og WGBH.

Kingdom Hearts (2002-) Shinji Hashimoto og Tetsuya Nomura, Square, Square Enix og Disney Interactive Studios.

Law and Order (1990-2010) Dick Wolf, Studios USA Television, NBC Universal Television og Universal Network Television.

League of Gentlemen, The (1999-2002) British Broadcasting Corporation.

Miami Vice (1984-1990) Anthony Yerkovich, Michael Mann Productions og Universal Television.

Midsomer Murders (1997-) Caroline Graham, Bentley Productions og Independent Television (ITV).

Naruto (2002-2007) Yuuto Date, Studio Pierrot.

N.Y.P.D. Blue (1993-2005) Steven Bochco og David Milch, Steven Bochco Productions og 20th Century Fox Television.

Office, The (2001-2003) Ricky Gervais og Stephen Merchant, British Broadcasting Corporation.

Rizzoli & Isles (2010-2016) Janet Tamaro, Hurdler Productions, Ostar Productions og Warner Horizon Television.

Sentinel, The (1996-1999) Danny Bilson og Paul De Meo, Paramount Television og Pet Fly Productions

Sherlock (2010-2017) Steven Moffatt og Mark Gatiss, Hartswood Films, BBC Wales og Masterpiece Theatre.

Star Trek (1966-1969) Gene Roddenberry, Desilu Productions, Norway Corporation og Paramount Television.

Star Trek - Movieseries (2009-2016) J.J. Abrams, Paramount Pictures, Spyglass Entertainment, Bad Robot og Mavrocine.

Supernatural (2005-) Eric Kripke, Kripke Enterprises, Warner Bros. Television, Wonderland Sound and Vision og Supernatural Films.

Tinker Tailor Soldier Spy (2011) Tomas Alfredson, StudioCanal, Karla Films, Paradis Films, Kinowelt Filmproduktion, Working Title Films, Canal+ og CinéCinéma.

Vampire Diaries, The (2009-2017) Julie Plec og Kevin Williamson, Alloy Entertainment, Bonanza Productions, Warner Bros. Television, CBS Television Studios, Outerbanks Entertainment, Warner Home Video.

Vera (2011-) ITV Studios.

7.2. Bilder

Forside: Fandom (u.å.) *Johnlock* [Digitalt Fotografi]. Tilgjengelig fra:

<<http://shipping.wikia.com/wiki/Johnlock>> [Nedlastet 29. mai 2017].

Figur 1: Fandom (u.å.) *Shedlock_Jones* [Digitalt Fotografi]. Tilgjengelig fra:

<http://disney.wikia.com/wiki/File:Shedlock_Jones.jpg> [Nedlastet 8. februar 2017].

Figur 2: Atarial (u.å.) *Baker Street* [Digitalt Fotografi]. Tilgjengelig fra:

<<http://atarial.deviantart.com/art/Baker-Street-290643443>> [Nedlastet 8. februar 2017].

Figur 3: The Day (2017) [Digitalisert Fotografi]. Tilgjengelig fra:

<<http://theday.co.uk/health/how-a-mind-palace-can-improve-your-memory>> [Nedlastet 22. mars 2017].

Figur 4: Fandom (u.å.) *Philip Anderson and Sherlock Holmes* [Digitalt Fotografi]. Tilgjengelig

fra: <http://sherlocked.wikia.com/wiki/Philip_Anderson#Notes_and_references> [Nedlastet 8. november 2016].

Figur 5: Odyssey (u.å.) [Digitalt Fotografi]. Tilgjengelig fra:

<<https://www.theodysseyonline.com/castle-cancellation-best-option>> [Nedlastet 10. november 2016].

Figur 6: NRK (u.å.) [Digitalisert Fotografi]. Tilgjengelig fra: <<https://tv.nrk.no/serie/vera>>
[Nedlastet 10. november 2016].

8. Vedlegg

8.1. Spørsmål om deltakelse

Hi! Im a student that is currently taking my master's degree in Media Studies at the University of Bergen, Norway. In my thesis I`m looking at slash fiction with Sherlock as a case. To this date, I have not come very far in my research, but I have read some slash fiction and some literature on the topic. Now I have come so far that I'm interested in hearing what those who writes themselves have to say on the topic. So I wonder if you would be willing to be interviewed.

Sincerely, Anette

8.2. Consent Statement

Slashfiction

In this project, I will look at Slashfiction. I will look at written texts and compare slashfiction with common fanfiction. In addition, I will hear what the writers of this type of fiction have to say on the topic and see what the literature has to say. This is a master project conducted at the University of Bergen.

Participants of this study will be interviewed over email. I will collect username, age, gender and email from the informant. You will answer questions about how you discovered slash fiction, why you write about it and how the process of creating a story is. In addition, there will be questions about what your definition of slashfiction are, what you think about slash fiction, what you look for in a story. There will also be follow-up questions later.

All data will be treated confidentially. The only people who will have access to this information will be student, Anette Vedal Strømli, and supervisor, Rune Klevjer. All information will be made anonymous by the end of the project (2017-03-01) and the informant's name will not be published under any circumstances.

It is voluntary to participate in this study and you can withdraw at any time without giving a reason. If you withdraw, your information will not be used.

The study is reported to NSD - Norwegian Centre for Research Data AS.

If you have any questions about the study, please contact Anette V. Strømli: ast111@student.uib.no or Rune Klevjer: Rune.Klevjer@uib.no

I have received information about the study, and are willing to participate:

X

Participant, date

8.3. Interview Guide

Personal data:

1. Age
2. Sex?
3. Profession? (I don't need your exact title, e.g. within service, student, teacher, scientist, construction or other)

Slashfiction:

1. About how long have you been writing slashfiction?
2. How do you define slashfiction?
3. How did you discover this?
4. What is it about this that you find so interesting and why do you think so many write about it?
5. What about is it about this that you particularly like/dislike?
6. When you read a story, which elements, in your opinion, should be in it for it to be a good story?
7. How is the process from an idea to a finished product? And about how much time do spend on creating one story?
8. What do you think is the reason that there are more stories about men than women?
9. A lot of research on fanfiction focuses on gender and that it is fluid, is this something you are concerned with when it comes to writing a story?

Sherlock:

10. How do you relate to canon when you write? And is it the TV-series Sherlock or the original works of Arthur Conan Doyle?
11. What in particular is it that you like/dislike about Sherlock?
12. Who are you favourite characters and why?
13. What do you think it is about this series that draws people to want to write about it?
14. Are there any slash-stories you have found that you like more than others? If so, why?

8.4. Anne

Personal Data:

- 1) 21
- 2) Female
- 3) Student

Slashfiction

1) I've been writing slashfiction since I was in high school, since February 2012. I have posted a grand total of 89 stories, some with multiple chapters.

2) I define fanfiction honestly as any type of reinterpretation of an older text or television show, which might be different than how other people define it. I think our modern world is very much more overtaken by the world of fanfiction than we let ourselves believe. A good chunk of our television shows, movies, and books are some sort of fanfiction of previous material. Some examples that come to mind are the Marvel cinematic universe being fanfictions of the previous comic source material, the BBC Sherlock show that is a modern fanfiction interpretation of the Arthur Conan-Doyle original stories, or the BBC Merlin tv show that is based on the old Arthurian mythologies. And those are just to name a few examples. The difference between Fanfiction and Slashfiction is simply whether or not someone integrates the idea of shipping characters together. Fanfiction is retelling the story without the worries of romantic relationships, while in contrast Slashfiction as a genre focuses around the story of the romance that they desire to showcase and build multiple stories around their favorite relationships or 'ships' as they are commonly called in the fanfiction community. Ships are just pairings that people believe would be good together if they could be in the canonic universe, OTPs are One True Pairings - essentially, the most treasured pairings a person has in their minds, and BROTPs are bromances - friendships between characters that are best friendships and are treasured for their closeness and sincerity. Those are some common terms you will come across in the world of Slashfiction.

3) I found out through Tumblr and through friends. I heard of 'Drarry' which is the ship of Draco Malfoy and Harry Potter from the Harry Potter series and I instantly clicked with the idea of them being together. I wanted to find more stories and fan art about the pairing over time, and that's how I stumbled across <http://www.fanfiction.net>. After reading a significant

amount of fanfiction and slashfiction, I realized that I creatively had my own ideas to put forward that I wasn't finding so I started my own account and started writing stories. And as a Tumblr user, a fangirl, and avid fanfiction reader as I started to acclimate myself into new fandoms, I started wanting to write about new ships from shows such as Merlin, Sherlock, Shadowhunters (which, when I was writing fanfiction for it, was known as The Mortal Instruments book series), Supernatural, and Vampire Diaries. Also, I wrote stories about pairings in movie universes such as Marvel, Harry Potter, Hunger Games, and Les Miserables. Those may not all the fandoms I covered in my years, but the more that I got into shipping the more that I got into fanfiction and the warm feeling that I got in my heart everytime I got to read or write a more beautiful story for my pairings. I legitimately reread my stories quite often to make sure that I gave the fictional characters and pairings the justice they deserve in my past stories, and I consistently as I can still write stories to this day.

4) I find it interesting because there are so many alternate universes, so many pairings, and so many beautiful ways that the characters can be reimaged and interpreted. I think that so many people write it because it makes you feel like a beautiful, creative community that is loving and accepting of the work that you do. You get instant gratification from publications from Favorites and Follows in a way that is unique from putting forward any other kind of publication. I can say that I find writing fanfiction or slashfiction to be much more satisfying than the other chapbook publications I have done with school because of the amount of appreciation and love the fanfiction gives me and I can give them back. You make friends, you work on stories together - I even had a girl once ask me if she could translate a story into another language for me so that more people could enjoy my story that come from a different language background which I found incredibly flattering. I think we as writers tend to write fanfiction so that our characters can stay with us and we can stay within the fictional worlds and fandom communities even outside of the time we spend reading or watching the source materials we work from, and so we can give our characters and pairings the stories we believe they can deserve. It also a beautiful creative outlet for people who don't get the same opportunities in their professional career. I actually hope to find an income in my future by writing some sort of film, book, or television type of professional fanfiction as I described above earlier because fanfiction is the thing that gives me the most joy in the world to write and read.

5) I love the dedication and intricate beauty that a good majority of fanfiction writers give to

the stories that they extend. I love the alternate universes, I love the attention to detail that a lot of writers give (like I do) to make sure that the original voices of the characters are preserved correctly in different interpretations, and I just love the amount of creativity and passion and talent that you can see in fanfiction that doesn't come through the same way in any other forum. I dislike the part of the community, personally, that writes slashfiction involving assault or r*** because I don't like the negative light that they shine on the characters by writing such awful things, I don't like when some writers don't put in the effort and there are grammar and spacing and spelling mistakes through their whole stories, and I don't like when you can't hear the original voices of the characters when people decide to completely go against the personality of the original characters from the original works they are working from.

6) To be a good story, the characters should be recognizable from the tones of their voices and the words they use and the way they act. The story should have a certain level of intricacy and care put into it, where you can really see the creativity and work that went into it. If there is an element of slashfiction, it should be written beautifully and still keep the characters in character while they are intimate together. Those are the main elements that I look for when I am looking for a good fanfiction or slashfiction story.

7) The process is a long one for me. First, I think of an idea randomly. I usually end up giggling and talking it through with other writer and fandom friends before I approach actually writing it to get opinions on whether or not its worth writing. Then I sit down and start typing and put together a story or chapter, the process on the timing on that really depends on how large my story idea is. It really varies. I can sometimes know that I'm doing a one-shot fic at the beginning and know that the finished product should only take me a few hours to write before I give myself some time away from it before editing it a few times and posting it to the website. I really take a lot of care in editing to make sure that the voices of the characters are put forward honestly and as perfectly as I can manage, and often if I have the opportunity I give my friends my pieces for editing before I post them. If it's a longer story, honestly, it can take years before the story is over. I still have some stories from when I began that are still ongoing and that people still care about because no matter how long it takes in between to get the ideas that continue the storyline, my readers know that I am taking that time to make sure the product and story I am continuing for them is the

quality and is given the amount of love and dedication that each story and each pairing of characters deserve. That's how I look at the process of writing any of my

8) I honestly think there is more fanfiction about men because the fandom community is sick and tired of the amount of heteronormative pairings that happen on common television shows and movies where any man and woman on a show basically get shoved together by the end regardless of compatibility which portrays a poor image for female/male friendships on television which I feel is something the fandom community is actively against. That's why I think that the fandom communities don't write as much about straight couples as they do about male gay couples, and that's why I think there is less and less fanfiction regarding heterosexual relationships. I don't necessarily think there is more gay than lesbian ships that are written about in slashfiction. I personally write more about male pairings because that's what I've been most exposed to in the shipping community, but that doesn't mean I don't have other pairings I ship that I may or may not write about in the future - I'm just continuing to write what I am most comfortable writing at the current time in regards to slashfiction.

9) I think there are a lot of fanfiction writers that in the LGBT+ community and reimagining our characters as gender fluid, transgender, agender or anything in those areas are a way to give us an example by which we can relate to our characters in a more special way. I personally identify as agender, and I gave my biological gender above because I haven't went through the process yet of changing my gender status officially with the government, but I identify within that LGBT+ community both as being pansexual and agender. I think that it gives us strength to see our characters going through some of the things we go through in our lives and the interpretations that fanfiction writers put forward is something that we all appreciate either as part of that community or even as allies that have friends in the community. I have written one of two fanfictions regarding gender fluidity. One of my fanfictions was about a character that identified as gender fluid and wanted the chance to be a biologically male for a day and their friend used magic to grant them that for a day which took me a while to write. My other fanfic was about a transgender male that used magic to transform themself from biologically female to biologically male and continued to live out the life they'd always wanted and slowly gained the acceptance of his friends and family which took me a long time to write and even longer to edit enough that I felt

comfortable publishing it. I have a brother that is transgender and with amount of love I have for him and everyone else in the LGBT+ community, I take extra time and care when I am writing about any interpretations of characters that are going to be represented with any kind of gender fluidity or when they are going to be represented as transgender in any of my stories.

Sherlock

10) I relate most to the BBC Sherlock interpretation when I write my Johnlock (John Watson and Sherlock Holmes) slashfictions. The actors and writers interpretation from that show just spoke to me the most in regards to my ship of Johnlock and they are the versions of the characters I feel most comfortable writing with. I appreciate the movies that were done recently, I just ship the Cumberbatch and Freeman versions of the characters more actively than I ship the Downey Jr. and Law interpretations and have more familiarity personally with the show than the movies. Also, while I write more from the show than from the original Arthur Conan-Doyle texts, I have infinite respect for the original texts and they are absolutely part of the reason I started writing slashfiction of Johnlock. Where you see in the show its more obvious that Sherlock is the one in love with John and that there is chance for reception that is working its way forward, the original stories show a very lovelorn narration from John Watson in a way that warms my heart and shows the beauty of how much he admires and loves Sherlock. Also, there was previous evidence somewhere that Conan-Doyle based the Sherlock Holmes adventures on a lesbian couple that he knew in his own life. Also, I've found several academic papers and seen that several university courses have legitimately been taught on the relationship dynamics that the two characters share. All sources that I've read or seen have contributed to my writing, but I owe Gatiss and Moffat for putting forward the television interpretation that inspired me to start writing slashfiction for the characters that they created for the fandom onscreen.

11) I love everything about Sherlock Holmes. His intelligence, his wit, his humor, and let's be real he's very often portrayed as an amazingly gorgeous man that is to be admired. John Watson has his own wit, style, and voice that really adds to the experience. The production quality and unique modern nature of the interpretation really brings forward something that deserves love with the current BBC Sherlock show that makes it worth the wait between seasons. One of the worst parts of Sherlock for me is the fact that Moffat felt the need to state that Irene Adler was a lesbian only until she met Sherlock which is absolute b***,

because she continues to be gay after and the fact that she had one crush on Sherlock does not undermine her pre-stated sexuality (*I found the info about Moffat towards Irene's character in an interview with him, it shouldn't be too hard to find if you'd like to find it*). I also have a bit of a difficult time with the fact we have to wait two to three years between seasons when the writers are so fond of cliffhangers because it's a bit rough on the fandom. However, it gives us a lot of time as a fandom to share theories and fan art and fanfictions about what we believe could happen next which is a really enjoyable time during hiatus which I wouldn't trade for getting just a Summer in-between seasons like other shows, so the wait time is really worthwhile for us.

12) Sherlock Holmes, because he's sassy and hilarious and fabulous and intelligent and still at the same time has real human weaknesses such as insomnia and drug addictions that we go through the struggle with him to get over throughout the series. John Watson, because he is a better companion and friend than the Doctor on Doctor Who has ever had, and Sherlock wouldn't be quite as loveable without John always by his side. The way that they are practically inseparable is part of the charm of the stories and series. I hated Anderson in the first couple seasons, however, I loved him in The Empty Hearse because he was the perfect representation of the fandom during hiatus between seasons three and two and that's something I'll always appreciate. Lestrade is hilarious, Mycroft is a wonderfully portrayed character and the best portrayal of that character that has ever been done in books or movies in my opinion, I hate Sally she's such a b*** to Sherlock to no reason, Molly has a special place in my heart. Moriarty is sincerely the best villain I've ever seen on a television show, and Andrew Scott's interpretation of him is completely unique and I'm in love with that character and hang off his every word. I hope that the cliffhanger from the end of season three really does mean that he is still alive and returning, because I really missed him in Season 3. The villain in Season 3 (his name currently escapes me) was gross and terrible and made me miss the game and mirror aspect he brought to the show, being the consulting villain to Sherlock's consulting detective made a beautiful parallel and really made the game be on point. I like the chemistry between John and Mary because the actors are together in real life, however, I don't trust her as a character and am terrified of how she as a character could hurt John or Sherlock more in the upcoming season with her true identity or nature coming forward that we briefly touched on in Season 3. tbc...

12) Cont'd...

Mary was portrayed much more interestingly in this series though than in the original stories in my opinion, and that is something I definitely appreciate from the writers. Irene is so much better portrayed as a lesbian rather than just Sherlock's love interest, and the amount of respect they have for each other is something that I do treasure even though and romantic entanglement they have isn't really something I love between them. Any other characters I have no strong feelings either way on. Other than they are right, London would fall without Mrs. Hudson - the #1 Johnlock shipper of the show and an overall beautiful human being.

13) The series is fantastic, completely unique from any other interpretation both in characterizations and modernization. The storylines are somewhat compatible to the originals, but they all have unique spins in a way that really attracted the fandom like bees to honey. And the chemistry between John and Sherlock in this interpretation is unrivaled by any other on-screen interpretation of the duo that I've ever heard of or seen, and that is what really attracted the new generation of Johnlock shippers to start writing so much fanfiction, slashfiction, and to draw as much fan art as is out there for them and for the rest of our fandom community to enjoy each other's works. I love that the fic 'A Finger Slip' is in progress of being turned into a television short series on YouTube, because that really is starting to show the amount of care and work that the fanfiction community puts towards our interpretations and is on the path to having the genre of fanfiction earn the respect it deserves.

14) A Finger Slip, because its uniquely focused on dialogue through text message in a way I've never seen in another fic. A Cure For Boredom, because gosh that has so much work put into it, the intimate scenes are incredibly well-written, and it's just a beautiful story in the long haul we go through waiting for John and Sherlock to get together in the end. As Good As Homemade, because it's so darn cutesy and such a fluffy little fic. The Sensation Suit, because dear gosh does that ever do justice for the latex/rubber fetish community of slash-fiction in a way that was really f*** interesting and well done. De Facto, because it focuses on the sexual nature of language and the way that Sherlock's voice has an effect on people because I completely agree that Sherlock would be entranced by language, its perfectly within character and reason, and if you have ever heard Benedict Cumberbatch's voice you understand how f*** beautiful and entrancing a voice can be. And my ultimate favorite,

Performance in a Leading Role: I laughed, I cried, it's an interpretation as if John and Sherlock were actors together working on a movie about a gay couple that would have been written by the same screenwriter that wrote Brokeback Mountain - it's so f*** beautiful, the voices are amazing, the interpretation of how lgbt actors struggle in Hollywood and the development of their relationship makes me f*** cry at the perfection of it, and it actually has appearances from actors such as NPH in guest roles in the story that help emphasize the realism of how much things they are dealing with in this story are real things that actors and actresses have to deal with the strain of in mainstream hollywood. It's to the point that I actually have been mulling over making a petition to get this either published as a book for the writer, or made into a screenplay. The respectful nature of the interpretation makes me believe that any and all of the actors that would be needed for it would be completely on board for it. Those are just a few of my favorites though, over the years I've seen some really beautiful work. My overall goal in the future is to get fanfiction as a genre the respect it deserves in a professional capacity and be able to eventually own a company that employs fanfiction writers to professionally be able to write the kinds of works they love to do. That's pretty much it, I have ultimate respect for my community of fanfiction and slashfiction writers and I hope that the world sees just how much we deserve respect for what we do sometime in the future and notes just how widespread fanfiction really is in our culture and our world. I really thank you for the opportunity to do this interview with you, I could not be more honored that you chose me.

Thanks,

8.5. June

Personal data:

1. Age: 28
2. Sex? gray-gender
3. Profession? writer

Slashfiction:

1. About how long have you been writing slashfiction? 3 years for fanfiction, 16 for original
2. How do you define slashfiction? Two people of the same gender in a sexual situation
3. How did you discover this? I originally wrote original characters, a friend introduced me to the Potterverse Fanfiction where I learned it had a name
4. What is it about this that you find so interesting and why do you think so many write about it? It allows imagination, mainstream publishers rarely publish anything not hetero, and people get tired of always having the same types of relationships thrown in their faces
5. What about is it about this that you particularly like/dislike? Love the diversity, love the drama that sometimes comes from ships
6. When you read a story, which elements, in your opinion, should be in it for it to be a good story? An understanding of the characters, good descriptions and for all that's holy, make sure the timeline/continuity makes sense
7. How is the process from an idea to a finished product? And about how much time do spend on creating one story? Depends on the verse, some can take weeks, others I have been working on for years, generally stories start when someone says something or shows me something, an idea blooms, I start writing out the ideas, they expanded, I have a few friends I discuss them with, they expand further. I write the stories out.
8. What do you think is the reason that there are more stories about men than women? Because there are statically far more male characters who are not two-dimensional then than female characters.
9. A lot of research on fanfiction focuses on gender and that it is fluent, is this something you are concerned with when it comes to writing a story? Depends on my story.

Sherlock:

10. How do you relate to canon when you write? And is it the TV-series Sherlock or the original works of Arthur Conan Doyle? Depends on the story, I mostly write Sherlock, but

occasionally some ACD slips in

11. What in particular is it that you like/dislike about Sherlock? I love the detail, I hate how fluid the time line is

12. Who are you favourite characters and why? Sherlock, Mycroft, and Jim Moriarty, I love smartalec geniuses.

13. What do you think it is about this series that draws people to want to write about it? The characters connect and there are so many things that can be done with them

14. Are there any slash-stories you have found that you like more than others? If so, why? I have several favorites, all of them are favorites because they have great flow, beautiful characterization, and engaging plot

8.6. Rita

Personal data:

1. Age: 25
2. Sex: Female
3. Profession: PhD student

Slashfiction:

1. About how long have you been writing slashfiction? About three years. Since the summer of 2013.
2. How do you define slashfiction? For me, slashfiction is fanfic that depicts characters in a non-heteronormative relationship.
3. How did you discover this? I became a huge fan of the BBC's Sherlock back in 2013 and, after finishing the series, I found myself so drawn to the characters John and Sherlock and the potentials that I saw for their relationship. Of course, the hiatus between Sherlock seasons is very long so I took to the internet to try to feed my interest in the show while I waited for the next season. Soon, I discovered fanfiction and, through fanfiction, I realized that other people felt the same as me, that is, that they also were really drawn to John and Sherlock and saw so much potential for what their relationship could look like. They explored the characters and relationship through reading and writing fanfiction.
4. What is it about this that you find so interesting and why do you think so many write about it? Fanfiction explores characters in a way that the regular show may never overtly allow. Fanfiction enables writers to put characters in situations that they never would be in in the world of the show as it is presented on the screen. Fanfiction allows writers and readers to explore in-detail a certain trait or quirk in a character that may only be alluded to briefly in the show. All of this is very exciting. Especially when we grow so attached to characters through shows like Sherlock, when we see something of ourselves in characters like Sherlock or John, it is exciting, exhilarating, and deeply comforting to have a space and medium where we can unpack these characters further and, in so doing, connect with them at a deeper level, and perhaps also then connect with and understand ourselves at a deeper level.
5. What is it about this that you particularly like/dislike? As a writer, I always like to think of my writing as activism. I always strive for my writing to be activism. And I love the ability that

fanfiction - and especially slash fanfiction - has to be activism. When I write slashfiction, I am attempting to challenge and deconstruct heteronormative structures and perceptions. It can be frustrating that fanfiction is so often looked down upon as not true literary writing or genuine literature, because such views discredit a lot of the activist work that fanfiction writers are doing through fanfiction.

6. When you read a story, which elements, in your opinion, should be in it for it to be a good story? Characterization. I love it when I can totally visualize a character realistically doing and saying what a fanfiction writes that character as doing or saying. And character growth. I love witnessing a character going through a journey that allows them to better understand themselves.

7. How is the process from an idea to a finished product? And about how much time do spend on creating one story? When I get an idea, I write it into a Word Doc stream of consciousness style and then tidy it up and develop it from there. The main step, though, is for me to get an idea on the page as soon as it comes to me, no matter how messy and unorganized that idea may first be when I type it out. One-shots can take me as little as a couple of hours to write, but my novel length Sherlock piece has taken me three years and is still in progress.

8. What do you think is the reason that there are more stories about men than women? As I said, I see fanfiction as activism and I think that many female fanfiction writers write slashfiction about male characters as a means of challenging power dynamics that so often portray women in vulnerable spaces. These fanfiction writers place male characters in those vulnerable spaces as a means of challenging such power dynamics.

9. A lot of research on fanfiction focuses on gender and that it is fluent, is this something you are concerned with when it comes to writing a story? While my writing, thus far, has focused primarily on deconstructing mainstream perceptions and portrayals of sexuality, I also strive to deconstruct binary understandings of gender and gender roles, and I strive to challenge and deconstruct what mainstream society perceives of as "masculine" and "feminine".

Sherlock:

10. How do you relate to canon when you write? And is it the TV-series Sherlock or the original works of Arthur Conan Doyle? I write about the BBC's Sherlock and, for me, it is very important that I draw on, respect, and celebrate the BBC canon's characters and the personality traits, quirks, and special characterizations that the BBC canon has attributed to

those characters. I also admit that I absolutely love the setting - 221B Baker Street - and the domestic scenes that we get between Sherlock and John in the BBC series, and love playing with this domesticity and home-life in my fanfic.

11. What in particular is it that you like/dislike about Sherlock? I like the ways in which I see the show as attempting to deconstruct heteronormative perceptions of sexuality, yet I am continually frustrated by the show's problematic engagements with gender, most recently by aligning women with K** imagery in an attempt to appear "pro-women" in "The Abominable Bride."

12. Who are your favourite characters and why? Sherlock is near and dear to me because, in the many ways that he can be read as an asexual, he allowed me to understand that I am asexual and to come into myself as an asexual person.

13. What do you think it is about this series that draws people to want to write about it? I alluded to this in an earlier response, but I think many people - and me in particular - are drawn to the chemistry that they see between Sherlock and John. As an asexual person myself, I am drawn to the depiction of Sherlock as someone who could be read as asexual. I am excited by the potentials for the show to challenge heteronormative perceptions of sexuality by allowing John and Sherlock to be in a relationship and/or by writing Sherlock as an asexual character.

14. Are there any slash-stories you have found that you like more than others? If so, why? I can speak to fics about ace-Sherlock Johnlock. As much as fanfiction can be activism and can positively challenge heteronormative ideas surrounding sexuality, there are some ace-Sherlock Johnlock fanfics that "cure" Sherlock of his asexuality upon his having sex with John. Unfortunately, those fanfics reinforce problematic stereotypes surrounding asexuality rather than challenge and deconstruct them.

8.7. Wenche

Personal data:

1. Age: mid-thirties :-)
2. Sex?: female
3. Profession? (I don't need your exact title, e.g. within service, student, teacher, scientist, construction or other): writer and stay-at-home parents of two girls

Slashfiction:

1. About how long have you been writing slashfiction?

June 20, 2013 (according to my first fanfiction.net upload). So just shy of three years.

2. How do you define slashfiction?

I'd say any non-canonical work (usually by fans) in which two or more same-gender characters from a licensed property such as a TV show, movie, or book series are in a physical relationship with each other in a way that's not depicted in the original. I would include both new pairings (e.g. "Johnlock") and also explicit works about canonical pairings when those characters are not explicit in the source material.

3. How did you discover this?

My little sister has been into fanfiction for years, ever since middle school, but I only stumbled across it fairly recently. I finished "Dragon Age: Origins" and wanted to relive the kiss scene with Alistair but not quite the same thing over again. I thought to look up if there was any fanfiction of it. (And there was, but what I found was terrible. I read it anyway.) I then wrote a few of my own Dragon Age fics, little short things with hints of slash in them. The game allows homosexuality and has romance as part of the play experience, so it wasn't too much of a stretch. From there I got into Harry Potter and then Sherlock and most recently, Check Please.

4. What is it about this that you find so interesting and why do you think so many write about it?

I started as a writing exercise, honestly - it's an easy way to practice writing emotional and/or sex scenes without having to first establish characters and setting. Some fictional worlds are more compelling than others, though, and I think fanfiction is a natural extension of walking out of the movie theater and daydreaming about the story for days afterward. It

can be cathartic to "fix" something, fun to play on some humorous contradiction, and just plain sexy :-)

5. What about is it about this that you particularly like/dislike?

I like how the fanfiction community is almost universally positive when it comes to feedback. I'm going to have a terrible time not reading the reviews when my first "real" book comes out next summer because I'm so used to getting immediate, encouraging comments whenever I post something.

6. When you read a story, which elements, in your opinion, should be in it for it to be a good story?

Consent is a must for me, although I recognize not everyone requires that in their fiction. I read stories for different reasons, and my tastes in fic reflect that. If I just want to get off, a short smutty fic is all I need. If I've got the time and want emotion, I seek out something longer (novella or novel length) with good pacing and definable character arcs, usually with a developing relationship. If I need a laugh, I happily read G-rated fics that play on some stray quirk and highlight how absurd these characters would be if they were real.

7. How is the process from an idea to a finished product? And about how much time do spend on creating one story?

My vague ideas are all in a Google Drive file. Some are barely sketches of ideas ("John wears jumpers to hide nipple piercings? Sherlock finds out and is intrigued?") and some are three or four paragraphs outlining a hook, plot twists, specific tie-ins to the source material I want to include, etc. Some are just fanfic prompts I've copied over and want to get to someday. At the moment I have two unfinished longer fics, two fic series which are "done" in the sense that each individual story is done but I intend to add more to someday (one actively ongoing and one not), two or three documents where I've written a page or so and then highlighted the rest, and ideas for half a dozen fics which I may or may not ever write. (It's hard to justify a novel-length fic now that I'm trying to actively get my real work published - one 70K story is a lot more investment than ten 7K stories are.) Time depends on the story length - I rarely do any deliberate sit-down-and-plot for fanfic like I do for my real books, but I do usually have at least a hook, the first few lines, a general plot, and a target length in my head before I start. I find fanfic goes about 50% faster than non-fanfic does to write, so I can knock out a 1500-word update in about two hours. I try to post one update a week on something, even if it's not always the same story.

8. What do you think is the reason that there are more stories about men than women?

Two reasons:

a) the vast majority of romance readers are women, and the vast majority of women are interested in men

b) 5/6 of speaking roles in Hollywood are for men. When there **are** women in a story, they rarely interact. (Even in Sherlock, where they've tried hard to write bigger roles for women, it's a problem. Mrs. Hudson, Molly, Donovan, Mary, Irene, and Anthea each occupy separate spaces in the storytelling universe and they very seldom overlap.) If you just went by sheer numbers, you'd probably get about what there actually is in fanfic in terms of the split between M/M, M/F, and F/F pairings.

9. A lot of research on fanfiction focuses on gender and that it is fluid, is this something you are concerned with when it comes to writing a story?

Fluid? You mean fluid? I do play with genderfluidity in some of my stories, but most of it is behind the scenes. A character's approach to their gender expression informs a lot about how they act in various situations. I have written trans characters on the sidelines, but I haven't been comfortable writing a trans character front and center in an explicit fic (or novel). That may change eventually, but for right now I think it's healthier to respect trans and genderfluid people as people **without** immediately focusing on their genitals.

Sherlock:

10. How do you relate to canon when you write? And is it the TV-series Sherlock or the original works of Arthur Conan Doyle?

I've seen the TV series enough times to throw in occasional references. Sometimes this is one-liners out of context ("It's all fine," "Caring is not an advantage," etc.) but more often it's just the ability to be lazy with setting. I can just say "they're in the sitting room" and I don't have to describe the decor or explain how that chair got there. I have thrown in references to cases from the original works once in a while, but it's been a long time since I read them (I need to re-visit the originals) and I don't remember that many details. I've also thrown in some references to the great game (Violet and Siger being Sherlock's parents, for example) but that's more because they pop up all over in fanfiction :-). A lot of fanfiction side characters are from the originals - Victor Trevor, Bill Murray - but they're practically fleshed out in fanfiction canon by now.

11. What in particular is it that you like/dislike about Sherlock?

I love the characters. I love how they're both such contradictions – John is the not-actually-ex-soldier in cuddly jumpers with superhuman tolerance for Sherlock but then has anger issues, while Sherlock is all "high-functioning sociopath" and insists on pretending he has no emotions even though it's obvious he does. He's "the virgin" but is splashed all over the tabloids as being insatiable with Janine. It's fertile ground for re-imaginings.

12. Who are you favourite characters and why?

Sherlock, John, Mycroft, and Lestrade. All of them have large holes in their backstories which can be filled any number of ways in fic.

13. What do you think it is about this series that draws people to want to write about it?

There's so much possibility! The relationship between Sherlock and John is (I think) intentionally ambiguous - I believe a "real" reading of the characters would have John being strictly heterosexual and Sherlock being asexual or demisexual, but their friendship is so close it's not hard to imagine it tipping over into more and both of them being each other's exceptions. They're well-rounded but with lots of places the fans can fill in theories and then be proved right or wrong later. It's a fun environment to play in.

14. Are there any slash-stories you have found that you like more than others? If so, why?

Well some fans are obviously better writers than others, so there's that. Especially with the longer fics, too, there's a noticeable difference between the stories which are paced appropriately and the stories which were intended as "and then everyone was happy!" and never really contained any conflict, tension, character arcs, etc. I usually don't read anything longer than ~100K because that often indicates an author who was writing serially for the experience of writing and getting instant feedback rather than for the purpose of crafting a lasting story. I don't read non-consensual stories if I can avoid it, unless the story is mostly about recovery after a traumatic event. I don't like the ones that portray unhealthy relationships in a positive light (including emotionally abusive ones), because I spend the whole time saying "just get out!" instead of enjoying the fic. That pretty much knocks out any pairing with Moriarty :-P

Hope this all helps!

8.8. Tina

Personal Data:

1. 28
2. Female
3. Teacher

Slashfiction:

1. About how long have you been writing slashfiction? I've been writing slashfiction approximately 2 1/2 years
2. How do you define slashfiction? I define slashfiction as being any fanfiction where two characters (usually of the same sex) have a physical relationship of some sort. It originated as being character/character (written in the description of a story), and has evolved to mean a fic written about homosexual sex.
3. How did you discover this? I didn't get into slashfiction until I saw Sherlock. I had always thought the relationship between Sherlock and John was something more than just friends (when I read the books), but in the BBC show, the relationship is much more co-dependent. I started out reading "fluff" stories (stories where little to no sex is involved in the story, however there is still a relationship), and I found myself curious about what the natural "next step" would be. I found several phenomenal authors who had written some fluff stories that I loved, and continued to read some of their slash stories. It was then that I realized I was hooked on Johnlock, and loved reading the slashfiction in that genre.
4. What is it about this that you find so interesting and why do you think so many write about it? I think I find it so interesting because it's such a non-conventional look at the characters I love. It takes the relationships between the characters and explores them more than the actual show may be willing or able to. I think so many people write about it for the same reason. Fanfiction writers take the characters and relationships we love and we get to explore them.
5. What about is it about this that you particularly like/dislike? I love that writers get to take characters and make them their own. We get to take these worlds we love and create the stories we need from them.
6. When you read a story, which elements, in your opinion, should be in it for it to be a good story? I think a good story should tell a story- even the ones that are pure smut. The writer

has to make it believable, also.

7. How is the process from an idea to a finished product? And about how much time do spend on creating one story? When I get an idea (and I have a file full of them), I usually start out with one scene. Some stories come easily- generally written linearly. Others come in bits and pieces that I then later have to cobble together. It's usually my shorter stories that are more linear, while my longer pieces come in bits. Once the rough draft is written, I usually put it away for a few days before editing. It helps me look at it with a fresh eye. Once I'm happy with how it looks, I send it over to my beta reader (a fantastic friend I met through writing fanfiction). Sometimes we'll send it back and forth a few times, sometime it only takes once. Usually, she comes up with stuff I never thought was a problem until she points it out to me. Once I've gone over it one last time, I'll post it.

The amount of time I spend on a story varies on a couple of things: 1. The length of the story. Shorter stories take much less time than my 10,00+ word stories. Usually it's no less than a week, though. 2. How long it's been since I've written. If I've taken a break from writing (for any number of reasons), it takes me longer to get back in the swing of things.

8. What do you think is the reason that there are more stories about men than women? I think it has more to do with the relationships than with gender. The Sherlock and John relationship is so strong that people can't help but speculate as to the nature of that relationship. In my experience, they act more like a married couple than flatmates- sharing food, sharing money, (almost) sharing a job. The same thing happens with the show Supernatural and the Dean/Castiel (Destiel) relationship. There is something there that is more than a friendship, and fanfiction writers tend to grasp at these moments.

9. A lot of research on fanfiction focuses on gender and that it is fluent, is this something you are concerned with when it comes to writing a story? It's not really something I consider, because that's not how I prefer to write my characters. I see them as homosexual or bisexual males.

Sherlock:

10. How do you relate to canon when you write? And is it the TV-series Sherlock or the original works of Arthur Conan Doyle? I write exclusively about the TV-series, Sherlock. The characters come more naturally to me than the original works. I try to keep the characters as much in character as possible. I'm very familiar with the show (having watched it several times), and I count on my beta reader to help me, as well. She points out phrases that aren't

necessarily in character. She is also British (while I am American), so she also helps with idioms and phrases that sound more American than British.

11. What in particular is it that you like/dislike about Sherlock? I love the relationships between the characters. There is such tension between Sherlock and John, that I feel it begs to be explored through fanfiction. The writers of the show have created such a strong relationship between Sherlock and John, that it makes it easy to write slashfiction (or any kind of fanfiction).

12. Who are you favourite characters and why? My favorite characters to write about are Sherlock and John, because it comes so easily to me. I also love Lestrade, because he's such a fatherly figure to Sherlock. I also find him hilarious, and he has been given some of the best one-liners of the show.

13. What do you think it is about this series that draws people to want to write about it? As I mentioned previously, I think the series draws people to write about it because the writers of the show have created such a strong relationship between Sherlock and John.

14. Are there any slash-stories you have found that you like more than others? If so, why? There are definitely slash-stories I prefer over others. A story has to have good elements of a story. While I do enjoy PWPs (P*** Without Plot), the ones that specifically enjoy have some element of a story, it's not just straight slash. The characters have to be true to character, and it has to be well written. I also prefer stories where the sexual acts are actually possible. It's hard to believe that one character could enter another without any preparation without a great deal of pain. I also find that I generally prefer stories where John "tops." I can read a story where Sherlock tops, but it generally seems out of character for me.

Hope that helps!

8.9. Caroline

1. 27

2. Female

3. Airline customer service rep

1. Been writing slashy stuff since I was thirteen (Harry Potter...the gateway fandom)

2. I would define slashfiction as anything that has a m/m or f/f pairing or a three way pairing.

3. How did I discover slash? Oh jeez, it was so long ago I can't pinpoint the exact fic or moment I was like 'Oh!'...but it was definitely Harry Potter and I think the pairing was Harry/Sirius. Which I was enthralled with as a teenager but now I look back on it and am totally grossed out by the fact I ever liked that ship.

4. I find it interesting (and the reason I think slash is so popular) is because 1) we hardly ever see it on tv and 2) most of the shows on tv are chalk full of male characters, Especially Supernatural...with so many dudes prancing around and hardly any women to speak of it's mind blowing to me that the cast and producers are so shocked fans started pairing males with males.

5. I don't think there is anything about slash fiction I don't like beyond personal taste in tropes. Like incest or A/B/O stuff...can't stand it but that's just personal taste.

6. I can usually tell within the first few lines if the story is something I want to read. Most important to me is proper grammar/spelling/punctuation and next is pacing. I can't stand it when it's obvious a fic author is trying to rush through the story just to get to a particular part or get a thought out of their head. Third, the characters need to be in character.

I can't read a story where the author has completely changed their personality so that they fit a certain image the author has of them.

7. The process for me usually starts with an stupid little idea that isn't big enough to even write about. I try and ignore it but it'll bounce around in my head for days/weeks/months and eventually ends up gathering enough other stuff for me to be able to write it into something worth reading. Then I try and organize some kind of outline but more often than not I just end up freeballing it. I've never been able to write anything - even a drabble - in less than a day. I nitpick and obsesses and over edit...usually anything I post ends up taking me weeks or months.

8. I think there are more stories featuring m/m pairings mostly because it's so rare to see it on screen. Every day we're bombarded with heterosexual couples on tv and, to a much lesser extent but still often, f/f pairings. What we never see, is two guys falling in love, kissing, touching etc. Not the way we see the other pairings. If there is a gay pairing on a show and they are men, most likely that's their entire purpose on the show. To be the gay couple. They don't get interesting back stories or cool arcs...they're just there so the producers and network can say they're gay friendly. So, naturally, people want what they can't have. TV won't give it to us, so we write it ourselves. It's different and still a little taboo, and I think that's what makes it such a popular thing. At least, that's how I see it.

9. I've never really thought about it, to be honest. There are some characters I write that I see as not having any tie to their assigned gender, if that's what you mean. Like Castiel or Sherlock. I'm not sure I totally understand this question so I won't get too much into it.
Sherlock

10. I tried reading the original Sherlock Holmes books but honestly couldn't get in to them. Everything from the settings to the drama to the way they talk was so far removed from anything I can relate to that it was impossible for me to get in to the story. Now, BBC Sherlock - heck yes! When I write Sherlock it's always in Sherlock's POV, because I can relate to him best. The way he thinks and perceives the world around him - incredibly interested in how things and people work but utterly clueless in how to apply his knowledge outside his head - so it's pretty easy for me to write him in canon. I don't really do AUs.

11. I like that Sherlock isn't afraid to just say it like it is. He's blunt and straightforward and it saves a lot of time. I dislike the fact that he can be the exact opposite, hiding things from people and making things way more complicated than they need to be. Narcissism is my pet peeve and Sherlock has it in abundance.

12. My fave characters have to be Sherlock and John (obviously) because they're just so good together. Take one away and the other almost seems incomplete, which makes for an endlessly interesting writing challenge in pretty much any fic lol. Also Lestrade because he's this grouchy dad that puts up with literally everyone and tries to make them all play nice even though they never will. And Irene, because she's devious and smart and wears Louboutin shoes.

13. The most obvious would have to be the dynamic between Sherlock and John but with BBC Sherlock there are so many well rounded, interesting characters that it draws people for

tons of different reasons - in ways the original Sherlock Holmes never could. Almost everyone can find a character in that series they can relate to.

14. OMG ok yes. One stand above the rest, Sharp Bits and Safe Paths by Midgetnazgul

<<http://archiveofourown.org/works/4146156/chapters/9352725>>